

Alexandru Vakulovski

PIZDET
r o m a n

Se dedica tuturor prietenilor mei, tuturor celor care au trecut peste aceasta realitate (unii nu s-au mai intors) - din disperare, din sila, din nemulțumire, de asemenea tuturor celor care vor citi aceasta carte pana la capat.

1. Exit

Cum dupa primavara vine iarna cum iarba incepe sa inghete vrabiile sa cada din copaci ca merele rascoapte cum eu m-am saturat de toate astea si am hotarat sa fug sa fug pana cand transpiratia ma va slefui din nou pana cand rosiile se vor coace si viermisorii se vor satura. Mai incearca o data baiete mai incearca cine stie.

1. de cumparat bilet pentru Cluj - Bucuresti. De facut 1 litru de cafea sau de ceai negru. Cand nimeni nu-i acasa de strans lucrurile care vor trebui sigur, nimic in plus.
2. de iesit in coridor, luat liftul, coborat parter, trecut pe langa cinematograful Marasti, urcat in troleul nr.4.
3. coborat la gara, urcat in tren.
4. pa si pusi oras minunat si imputit.

Asa se fuge de undeva, asa am fugit eu din orasul de care nu credeam ca voi mai putea scapa. Un oras cu amintirile mele bolnave, cu multa mizerie si aer statut. Ca ultima dorinta, la plecare, as arunca o bomba atomica, asa, ca sa fie, la poalele rochitei tarfei acesteia care se incadreaza integral ca o papusa ruseasca in alta tarfa s.a.m.d.

Uite-asa. Afara e noapte, se vad ceva umbre, nu stiu daca sunt munti sau nori. Dimineata un soare ca un ochi rosu obosit ne va saluta cu scarba. E cel mai minunat moment al zilei. Dup'aia poti sa dormi, cu siguranta va fi mai interesant decat in realitate. Chiar daca nu vei visa nimic.

Ma asez pe locul meu desi nu am bilet cu loc, beau o gura de ceai si mi se face greata. E prea tare. Din coridor se aud baietii cantand: La Familia, Metadon, Mafia. Ascuta, astea-s versuri adevarate - zice unu', poezia care exprima realitatea.

Inchid ochii. Stiu ca nu voi putea adormi. E greu sa nu faci nimic, sa fugi si sa dormi. Starea de oboseala imi trimite visuri. Niste pete rosii care se tot misca, mai pierd din culoare, incepe sa apara de sub ele un alb, dup'aia albul ocupa tot spatiul. E un alb auriu si are o viteza extraordinara. Incep sa ametesc dar nu deschid ochii. Simt ca albul e in stare sa ma orbeasca. Brusc se loveste de ceva si se opreste. Mii de ganganii negre se misca in toate directiile. Incerc sa ma concentrez asupra uneia. Totul devine limpede. Le descopar ordinea, le urmaresc cum curg incet mai departe, cum litera se lipeste de litera formand un cuvânt ce se uneste cu alt cuvânt permitand textului sa traiasca, sa-si simta puterea in sangele care circula. Ma las in voia lui. Citesc in adormire. Doamne, numai sa nu uit, numai sa nu uit atunci cand ma trezesc.

2. Trip

Daca stau si ma gandesc bine, altfel nici nu putea fi. M-am nascut intr-o familie de genii: tata poponar betiv si mama curva. Ideal pentru un fiu narcoman. Scenele din copilarie pe care mi le amintesc sunt pitoresti: mama facand sex in bucatarie cu dracu' stie cine - vecini, turisti, instalatori, profesori, colegi de serviciu etc. si tata in alta camera cu prieteni homalai band tuica si lingandu-se. Probabil aveau muștrari de constiinta si de-aia incercau sa ma educe bine, ca sa li se ierte scarnavia lor de viata. Tata ma lua in brate si imi vorbea rar si explicandu-mi ca trebuie sa fiu bun, sa le sparg moacele colegilor daca nu se poarta frumos si ma-ta-i curva, scarba dracului, tampenia etc. Mama ma mangaia pe cap si imi zicea sa nu supar fetitele sa-mi fac temele sa nu beau niciodata ca tat-to betivanu' dracului, pidarul, umflatura, cretinu', idiotu' etc. O copilarie de vis. Seara se termina intotdeauna cu o mica cearta intre parinti. Pumni in bot, geamuri, farfurii sparte, tigai in cap si la urma tranta libera. Am avut gratis zilnic un program intreg de divertisment. In felul lor, babacii erau simpatici, isi vedeau de treaba lor, ma mai bateau pe mine la cap un pic, porneau remuscarile si treaba asta se termina cu o lupta fara reguli de toata frumusetea. Inainte de a fi botezat de strada am fost botezat ca orice copil intr-o atmosfera de caldura familiala.

De fiecare data cand imi amintesc de copilarie ma induiosez. E ca si cum mi-as aminti un film vechi care m-a impresionat. Memoria falsifica, dar oricum sunt sigur ca atmosfera familiei acesteia, a familiei mele, imi va ramane intiparita in cap pentru totdeauna, pana am sa innebunesc sau poate si dupa, ma intelegi? Nici pe departe nu vreau sa-i condamn, nu, sunt parintii mei si nu ca i-as iubi, era prea multa iubire oricum, dar mi se rupe, intelegi, mi se rupe de tot ce s-a intamplat si se intampla.

Nu pot sa zic ca nu mi-a placut, eu eram regele casei aleia plina de poponari si betivi de pe Valea Dicescu, langa Lacul Komsomolist. Aveam libertatea sa cutreier dintr-o camera in alta invaluit si pazit de fum si de alcoolul ce le tulbura privirea la toti cretinii care veneau pe acolo. Daca atunci as fi avut putere, ii omoram pe toti dracului, dar a fost bine ca nu aveam, numai asa am fost in stare sa vad si pe cat e posibil sa inteleg o astfel de viata de cacat careia parca ii eram predestinat, daca boala mea nu ma salva, daca nervii mei slabiti nu ma fac de fiecare data sa cedez, sa incep sa turb, sa stric totul, nu, nu, nu suport oamenii, mi-e sila sa-i ating, doar obiecte, tre' sa simti ceva fata de obiectul pe care il spargi si care te elibereaza, e un fel de jertfa pentru linistea ta, tu ar trebui sa stii mai bine, nu? Ai citit rahaturi de carti despre.

Carti prafuite aruncate peste tot, ziare, paianjeni, chiloti, sutiene, lucrurile cele mai neasteptate te puteau impiedica in casa copilariei mele. Printre aceste lucruri mama si tata. Si eu - cel mai lucid personaj din toata povestea asta. Restul - amortiti de bautura, de inchiderea fortata a ochilor si a mintii. Am sa-iucid odata pe toti, imi repetam zilnic inainte de somn. Urmau visuri frumoase cu crime, cum imi impuscam, otraveam, taiam victimele. Partea cea mai frumoasa a vietii mele e atunci cand dorm. Fiindca am uratat intotdeauna, visele mele sunt pline de sange si crime. Iata un vis din copilarie in care eu eram spectator: ma intorc acasa de la scoala, intru si intr-o camera ii gasesc pe toti spanzurati. Sau personaj activ: ma trezesc din somn noaptea, ies din casa, ud cu benzina usile, ferestrele si le dau foc. Chiar daca iti povestesc acum toate astea, nu cred ca iti pot transmite ceea ce am simtit si simt. Trebuie sa vezi flacarile alea nebune, jucause, mainile si hainele imbibate cu benzina si apoi tipete si o mie de oameni, de fapt creaturi ale iadului, iesind din casa, fiind in flacari, alergand si apoi cazand, zbatandu-se la pamant si explodand. Si eu dintr-un unghi potrivit privind toate astea cu gura deschisa si asteptand sa mai cada unul si inca unul. O armonie a focului. In vis, cu cat ardea mai mult, cu atat simteam ca ma eliberez, ma purific, as fi ars tot pamantul. Uram tot. O ura care era normala, era prisma prin care simteam eu si trebuie sa-ti spun ca simteam foarte bine.

Vrei sa stii cu ce s-a terminat? Cu cel mai simplu lucru si cel mai nevinovat: am dat foc la casa. Dracului. Sa se stearga tot. Asa ca-n visele mele. Cat e ceasul, mai am?
O.K. Trec peste vreo saptamana, mai repede nu pot. Pa.

Last edited by santiago on Thu Jan 15, 2004 7:46 pm; edited 9 times in total

3. Chisinau

Educatia propriu-zisa mi-a adus-o strada. Ca si prietenilor mei si generatiei mele. Ceea ce ne trebuia, nu ni se dadea. Si atunci ne luam singuri. Pipi, Sobo, F – cativa prieteni de-ai mei. Esti sigura ca vrei sa ma asculti? Bine.

Pentru a avea bani de o cola, apoi o bere, tigari, vodca, eram nevoiti sa facem tot felul de rahaturi. Descarcat masini, furt, batut, menti. Toate astea au fost bratele deschise ale vietii ce ne zicea printre dintii ei stirbi si murdari: ghini at vinit, blea.

A trecut destul de repede. Cu cateva fracturi, cu ura partial transformata in scarba. Chiar te intereseaza cum? Simplu. Cumparat foarte ieftin de prin sate automate Kalasnikov si apoi vandut baietilor care le duceau in Romania sau altundeva. Uite exemplu. Cacat.

Ceea ce a fost misto a fost prietenia. O prietenie de multe ori dubioasa, dar prietenii adevarati fac sa se uite toate cazurile cand prietenia cu cineva te duce direct cu capul in gard. E interesant ca pe majoritatea prietenilor mi i-am facut la universitate. Cursurile plictisitoare, profesorii imbecili de la Litere, te trimiteau direct la Decanat – beraria un pic mai jos de sediul facultatii, pe strada Puskin, chiar langa statia lui 10 si 3. Bere ieftina si taranca. Cu incetul ne-am mutat si mai la vale – Casa Presei cu scarile ei laturalnice, numai bune sa te faci varza, sa borasti, sa dormi, la urma urmei, daca nu te mai poti cara. Aici am inceput sa fumez travca. Eram de fiecare data atat de crita de bautura, incat vreun an, tot curnind aproape regulat, mi se parea ca nu are nici un efect asupra mea.

Femeile de atunci cum ma suportau? Eram cam toate curve. imi placeau curvele. Totul frumos, fara complicatii. De obicei. Nici o vorba de rautate cand esti clei, ca si cum totul este normal. Pentru baietii si fetele din generatia mea, generatia O, foarte multe lucruri par normale. Altfel te rupi in doua si te duci la fund. Foamea, durerea, umilinta, crima ne definesc pe toti. Numai crima poate sterge deseurile ramase mostenire de la utopia URSS. Stii ce-i URSS? E ursul de pe sticla Ursus, de altfel e rosu, la fel de utopic, frumos ca o utopie. Taie un U de pe Ursus.

Scarba si ura. Avem sadite in noi scarba si ura. Noi nu mai vrem sa fim ratati ca parintii nostri, nu vrem sa zambim frumos cand cineva ne fute. Trebuie sa starpim odata pentru totdeauna resturile mucegaite cu viata lunga. Rahaturi mobile. Peste tot. in scaunele presedintilor de tara, la catedra, in trolee. OOOOOOOOOO sasi hui, sau pre romaneste – sugi pula, zicem noi scumpilor nostri din secolul 15 i.d.H. care au uitat sa moara. Mori odata ca pute a hoit! Fuck off!

Uite ca e 2 si 54. Somnul a fugit de aici. Nu ti-e somn? Bine, daca vrei. A, era pizdos. Prima oara cand mi-am dat seama de efect, tocmai fumasem pe scarile din Casa Presei si mergeam la mine cu Sobo si Ki. Am ras bine pe drum, apoi picioarele mi s-au inmuiat, capul mi s-a facut greu si fara ganduri, cand am ajuns acasa nu mai eram

in stare sa vorbesc si aproape nu ma mai puteam misca, asa ca Sobo si Ki au fost nevoiti sa ma care si sa ma lase in pat. in timp ce creierasul meu se roteea printre galactici indepartate. Prin creieras se plimba un greieras. A doua zi m-am gandit un pic cat a fost din cauza vodcii si cat din cauza stricaciunii.

O tigara buna costa cinci lei, tot atata cat o vodca. Minimum cinci persoane evadau din realitate cu o tigara. A fost o vreme cand Pipi, eu si Sobo nu ramaneam nici o zi cu capul limpede. Tu ai capu' ca curu, da' tu ai nasu' ca pula – se amuza atunci Sobo hlizindu-se. O parafrizare dupa o piesa din Ruts de Sepultura. Zilnic, aproximativ pe la ora cinci, ieseam din sediul firmei la care lucram toti, cu sticle in buzunarele scurtelor, uneori si cu cate o tigara, si mergeam in blocul de vizavi unde ne faceam varza. Era momentul cel mai fericit al zilei. Tineri, frumosi si voiosi. Trimitand realitatea in pula. Dup'aia ne intorceam deseori la birou, spre exasperarea colegilor. Adevarul e ca Pipi lucra mai bine la computer cand era mucu. Ziceai ca mainile lui sunt prelungiri ale tastaturii. in timp ce capul ca o carpa se balambanea dintr-o parte in alta ranjind. in fiecare dimineata Sobo scotea un pistol dintr-un sertar de la serviciu si si-l ducea la cap. Chiar daca zambea, nu arata tocmai vesel. intr-o zi asa am sa-mi scot cheful din cap, zicea. Cred ca asa si ar fi facut daca sefu' nu era mai prevazator si nu ascundea pistolul. Cel mai nasol era din cauza politailor care beti vafli cutreierau si mai cutreiera si acum Chisinaul, impartind bastoane in stanga si-n dreapta. Criminalii cei mai periculosi din Chis sunt gaborii.

Cacat. Pizda ma-sii. Cum de-a explodat odata tot cacatul asta istoric? Sau va fi si mai mult cacat de la imprastierea lui? Nu sunt decat niste intrebari retorice. Nu sunt decat niste furnici pe spinarea mea si incerc sa scad efectul mancarimii. Unde este ura? Unde este salvatoarea ura? De ce am obosit sa urasc, sa fiu crud? Mi-e sila, o ingrozitoare sila de tot. O scarba ce imi leaga mainile, ma neutralizeaza. Nu mai sunt bun de nimic. Time-out. Sunt un cretin in stare de amorteala. Stiu ca trebuie sa fac sau sa nu fac ceva. De fapt nu stiu nimic. Nu stiu daca trebuie sa ma sinucid sau nu. in adolescenta am incercat de cateva ori si acum mi s-a facut sila si de sinucigasi, si de sinucidere. Daca am sa ma sinucid, data viitoare va fi sigur. Nu ma voi trezi cu mainile amortite de la taieturi. Dar mi-e sila. Cum zicea Fane Babanu: sunt plictisit, sunt zait de moarte. El isi gasea macar refugiu in internet si alcool. Mie mi-e sila de toate. De viata, de vis, de moarte. i-as trage cuiva un sut in fund, asa ca sa fie, dar de ce? Mi-as trage mie un sut in fund. Sau in cap. i-as omori pe toti. Dar e risipa de timp si efort. Merita? Ce merita, Doamne? Astept raspuns.

Ce-am simtit atunci cand am fost lovit cu sticla in cap si ca-n filme am aterizat gratios pe asfalt si sangele s-a imprastiat pe fata transmitandu-mi caldura, incercand sa ma apere cand mintea, memoria, instinctul se dusesera dracu' stie unde. Cand devenisem niste carne calda, o absenta incalzita de sangele meu. Sangele ce imi roia atunci pe nas, pe gura, din rani era constienta mea care incerca sa ma apere atunci cand eu ma pierdeam, ma duceam departe, cuprinzand totul si nefiind nimic. Nirvana. Este locul inexistent care cuprinde tot, care de atatea ori m-a ademenit, mi-a dat cel mai mult, ce-i mai bun, ce nu poate fi exprimat prin cuvinte, actiuni, ganduri si simturi, intelegi? Mi-a fost intotdeauna greu sa-mi revin din aceasta stare, provocata de droguri, dar si de durere, de agonie, boala, de comotie, cum a fost atunci, cand incet incepusem sa-mi revin, mi-am sters fata cu mainile si am observat sangele care ma invela, care incepuse sa se inchege, l-am privit dar nu intelegeam nimic, l-am privit pe F care era alaturi vorbea ceva dar eu nu intelegeam nimic, simteam doar acea caldura a sangelui care ca o funie m-a tras inapoi, eram mirat, mirat fara indignare, fara ganduri, caci nu aveam atunci, priveam sangele si priveam in jur si nu intelegeam nimic, absolut nimic, nu stiam nimic, nu stiam de mine, totul era ca o mare de gelatina, de imagini care inoata lent si se suprapun, ma leagana, de fapt nu ma leagana, dracu' stie cum era, daca era, caci nu ma simteam pe mine si atunci am auzit glasul lui F care vorbea ceva, se uita la mine si atunci am inceput sa ma intorc, eram foarte confuz, am vrut sa-i zic ceva dar uitasem, uitasem tot, ma uitam la F si nu stiam cine e, incerca sa ma trezeasca, sa-i vorbesc, dar eu uitasem tot, Yo, imi zicea el, ce-i cu tine, vorbește-mi, nu mai tacea, dar eu eram undeva departe, uitasem tot si nu intelegeam nimic, il priveam pe F, imi transmitea caldura, dar nu stiam cine e, unde sunt, cine sunt, apoi sangele, l-am privit iarasi mirat si m-a tras iarasi inapoi, Yoooooooo! ma chema F, dar eu taceam privindu-l, apoi m-am ridicat, am privit in oglinda, era cineva murdar tot de sange, nu stiam ce cauta el acolo si eu ma simteam undeva la mijloc, in aer, apoi am inteles ca eu sunt ala din oglinda, am cascăt gura mirat si l-am privit iar pe F, si iar in oglinda, uitasem tot si cumva mi-am dat seama ca ala eram eu si nu intelegeam cum putea fi asta, cum eu sa fiu, eu sa fiu ala? ti-ai revenit intreba F, si eu il privesc neintelegand nimic, cine e F, cine e ala din oglinda? Unde e aici? Hai sa mergem la mine, a zis F, m-a ajutat sa ma ridic, am iesit, mi-a luat cheile, a incuiat si am pornit undeva.

Chisinau. Zile frumoase si confuze. Zile colorate si nopti cu multa cafea, plimbări pe strazile intunecate si intortochiate ale orasului. Carti citite pana dimineata. Asteptarea punctului aluia rosu de pe cer ce se ridica repede schimbându-si culorile.

Noapte buna, paplu', ce bine-i langa sangele tau, incalzeste-mi hoitul, te rog, cat sunt langa tine. Dracu' stie ce va fi maine. Daca...

[Back to top](#)

santiago

4. Music Pub

Stii, noaptea trecuta l-am visat pe Satana. Am visat toata noaptea. Era foarte frumos si destept. Era blond, tuns scurt, tanar. Straniu, nu? Ni-l imaginam intotdeauna pe Dumnezeu batran, pletos si barbos. O imagine a cuiva obosit, imbatranit, niciodata vesel sau macar zambitor. E o erezie sa ti-l imaginezi pe Domnul Dumnezeu reprezentat prin Tatal, Sfantul Duh si Fiul, zambind. inchid ochii si-mi imaginez. Misto. incearca si tu. Sau in pantaloni largi, tuns scurt, cu sapca, cu walkman. Cu tricou cu poza lui Marilyn Manson. Da, si cu un telefon mobil la care discuta cu Jim Morrison. Apropie-te de telefonul lui sa-i vezi numarul. L-ai vazut? E un tip tare, nu? Un Dumnezeu de care ai nevoie. Suna a publicitate pentru campania presidentiala. Asta e. Avem nevoie de un Dumnezeu. Un Dumnezeu pentru generatia Nirvana, generatia O. Generatia Limp Bizkit, Sepultura, Cypress Hill, Aquarium, Marilyn Manson, Zdob si Zdob, Eminem, Radiohead, Salman Rushdie, Dostoievski, Jean Michel Bosquait, Hagi, Federman, Maradona, Henry Miller, Nabokov, Ionesco, Tzara, Urmuz, Bitov... Sunt de-ai nostri, pe-ai vostri tineti-vi-i voua, ca noua nu ne trebuie! Cu Dumnezeu inainte! Dumnezeul nostru in tricou, nu ala din injuraturi. Ala e al vostru.

Da, ziceam de visul meu. Satana era extraordinar de destept. Am discutat despre ceva, de fapt el ma acuza de ceva si eu incercam sa-l contrazic. Stiu ca a vrut sa ma ia. Nu mai tin minte cuvintele, am ramas numai cu impresia din acel vis. O impresie de cosmar, de durere cruda. Avea niste ochi albi, intelegi, ochi albi dar cu multe linioare, de asemenea albe-transparente. Ochi exact ca ai oamenilor, pupila, tot, numai ca albi-transparenti. Fumase un joint inainte de somn. M-am trezit speriat, apoi fericit ca sunt viu, aici. Dar stiu ca am un timp limita. Nu stiu, nu tin minte sa ma fi iertat in vis. Insa stiu ca ceva se va schimba, ori se va intampla un miracol, ori ma voi duce la fund. Asta am simtit dimineata. Asta simt si acum. Stiu ca in vis Satana mi s-a parut corect, desi crud. Nu stiu daca ma intelegi. E greu de transmis ceea ce am simtit. De-ai nici nu am memorizat cuvintele, ele erau o punte doar, o arunci in aer dupa ce ai trecut-o. Asa, sa fie mai vesel. Mai pricolino.

Vrei un ceai sau o cafea? Faine ceaiuri fac acuma in pub. Stii, si eu am avut zilele astea un vis asemanator. Cu dracu', numai ca nu e chiar asa simpatic ca in visul tau. Visul meu a fost groaznic. Am fost vanat de dracu'. De fapt, cand m-am trezit eram sigur ca nu am visat, daca e sa fiu sincer, nici acum nu stiu ce-a fost. Stiu ca mergeam pe strada si trebuia sa salvez un batran care se scufunda intr-un butoi. Dar nu stiu de ce nu puteam face treaba asta singur. Eram sigur de asta. Trebuia sa conving un baietel de pe strada sa ma ajute, altfel nu reuseam. Dar baietelul nu vroia sa mearga, era foarte urat si imi zicea ca nu poate nimic, dar eu eram sigur ca ma minte, ca-i smecher. Apoi stiu ca eram in camera mea. Baietelul se transformase in fetita. O fetita foarte urata, apoi doua, trei, patru cinci sase sapte... toate m-au inconjurat si hohoteau. innebuneam. Nu mai puteam sa mai aud hohotele lor si sa le mai vad. Stateam cu capul intre picioare, cu palmele la urechi, dar degeaba. Apoi au aparut multi draci ce roiau in jurul meu si vroiau sa ma minta. Se transformau continuu in baietei, fetite, obiecte, numai sa ma insele. Dupa asta m-am trezit. imi era frica, desi parca stiam ca a fost doar un vis. Cand am adormit din nou, stiu ca cineva sunase la usa mea, am mers si am deschis, era o femeie foarte frumoasa, am lasat-o sa intre. Ea s-a dezbracat si m-a tras in pat. La sfarsit, dupa ce facusem sex, cand eram obosit si multumit, un ras ingrozitor m-a trezit. Femeia se transformase intr-o baba hidoasa care imi zicea tot timpul: te-am futut, te-am prins pana la urma, te-am futut, te-am prins, te-am futut, te-am prins pana la urma, te-am futut, te-am prins... Ma simteam terminat, de nimic, roiuri de draci-hidosi-parosi-copii-foarte-urati-babe-carbonizate-puturoase-fetite-si-obiecte, toate sau totul roia in jurul meu. Dracul castigase partida, eram prins, nu mai puteam face nimic.

This is the end, beautiful friend.
This is the end, my only friend, the end
of our elaborate plans, the end
of everything that stands, the end,
no safety or surprise, the end. – suna in capul meu.

...cand m-am trezit nu eram sigur daca chiar s-a intamplat sau nu, din cauza ceasului. In vis el ticaia foarte tare. Il duceam la bucatarie, dar el aparea inapoi. Cand m-am trezit, ceasul ma privea si facea un zgomot de parca ma scuipa. Nu stiu ce se intampla cu mine, cred ca innebunesc, cred ca ma las de fumat iarba, ma doare ingrozitor capul. Music Pub-ul se umple de fum. Ne acopera si noua capetele. Abia imi vad prietenul. Scoate un joint si il aprinde. E bun. iarba noastra cea de toate zilele. Muzica buna ne duce in starea de euforie. Buru zice ca se simte foarte bine. Si eu. ii zic bancul cu expozitia de pictura cand vizitatorilor li se spune ca tabloul in care se fut doi poponari, pidari - ca suna mai bine - are ca denumire orice titlu de ziar. Scot o revista si ii citesc titlurile: se toarna ciment, "curatenia" continua, singurul ziar gratuit pentru capitala, Mitrea protesteaza in varful macaralei, festivalul trabucurilor, suspendarea vizelor depinde de guvernul roman, cea mai moderna parcare din tara, bomba la justitie, vrei sa fii model?, invatati limbi straine!, pretul unei cafele pentru Tom Hanks, ce drepturi au consumatori?, loteria romana te saluta, eu am construit roata mare! etc., etc. Moare de ras. Totul se sterge de pe creier. Norii de fum ne fac sa ne simtim sus-sus. Bem cola si simtim fiecare gaz al sucului. Ne zgaraie usor gaturile.

În ochi culorile sunt foarte vii, muzica trece prin urechile noastre. Buru începe să deseneze. Rupe desen după desen, deși mie mi-au plăcut toate. Să cânte Triky, zice el, și cânta Triky. O bere, strig eu, și chelnerita îmi aduce o bere.

5. Stele pe cerul roșu

Draga Pipi, nu ți-am mai scris demult și mă bucur că tu ți-ai amintit de mine. Aceste zile se aseamănă mult cu cerul roșu cu stele albe din terasa de la Casa Presei. M-am bucurat că Sobo a ieșit bine din povestea aia murdă. Mai pictează, scrie sau cântă? Arta și drogurile sunt întotdeauna o alternativă. Înainte să fi adăugat crima și alcoolul, dar acum mi se face silă de chestiile alea și cred că sunt o alegere cam proastă, te ridică, îți dau impresia de eliberare și apoi te fute în cur. Sau în gură. Arta și drogurile, da, e altă treabă, e pentru aristocrați, cum zicea un prieten, nu știu dacă la concluzia asta a ajuns singur sau cu ajutorul mult stimatului domn Boris Grebenscikov.

Am auzit că te-ai mai căsătorit de câteva ori, că mai ai câțiva copii. Bravo, domnule. Numai să-ți poți număra. Sau să le poți număra. De fapt, ce contează? E și asta ceva. Să te îmbraci și să te dezbraci de o femeie. În ultima vreme eu sunt ala care sunt îmbrăcat și dezbrăcat de femeie. Femei. Sunt tot timpul drogată, nu mă interesează absolut deloc sexul, nu sunt agresiv și dacă o femeie vede că nu opun rezistență, dacă îi place, se culcă cu mine. Nu știu dacă mă exprim corect. Cu mine? Când eu sunt undeva departe, în nori, soare, munți, iar cineva îmi trage blugi, chilotii și se așază pe pula mea. Nu zic că e rău. Asta înseamnă că sunt o curvă, nu? Ce zici, Pipi? Tu chiar te îndrăgostesti și te căsătorești, sau și tu ești căsătorit, te căsătorești, am vrut să zic, și pe tine nu te interesează cine și cum te duce, ce face cu tine? Mai curnești? 5 lei țigara. 5 lei vodcă. Știi că îți placea mai mult varianta a doua. Da-mi 5 lei, și imediat se oferea cineva cu dureri vizcerale care să dea o suta, două, trei etc. Numai să-ți asculti istoria lui de cacat, să zici da, da, domnule, ce te-a mai futut mizeria, să compatimești omu', ce, nu merita dacă face o suta, sau așa, cum suntem noi mai cretini, să ne batem joc de cel care face cîșt, dacă e măgar de masochist, dacă îi place, curva dracului. Oamenii și sentimentele, așteptările, speranțele lor sunt că și cacatul lor – diversi, fiecare cu culoarea, putoarea, grandoarea sa. Ce mai, cacat, bai Pipi. Eu prefer să mă trag un fum, să mă transform dracului în fum, nu în cacat, sau vomă cu cacat combinate de la alcool. Fumul mă ridică la cer, fie și el de cacat. Uite că poate am să mă gruzesc cu asta, blea. Dar nu, n-am să mă gruzesc că toți bacii care se droghează numai așa că să fie, după care se simt că pula, se gruzesc, fiindcă nu știu să se priclească, nu înțeleg nimic, nu se pot ridica la cer, nu pot intra în muzică, literatură și culori, viteza, Doamne, înnebunesc când mă gandesesc că de sus te ridică iarba asta crescută prin grădini, rape, păduri, și se găsesc imbecilii care se droghează și nu știu ce să facă, au dileme, Pipi, nu-s cretini astia? Da bacule travca, kiful încoa' și te duci badea la film. Nu îți vine să mori de ras când vezi filme despre narcomani cretini, borati, care vor să lase impresia că toți sunt așa? Lasă-ți-o, bacilor, balta, de Mick Jagger ce spuneti, de Bulgakov, dom'le, de Dinamo Kiev etc., etc. Și drogatul este o artă, nu? Pipi, tre' să știi s-o faci, nu te apuci că blegul de pictat dacă habar n-ai cum se ține creionul. Să-ți bage în cur aia care nu știu, pe mine ce mă interesează?

Maradona. Fumând marijuana cu Castro, Pipi, crezi că Fidel Castro știe să se drogheze? Sincer să fiu, nu știu ce să cred. Dacă Maradona, dacă Gabriel Garcia Marquez, dacă... cu toate că într-un fel mi-e simpatic și mie, dar agresivitatea și cruzimea lui uneori îmi amintesc de babacul Stalin, care tragea o pipă, devenea fricos și banuitor pe toată lumea și o baga pe toată în Siberia. Mie de Shakespeare îmi place, trage un fum, scrie un sonet, mai trage o pipă, scrie Romeo & Julieta. Arta, nu cacat de politică care e pentru alcoolici, pentru cuferiți ce suferă de diaree și hai să mă fac un bine Patriei, dacă oricum tot timpul mi-a caca. Auzi, Pipi, ai curni o dată cu Maradona? E haios tipu', și Cuba e un loc fain, în orice caz mai bine-n Cuba decât în România, cum cânta Mihnea. Insula, în jur oceanul, banane, portocale, nisip, stai pe mal și te gândești cu drag la România, Republica Moldova, îi povestesti lui nenea Maradona despre Hagi, despre Sinaia, Sighisoara, Sovata. Despre Marea Neagră, despre Carpați. Despre cum ne gândeam la Cuba. Mai tragem un fum și îi povestim și despre Lacul Komsomolist, cartierul Botanica, gagicile din Chis. După aia el îți povesteste de Argentina, despre fotbal, despre liniste. Te întreaba dacă nu cumva ai văzut meciul ala. Cum să nu? E bucuros. Mai trage un fum. Zice că scrie. Sonete și un roman. Despre liniste, despre Cuba, despre cum e să fii futut de toată lumea doar pentru că ai fost fotbalistul lumii și cum îți cauți linistea, dar lumea nu te lasă în pace, ea vrea drame, accidente, violuri, partide, cacat, zice Maradona, mai bine-n Cuba, Fidel mă lasă în pace, Fidel e mai înțelegător decât ziaristii și, cum să-ți spun, eu nu mă bag în oala lui și nici el în a mea. De-aia am venit în Cuba. Hai să intrăm în mare, dar înainte de asta, hai să mă tragem un fum pentru Argentina, Republica Moldova și România.

Îmi amintesc, draga Pi, de discuțiile noastre vechi despre Dumnezeu. Îmi spuneai că Dumnezeu nu poate să nu existe, iar eu îți spuneam că Dumnezeu nu poate să existe în această lume. Acum cred că avem ambii dreptate: Dumnezeu există și nu există în această lume. Sunt câteva lumi suprapuse și nu fiecare îl poate simți pe Dumnezeu. El există și nu există. Nu trebuie să-l cautăm, Dumnezeu nu poate fi vădat. Nu e o pasare, deși ni-l imaginăm în ceruri, nu e nici un pensionar, așa cum si-l imaginează pensionarii din cauza pacatelor, a fricii, și atunci cum poate apărea mai potrivit pentru mințile lor încetosate, opace, decât ca un mos suparat în așteptarea pensiei? Nu, Dumnezeu nu așteaptă pensia, nu, Dumnezeu nu e suparat, nu e vesel și nu e trist. Te poți gândi la el cu frică, cu bucurie, cu tristete, cu scarba, te poți gândi la el oricum, dar ce treabă are Dumnezeu cu tine, cu gândurile tale, cu cacatul tău și cu menstruația ta? El nu vine cu foamea, cu frică, cu injuraturile tale. El nu vine. El nu trăiește pentru tine, cum crezi tu. El nu trăiește. Dragă Pipi, eu l-am simțit pe Dumnezeu, nu știu cum ți-ai putea explica cu niste simple cuvinte. Sunt multe încercări de a-l găsi pe Dumnezeu cu ajutorul cuvintelor și

uneori ai senzația ca l-ai prins, dar totuși scapa, de-aia ard cartile. E mai degraba in fum, in fumul unei carti arse sau in fumul de marijuana. Care ne ajuta sa simtim dumnezeirea, frumosul, jocul, dar pana la urma oricum cobori in glod, te inamolesti si poate de la acea cadere nu te vei mai vindeca niciodata. E usor sa spui ca l-ai gasit pe Dumnezeu, il poti gasi oriunde, cu orice, cu stupefiante, cu durere, in clipe de fericire si bucurie. in moarte. Sau in viata. il poti vedea in lumina, in muzica, literatura, contrabas, boscheti, lege, in orice, absolut orice. Dar in acelasi timp il pierdem mereu. Fiindca nu-l putem identifica cu nimic, cu absolut nimic, nici macar cu o supradoza. Fericit e ala care crede ca va muri si va ajunge in rai sa povesteasca cu bunul nostru Dumnezeu. Care jertfeste tot crezand ca l-a prins, ca fericirea e a lui, sfintenia e a lui. De ce sa-ti dea Dumnezeu pensia, ba? Ce, el te-a angajat, ai facut contract cu el? Ti-e nevasta pe care o poti obliga sa se culce cu tine, sa o bati si sa stai la povesti cu ea? Dumnezeu ti-a dat multe, e treaba ta daca il refuzi, si esti un cretin daca te crezi mare ascet. Daca privesti la ceilalti cu scarba din cauza ca tu esti popa, te crezi ales, inseamna ca nu esti decat un cretin si un idiot. Nu stiu Pipi, cred ca vor mai trece ani buni pana cand am sa cred sau nu am sa cred in Dumnezeu. Pentru mine el este absenta sa. Dumnezeu e cu noi – vorba cantecului.

Mai tii minte cum m-am drogat prima oara? De fapt, cum am recunoscut ca da, a fost altceva decat alcoolul, da, am fost drogat. Cum am stat la un suc pe terasa de la Casa Presei, cum a inceput sa ploua, toti au intrat in bar, noi am ramas pe terasa, am tras doar umbrela mai jos, apoi a aparut Mandarin, a scos o tigara lunga de hasis si am tras toti in afara de gagici. Cand din tigara nu a ramas decat scrum m-am ridicat sa plec. Stai sa culegem roada, ai zis, si eu ti-am raspuns care roada, ba, ca doar stii ca pe mine nu ma ia. Tu nu vroiai sa plec, dar m-am ridicat, am privit palarioara rosie de Coca-Cola si am vazut stelute pe ea. Pi, ti-am zis atunci, uite, parca e cerul cu stele, iar tu te tineai de burta de ras. Am iesit cu Drama, pe drum am mai intalnit pe cineva si mi-am dat seama ca-s varza, ca-s rupt, ca de-abia ma misc, fiecare privire mi se parea ingrozitor de grea, ma simteam robot, in fine, am mai stat la o cafea. Ala cu care ne-am intalnit atunci incepuse sa vorbeasca ceva despre crimele de razboi din Transnistria, despre ce trebuie facut... ce nu trebuie... ce au gresit politicienii... stii, toata lumea vorbea atunci ca sa nu taca, eu nu mai puteam rezista la asa ceva, mi se parea extrem de banal, desi tipul puneia suflet in ceea ce spunea si, in fine, am izbucnit in ras in asa hal ca nu ma mai puteam opri, radeam tot timpul, cu lacrimi, tipul incerca sa mai spuna ceva, eu iarasi hohoteam, in sfarsit si-a cerut scuza si a plecat. Drama se gruzise, desi nu fumase, dar palarioara, cerul rosul cu stele albe tras pana deasupra capului, cerul se umpluse cu fum de hasis, asa ca si ea respirase o doza buna de fum.

M-am ridicat de la masa extrem de greu, clatinandu-ma. Credeam ca n-am sa reusesc. Mi se parea ca trupul meu e facut din miliarde de bucatele, pentru o mica miscare trebuia un efort maxim. Am urcat in troleu, am coborat la Gaudeamus, am mers acasa, in timp ce Drama se ducea mai departe. Am intrat in bucatarie si am stat la acea fantastica fereastră pana pe la 12, adica nu mai putin de vreo opt ore, privind gradina, copacii, tufele de zmeura, capsunile, gutuii, merele. Simteam ca partea de sus a craniului s-a deschis, s-a golit, si din mine ramasese doar acea privire care cu venirea serii s-a intunecat, apoi cu venirea noptii s-a innegrit cu totul. Cerul era negru, nu rosu, iar pe el nici o stea. M-a trezit din acea stare Ski, care se ingrijorase din cauza modului cum aratam. L-am convins ca-s doar foarte obosit.

Mai scrie-mi, Pipi, poate mai trec si eu prin Chau candva, poate anul asta. Salutari noii tale sotii, daca te-ai casatorit cumva inca o data intre timp, felicitari si salutari pentru noua ta sotie. Nu fuma chestii de cacat, mai bine ceva mai bun. Si vodca e de cacat, da' daca-ti place, treaba ta, doar ca te porceste, stii tu, vorbesc in general, nu iti tin lectii, toti alcoolicii sunt porcine.

Poate ne intalnim in Cuba, ce zici? Mai stam de vorba cu nea Maradona, poate scriem si noi romane si sonete. Poate intram si noi sub cerul rosu cu stele albe stralucitoare. Poate tragem de acolo un fum pentru Romania si Republica Moldova. Pana atunci, vise fericite alaturi de noile tale sotii, noii tai copii. Te salut.

6. Sobo pleaca-n Est

Sobo isi pregateste bagajele. De fapt, isi scoate tot ce nu-i trebuie din geanta pe care i-a pregatit-o sotia. Isi lasa doar ceva mancare, tigari, casete, un tricou si o revista. Gata. Se asaza pe pat, scoate o tigara, o aprinde si inspira profund. inspiratia – gandeste Sobo, a venit matusica inspiratie la mujiciocul ei batran. Expira. Da, e ceva. Mai inspira. inchide ochii si se lasa pe spate. isi simte creierul gadilat. Pizdos, gandeste Sobo. A ramas singur in aceasta camera si peste putin timp trebuie sa plece si el. Fiecare dimineata incepe cu inspiratia, zice el cu glas tare, se ridica, ia chitara si incepe sa cante incet cu ochii inchisi. isi strange chitara la piept si mai inspira o data. Poate prea mult pentru inceputul calatoriei, gandeste, dar se linisteste, lasa, o sa fie ca in alta galactica. Trebuie tinuta tot timpul legatura cu cosmosul, altfel ne pierdem in spatiu.

Sobo isi mangaie chitara, o asaza cu drag pe pat. Pa. Ne vedem peste cateva zile, poate o saptamana. Ai grija de tine, nimeni sa nu mi te fure. isi trece degetele peste corzile ce zumzaie usor. Asa. Pa. Sobo isi ia geanta, iese, incuie. Afara e un soare nebun. Sobo isi ridica palmele la ochi. isi simte pachetul destul de voluminos in buzunar. Maina va fi si mai soare, gandeste.

Toti asteapta langa autobuz, Sobo se tine de burta de atata ras. Patani, zice, sa nu spuneti atatea glume la vama ca am belit-o, ne ia mentura pe toti, si rade si mai tare. In sfarsit autobuzul porneste. Ochii rosii ai lui Sobo privesc pe geam. ii place. inchide ochii: mama, eu am plecat in cosmos, ma intorc maine. Soarele ii trece prin pleoape, ochii lui vad niste imagini pe care ar da orice ca sa le poata inregistra. Un rosu intens, un galben ce apare si dispare, face Sobo simtind ca incepe sa se ridice usor de la pamant. Zbor, zbor, tipa el, pana ajunge in nori, simte racoarea lor, frumusetea culorii lor vii, dar zboara mai departe, zboara, ochii incep sa-l doara de atata lumina si Sobo trece prin soare ca printr-o oglinda si se trezeste: Pregatiti-va actele si bagajele pentru control. E noapte. Cineva a aprins lumina in autobuz. Pe Sobo il ustura ochii. isi scoate buletinul si desface geanta. Un vames trece si le controleaza buletinele. Priveste pe So, apoi poza. So ii zambeste. Ce-s astea, intreaba al doilea vames simtind ceva la fundul gentii lui Sobo, bombe, ii raspunde el, a, am crezut ca-s pachete de tigari, da' nu mai glumi cu mine, il avertizeaza vamesul si trece la urmatorul. Pidarazul, gandeste So. 'Te-n chizda ma-tii, gavniucule – mai gandeste. Se amuza singur de gandurile lui si se simte pe deplin multumit. Autobuzul porneste cu lumina aprinsa inaintea lui imediat e vama republicii surori.

Coborati toti din autobuz cu actele si bagajele pregatite. Cate unul trece prin fata vamesilor care ii controleaza. Ajunge si Sobo. Vamesul se uita banuitor la el, apoi la buletin, ce ai in geanta? Chiloti si ciorapi murdari si cateva ziare porno, ii raspunde So si ii zambeste. in buzunare? Tigari, capici, pistol. Vamesul ii intoarce buzunarele din care cad un pachet de tigari, bilete de troleu compostate, o batista, un pix, o poza, un bisturiu si o pungulita in care-i un pachet cu ceva invelit in ziar. Esti medic deci? Da, in timpul liber. Ce ai in punga? Ceai. Aha, ceai, ia sa vada si tata ce fel de ceai bea fiul! De ment, suca – reuseste sa gandeasca So inainte de a-si simti mainile intoarse la spate, si un bulan pe ceafa. Hai ca o sa-ti iei ceaiul la noi – mai aude.

Sobo in camera umeda incercand sa faca ceva ca sa nu innebuneasca. Ora interogatoriului se apropie. Mi-a trebuit bicicleta – gandeste. Pidarii. Il dor talpile, coastele, ceafa. E ca-n filme – gandeste. Si-s prosti, mai ceva ca-n filme, caziolii, o sa ma termine. Se gandeste la sotie, copii, parinti. Nu, mai bine ma gandesc la prieteni. Ce o sa se mai amuze si ce o sa se mai sperie. Cred ca acum, cand curnesc, daca au aflat, se gruzesc. Si eu ma gruzesc, patani, numai ca mie nu-mi da nimeni de curnit si chiar daca mi-ar da, cred ca nu prea as avea cu ce ma pricali. Nu chiar pricalisti mentii, blea. Sobo, So – unde ai ajuns, daca esti tormoz, pe bicicleta, blea. Hai, ridica-te. Te asteapta. Daca nu vorbesti ca lumea te pizdim de nu mai canti in viata asta la chitara. L-am adus. Asaza-te. Deci unde am ramas ieri, il intreba anchetatorul. Nu mai tin minte, ca ma cam doare bostanul. Mi-ar trebui o tableta. iti dam noi imediat una daca nu vorbesti. Deci de unde ai iarba? De la un tigan, care mi-a vandut-o in Chisinau. il cunosti? Nu, v-am mai spus. Si atunci cum ti-a vandut-o? Ma plimbam prin parc, m-a intrebat daca vreau, i-am zis ca da si vseo. Cum vseo, bai cacatule, cum vseo, bai gadina?

So simti latul palmei unui politai peste fata sa. ii izbucni sangele pe nas. Si acum povesteste mai departe, da' nu spune povesti, ca ai belit-o. Cui o duceai? Mie. Eu o fumez. Atata, ba? Da, ca-mi place. Mai simti un bulan in ceafa, apoi inca unul, apoi podeaua.

Sfarsit fericit: peste vreo doua luni Sobo a fost eliberat cu ajutorul unui certificat, care demonstreaza ca e narcoman, ca are nevoie de droguri pentru psihicul lui, fiind foarte nesanatos la cap. Se mai spunea acolo ca acum e bine fata de inainte, cand se injecta zilnic si era terminat, ca a stat in cateva clinici vestite de dezintoxicare si ca trecerea la marijuana este o etapa buna pentru el, dar fara marijuana ar fi in stare sa innebuneasca cu totul.

Pidarii, mi-au luat bicicleta, gandi So iesind. Imi iau eu una noua. Da' acum ma duc la contart, blea.

7. O perspectiva din parcul Cetatuia

Prof ne-a trezit chiar de dimineata. Adica pe la 10. Haideti sa facem ceva, hai sa ne miscam cururile din acest camin jegos. Afara e foarte pizdos, a venit primavara! Prof parea fericit, pletele i se urcau si coborau dupa rasul si gesturile lui, gesticulatia unui om care simte ca imediat va face un lucru mare. Nu stiu de ce am inceput sa-ti povestesc de aici, in fine, nu are nici o importanta pentru poporul roman, vorba lui p. Eu si Allbe ne-am imbracat injurandu-l pe Prof, am deschis fereastra si da, ba pula, chiar a venit primavara. Am baut un ceai negru (ca aristocratii) si am inceput sa coboram alene scările caminului XVI, complexul studentesc Hasdeu, care prin zona se mai scrie si Hasdeu sau Hajdeu, plus o multime de variante a diverselor nationalitati gazate aici, plus variantele de ocazie. As putea sa-ti povestesc o gramada de intamplari despre traseul de 10 etaje al acestui scump camin. Imi amintesc acum fata mirata a administratoarei cand imi predam prin noiembrie lenjeria si ii spuneam ca n-o sa mai stau acolo. De ce plecati, bai baieti, de aici, nu va place ceva? Acest traseu era imposibil

de efectuat fara sa intalnesti un om beat in cale. Zic un om asa ca sa nu para ca exagerez, nu zic de anumite zile (ale saptamanii) cand toti, absolut toti erau crita, vafli sau varza - ziceti-i cum vreti, ca mie mi-i pohui. Acest camin cu peretii crapati, daca iesi in coridor la fumat tot fumul intra in camera, daca asculti radioul sau casetofonul inseamna ca inca vreo cateva camere asculta din cauza ta, daca te basesti la 10, te vor auzi portarul si administratoarea de la parter. Acest camin cu bucele tot timpul infundate, cu baltoace preistorice de pisat, cu apa pana la genunchi la dusuri, cu o gramada de doi metri de gunoi, cu liftul stricat blocat la 7, unde amicii mei obisnuiau sa se pise, cu sticle sparte peste tot, cu peretii tot timpul murdari (inclusiv de cacat omenesc), oricat de recent ar fi fost zugraviti, cu tot felul de inscriptii (muie rapid, muie steaua, muie portarului, muie ceahlau, muie rocar, administratoarea ia muie, administratoarea ia mita, loc de dat cu capul, dan suge pula, hai rapid, Basarabia go home, hai steaua, hai ceahlau, hai dinamo, gagicile-s curve, mafia, familia, parazitii, Hagi presedinte, afara cu ungurii, romanii sunt cretini fraiere, o fut pe ma-ta cretin de ungur, sa-mi sugi pula tiganule, profesorii sunt cufuriti, etc., etc) si desene, acest camin te facea sa vrei sa iesi la plimbare, la o bere jos pe Piezisa unde tot timpul era plin, oriunde altundeva decat in maruntaiele lui de cacat.

Unde mergem Profule? Pai nu vreti sa mergem pana la Cetatuia, la Belvedere, merita sa fim deasupra Clujului in aceasta zi plina de soare. O.K. Un drum plin de bancuri, de glume mai mult sau mai putin stupide. Urcam scarile. Soarele ne bate in ochi, dar radiem de bucurie, lumina ne da o senzatie de fericire. Tre' sa fim azi la inaltime, spune Profu. Ihi, confirmam si noi. Picioarele incep sa ne doara, dar nu mai avem mult, deja vedem Marastiul, Centrul, Manasturul, Hasdeul... am ajuns sus. Suntem la inaltime. Ne oprim, fumam incet cate o tigara. Fumul mangaie plamanii obositi. E mai cald decat ne asteptam. O scoatem acum sau mai asteptam? O intrebare la care toti zambim. Scoatem o tigara de hasis si cu picioarele atarnand in aer o inspiram pe rand. Fericirea intra in piept. Facem o poza. Toti trei imbratisati. Cuprinsi de soare. Nu ne deosebim deloc de ceilalti urcati aici, toti radiaza de bucurie si fericire. Poate toata lumea s-a drogat si a urcat aici, primavara vine-n cap, vorba poetului de la Zdob si Zdub. Poate ca noi suntem ca toata lumea. Drogati. La picioarele noastre se intinde Clujul. Profu zice sa mai tragem una si sa zburam. O.K.

8. Doar Oaia mi-a zis

Oaia mi-a zis ca istvan si ion o sa ma toarne. Mi-a zis ea ca sunt turnatori, ca numai se fac ca sunt baieti de treaba, fumeaza, beau, se distreaza cu noi, da' de fapt sunt niste turnatori ordinari, ca imediat ce vom face un pas gresit vom fi pierduti. Nu se poate, ii spuneam eu Oii si imi mai faceam o tigara. Vrei un fum? Hai, unu.

Cand ma simteam nasol veneam la Oaia unde mai mancam ceva, ea imi spunea cat de destept sunt eu, cat de cultivat, frumos si asa mai departe. Trebuie sa recunosc ca imi ridica moralul. Ieseam de la ea alt om. Doar cu putine remuscari, de ce n-o las odata pe Oaie, de ce n-o ascult niciodata. Oaia imi era draga. Era desteapta parca, dar nu pun mana in foc, ca o ascultam doar rupt, atunci cand ea imi spunea povesti. Spunea ca ma iubeste si ca nu-i trebuie altcineva si ca spera ca odata si-odata am sa ies din drumul asta gresit al meu si poate ca o sa-i fiu recunoscator. Cateodata ma simteam prost in fata Oii. Era de treaba Oaia, degeaba n-o ascultam. Cine stie cate sfaturi bune mi-a dat, da' parca vorbea o limba minunata, asa ca eu ii ascultam doar melodia. Scumpa a fost Oaia, trebuia s-o ascult.

Oaia mi-a zis ca istvan si ion o sa ma toarne, dar a trebuit sa repete de multe ori pana sa inteleg ce vrea sa spuna. Eram la buda si boram, ma simteam tare naspă, Oaia ma tinea de umeri si atunci mi-a mai spus inca o data: istvan si ion au sa te toarne. A mai iesit din mine un val de boratura si am inteles. Oaia, i-am zis, nu vorbi asa despre prietenii mei, ca ma supar si nu mai vin pe la tine. Nu fi prost, ba, mi-a zis, o sa te futa astia de n-o sa fii bucuos dup'-aia. iti zic ca stiu, stiu sigur ca astia-s turnatori si dupa cum i-au turnat pe altii, asa au sa te toarne si pe tine. Oaia, calmeaza-te, ce tot vorbești? Ma faci prost, fraier. Eu stiu cu cine ce fac, cu cine fumez – nu ma toarna. Ba o sa te toarne, cand ai fost ultima oara in stare normala? Iti mai dai seama ce se intampla in jurul tau, stii cum ma cheama? Oaia te cheama si asta e realitatea mea, alta nu-mi trebuie, sa stii, nu fi proasta.

M-a dus in camera si s-a culcat alaturi de mine. Nu Oaia ma chema, tu esti oaie, daca nu o sa ma asculti pe mine. M-a dezbracat, s-a dezbracat si ea si s-a catarat pe mine. Asa sa fii totdeauna, daca ai fi asa nu s-ar intampla cu tine atatea tampenii. Si-a dat capul pe spate si eu am inotat undeva departe, unde nu calcase picior de om, unde nu trebuia sa gandesti si sa actionezi.

A doua zi m-am intalnit cu Istvan si Ion. Hai sa tragem ceva, mi-au zis. Am intrat intr-un bar, au scos un pachet de tigari din care au luat una de hasis si am fumat-o. Vii cu noi sa aducem niste iarba de la tara? O.K., am zis. Vin. Hai ca peste cateva zile trecem pe la tine si mergem. Muzica era prea tare si proasta, asa cum numai in Nico poate fi, am baut pe ascultate cateva beri, am ras si am plecat. Tineam minte de data aceasta ce mi-a zis Oaia, asa ca am mers la ea.

Oaie, m-am intalnit cu Istvan si Ion, m-au chemat sa mergem in munti dupa iarba. Am zis ca ma duc. M-am gandit la ce mi-ai zis, nu stiu ce sa spun. Sunt prietenii mei. Prieteni o pula, imi raspunde suparata Oaia. Ai sa vezi, daca ai sa ramai asa prost. Du-te dupa iarba, nimeni nu o sa poata sa te mai scoata din rahat. Bine. Fumezi? Am sa fiu

mai atent. Daca se intampla cu mine ceva, suna-l pe Nash si spune-i ca m-am casatorit, iar istvan cu ion vor fi vornicei. Bine?

Peste cateva zile am fost cu Istvan si Ion dupa iarba. Totul a fost bine, dar la intoarcere Ion mi-a zis sa tin iarba la mine un timp. Am luat-o, m-am dus in caminul XVI, era vineri, deci pana luni nici vorba de curatenie, asa ca am aruncat-o la marginea gramezii de gunoi de langa baie. Nici dracu' nu s-ar fi bagat acolo. Am mers in camera si am curatat tot ce ar avea vreo legatura cu drogurile: pipe, bulibuleatoare, ramasite de travca, chistoace ramase dupa fumat etc. Dupa care o curatenie obisnuita. Am mers la Oaia si ea, desi ingrijorata, a fost foarte bucuroasa sa ma vada. Inca nimic, totul e in regula? Da, scumpa Oaie, 'n-regula.

Hai sa bem undeva, i-am zis. A, esti mai prevazator, totusi? Bine, daca vrei tu. Am mers pana in Pub, unde era concert cu Celelalte cuvinte. M-am intalnit acolo cu Allbe si Profu, asa ca, cu toata frica... Am fumat ceva, combinand cu vodca si bere. Dupa ce ne-am luat doza, concertul ni s-a parut extraordinar, am inceput sa sarim, sa dansam, chiar alaturi de noi incepuse o bataie, picioare, pumni in bot, dupa ritmul muzicii, pe noi ne durea in cot, noi eram cu problemele noastre, de fapt fara, eram in muzica, in halucinatiile noastre frumoase din care nimic nu ne-ar fi putut scoate. Cand am obosit un pic, am mai fumat o data, cred ca fumasem nu mai putin de vreo patru ori atunci, asa ca eram absolut toti varza, de abia mergeam, semanand probabil cu niste fantome. Mai luasem si niste bere si ni se facuse foame - prabila na havcu, cum spun baietii, asa ca am mancat pana ni s-a facut rau paine cu untura si ceapa. Allbe a iesit fara sa ne previna, am iesit si noi, era afara, ii era rau, vroia sa borasca, asa ca am plecat.

Cand am ajuns in camin era spre dimineata si incepuse sa ma lase. Am adormit si m-am trezit de lovituri de bulan in usa. Asa deci. Imediat. M-am spalat pe fata, apoi le-am deschis. Actele. Apoi controlul. Se vedea ca se asteptau sa gaseasca ceva, erau dezamagiti. Si-au cerut scuze de deranj si au plecat, eu am mers la baie, am luat pachetul cu travca de la gramada de gunoi, mi-am facut o tigara si apoi m-am culcat sa privesc filme cu desene animate. Au fost faine, foarte vesele, eu eram in rolul unui ciobanas pe care doi pidari au vrut sa-l futa, sa-i ia oile, da' ciobanasu' chema pe baietii sai si le lua iarba pidarilor, plus o pizdeala buna, ca sa stie.

Cand m-am trezit, am baut o cafea, fumat tigara, imbracat si coborat. Un telefon. Nashului. Asa ca nu i-am mai vazut niciodata pe Ion si Istvan. Nu stiu unde sunt, daca mai sunt. Nici nu ma intereseaza. Am incredere in Nash. Moarte si pizdeala pidarilor si gavniucilor, muie.

9. Calugarul si moartea

Sa-ti povestesc despre moarte, despre sinucidere. Despre viata pana la 90 de ani. Despre prietenie. Despre lasitate. Despre nebunie. Despre...

Veneam de la scoala, stateam atunci in caminele liceului de transporturi din cartierul Gheorghieni. Eram plictisit, satural de locul asta scarbos, plin cu mecle imbecile (intr-o dimineata Allbe mi-a zis cand treceam pe langa liceul ala de transporturi cu curtea plina de liceeni: uite, cata lume si toti sunt cretini). Din fata veneau doi tipi obisnuiti, in sensul ca obisnuiti pentru acele locuri, fluturand din maini si cu sepci. Unu' era in blugi maro si camasa kaki de militar, cu sapca rosie, iar celalalt se misca lent, radea cu glas de rusoi. M-au strigat. M-am mirat, i-am privit mai atent in timp ce se apropiau de mine. Parca imi era ceva cunoscut in figura aluia cu camasa kaki.

Ce faci, bai Yo, fugi de mine? Baston? Ne-am cuprins, nu ne mai vazusem de vreo jumatate de an. Ce faci, ba? Doar acum incepe sesiunea! Mi-am bagat picioarele. M-am saturat. Am mers pana la mine, am baut o cafea si dupa aia desigur in Pub. Celalalt era Tolstoi, un baiat simpatic, ingerul pazitor al lui Baston in ultima vreme, cum aveam sa inteleg mai tarziu. Mesele nu sunt de sticla?, m-a intrebat el. Nu, de ce? Baston in ultima vreme strica cu capul tot ce e pe masa cand se imbata. Nu, nu-s de sticla. De lemn. Patru halbe, a zis Allbe, nu, opt, a comandat Tolstoi. O sa se rasufle, comandam mai tarziu. Nu se rasufla. Cand a fost adusa piva, cei doi le-au sorbit pana la fund dintr-odata. Am urmat si noi exemplul lor. Peste vreo ora jumate eram crita. Baston incepuse sa bata cu capul in masa si sa planga, iar Tolstoi statea infumurat. Cere-ti scuze, ba Tolstoi, ii zicea Baston. Esti un psih, ba Baston, nu-mi cer scuze. Baston mai da un cap in masa. Si asta a mai fost un motiv de baut. Apoi s-au impacat - inca un motiv. Asa ca am mers pe la trei spre camin, atunci cand se inchidea Pub-ul. Pe drum dansuri, tipete, era sa se ia niste gabori de noi ca nu le-a placut ca loveam cu picioarele un cos de gunoi. Chiar langa strada Artelor si Beethoven. Dar am sters-o repede.

A doua zi aceeasi poveste. A treia aflasem ca niste pizdiuci se vaibesc tot timpul de niste patani de-ai nostri, asa ca Baston si-a luat un instrument si am mers la aia. Erau numai cativa, doar unul din aia pe care ii cautam. Au fost repede linistiti, desi la inceput erau dispusi sa jongleze cu limbajul ala al lor de cacat. Au spus poezii baietii, le-am facut niste poze, tare misto a fost. O poza era cu aia mimand o echipa de fotbal. Baston a cantat, apoi i-a pus ca cante si pe aia in cor. Chiar le-a oferit si bere. Apoi a inceput interogatoriul. Dupa cateva palme Baston i-a aratat inculpatului aparatul de tortura, daca nu va raspunde si nu va fi baiat cuminte: un fel de ciocanas (asta-i de dat in cap) care avea incluse un fel de cutit brut (asta-i pentru masele) si unul mai subtire (asta-i pentru ochi). Nu-l

stiusem in ipostaza asta pe Baston, asa ca am ramas cu gura cascata. Nu a fost nevoie sa mai rugam o data inculpatul, isi facuse efect instrumentul si privirea calma, anormal de calma si sadica a lui Baston. Ne-am inteles perfect. A doua zi urma sa mai facem o vizita, sa ne aduca cate o bere.

Dar a doua zi nu mai era nimeni, apoi am gasit pe cineva, faceam ancheta cand a aparut o echipa care nu incaptea in camera. La inceput am dat si noi in stanga si-n dreapta, dar pana la urma ne-au imobilizat ca nu ne mai puteam nici macar misca, atatia erau. Ochi umflati, buze sparte etc. Nasol. O echipa din Hasdeu a zis ca vine sa facem un show, dar era prea tarziu. Grasii (caci erau majoritatea anormal de grasi) au disparut.

Peste inca vreo cateva luni Baston iarasi m-a vizitat. De data asta era si mai rau. Nu-l mai vazusem niciodata inainte asa de decazut moral. Nu stia ce sa faca cu el. Venise cu Nik, care semana cu un killer, cred ca si era. A stat cateva zile si am mai baut, vorbea tot timpul asa, ca unul care isi iese din minti.

L-am mai intalnit o data, arata foarte bine, am crezut ca i-a trecut, dar mai tarziu am auzit ca s-a calugarit. L-am vazut si asa, adica in haine de alea, negre, de calugar, ii sta bine. S-a mai linistit. E acelasi. Baston e numai unul. Desi i se schimba numele. E absolut acelasi, doar ca si-a gasit linistea pe care toti o cauta, dar pe care de obicei o gasim la capat de drum, asta poate e lasitate, poate nu, e greu sa te gandesti la asa ceva, mai ales cand ti-a fost sau iti este prieten. Cred ca initial a vrut sa se sinucida, o sinucidere lenta in manastire. Apoi in singuratatea si nebunia lui l-a gasit pe Dumnezeu. Cine vorbeste acum cu el ca si cu un calugar din filme primeste raspunsuri corespunzatoare. Dar e acelasi. Bateti si vi se va deschide - Baston a batut cu capul in masa pana i s-a deschis.

10. Sa moara Dana

Sa moara Dana - vorba preferata a lui Bobdylán. Sa moara Dana, daca azi nu ma fac mucii, sa moara Dana, daca azi nu ma fut, etc., etc. Hai sa-ti povestesc despre el. Am trecut prin multe cu el - stii ca-mi esti cel mai bun prieten, mi-a zis odata dupa o cearta stupida, puteam sa-ti trag un scaun in cap, puteam sa merg la gabori, nu te inteleg, zau ca nu te inteleg.

Bobdylán ma surprindea uneori cu fraze ciudate, foarte ciudate, ii ceream explicatii si el ma intreba, de ce, ba, nu mai tii minte ce zici? - e vorba ta. Adevarul e ca mi-a fost un prieten bun, stiam ca oricand pot merge la el la o cafea, asa cand eram distrus, Bobdylán putea sa ma amuze, inseamna foarte mult acest lucru, era uneori cam cretin, dar la urma urmei cine nu este. Eu recunosc intotdeauna ca sunt cretin si imbecil. Dar nu oricine poate sa-mi spuna acest lucru, nu. Bobdylán putea sa fie foarte cretin uneori, ceea ce putea sa-mi placa sau sa ma enerveze, dar uneori era singurul care ma intelegea cu adevarat, de-aia mi-e dor de el, da, de ce sa nu recunosc? Ma intelegeam adesea stand de vorba cu el, nu, nu asa cum credeti, am vorbit cu el foarte rar serios, cand era sa ne batem, pur si simplu vorbeam aiurea impreuna, dar aveam un fel de alfabet al nostru, uneori cand eram mai multi la vreo gluma de-a noastra radeam doar noi, ceilalti uitandu-se la noi ca la idioti.

Bobdylán ma si stresa uneori, fiindca venea si el la mine distrus, trebuia sa stam de vorba, sa-l linistesc si uneori dupa ce-l linisteam, treceam eu in starea lui de stres. Asa am intrat odata intr-un geam de doi metri dupa o discutie cu el. Asa am mai picat cateva examene, dar nu ma supar, desi e un cretin si cum am mai spus-o, mi-e dor de el. Bobdylán fuma mult, dar nu-si lua tigari niciodata. Ca un semn al respectului, Bobdylán imi cumpara uneori tigari, fie si la bucata, plus cateva beri cand eram lefter. Zicea ca ar fi misto sa stam intr-o camera si eu eram de acord cu el. Ar fi fost haios. Sa moara Dana daca nu. Dana e fosta colega de banca de la scoala a lui Bobdylán. Sa moara!

Intr-o seara in camera de la camin am organizat, de fapt nu am organizat, asa a fost sa fie, fumasem cateva tigari de hasis, am vrut sa mai continuam si am mai luat niste vodca si bere. Chef. Numai ca eu nu mai tin minte cum imi pierdusem cheful. Vorbeam cu Bobdylán, ii spuneam ca toti sunt ratati, indiferent ce au facut, ce vor face si ce au vrut sa faca. Fiindca tot timpul pierdem, pierdem prieteni, iubite, din greutate, din minte, pierdem viata, moartea, timpul, si chiar daca am castigat ceva ce ne-am dorit foarte mult, ni se rupe, fiindca pierderile lasa locuri goale, care mai tarziu nu se vor mai acoperi niciodata, niciodata, G, ma intelegi? Suntem niste locuri goale, suntem o gaura din tricolor, o gaura adanca in piept, nu avem macar curajul sa ne sinucidem, suntem nimicuri, toti, ceea ce facem nu este niciodata de-ajuns, de ce nu terminam odata, de ce nu ne sinucidem? De ce continuam sa mergem dintr-un cacat in altul nerecunoscand miile, miliardele noastre de esecuri, de ce bagam in fata lucrusoarele, mici lucrusoare care nici macar nu se pot tine in golurile noastre, suntem toti niste ratati, niste cacaturi, Bobdyláne, nu stiu cum putem fi asa, dar altceva nu putem fi, asa ca intr-un fel nu avem dreptul sa ne batem joc de sinucigasi, ei s-au golit dintr-odata, nu au asteptat sa li se mareasca gaura din piept pana sa le ia locul, pana cad ca niste caramizi, asta suntem toti, Bobdyláne, niste caramizi de cacat, cadem la rand, nu facem nimic, doar iluzii, stii ca nu sunt romantic, da' tot ce facem e cacat, mai bine e sa nu faci nimic, dar absolut nimic, ce vei pierde? Ceea ce n-ai avut niciodata, ceea ce n-o sa ai, hai zi lucruri, Bobdyláne, pe care merita sa le faci, nu cred ca imi vei zice politician, nu, profesor? Sa te transformi in ceea ce ce radeai odata tu, sa moara de ras elevii, studentii, de ramasitele tale mintale, dar sa taca in prezenta ta ca nu cumva sa-i pici, sa te salute, dar in sinea lor sa te dispretuiasca, sa zica in sinea lor dupa ce te-au salutat cretin batran, sau cacat de caine, sau clasicul 'zda ma-tii, asta? In fine, poti deveni un profesor bun, nu neg asta, dar niciodata nu stim ce se intampla in sufletele acestor oameni, care de obicei sunt neglijati total in universitati, cuvantul lor este 0, fiindca toti pierd, absolut toti pierd, chiar acum cand iti vorbesc si tu si eu pierdem ceva, crede-ma, Bobdyláne, m-am zaibit, nu mai vreau sa pierd nimic, asa ca nu mai vreau in viata mea sa fac ceva, de aia mi-e simpatic Maradona, si-a bagat

pula in tot si a plecat in Cuba si se drogheaza, ce conteaza ca a fost cel mai mare fotbalist, intelegi, ce folos daca nu vrea, n-are el chef sa dea interviuri, vrea liniste ca fiecare, dar nimeni nu intelege acest lucru, toti il fut ca nu vrea sa dea interviuri ca... pula mea... si dus a fost Maradona in insula Nirvanei, Cuba, cine n-are frica de Fidel Castro sa mearga si sa-i ceara un interviu, sau Salinger, sau... sunt mii de exemple, Bobdylâne, doar singur stii, ceea ce facem noi e nimic, de-aia ma duc eu regulat in nirvana, de aia ma droghez ca porcu', de-aia mi se rupe, nu invinuiesc pe nimeni de nimic, chiar daca sunt toti un cacat, un mare cacat, Bobdylâne, nu merita de facut nimic, nu merita sa fii nimic, poate sa te sinucizi, dar si asta e un rahat, desi poate e mai bine decat sa traiesti ca pula, sa imbatranesti, sa-ti puna capacul, sa te arunce intr-o groapa si sa te manance viermii, Bobdylâne, poate e mai bine sa te sinucizi, poate da.

Eram intr-un soi de transa in care intru de altfel destul de des, dar il hipnotizasem pe Bobdylân, care de data aceasta era serios, il gruzisem, ma gruzisem si eu, Bobdylân nu mai facea glume, era serios. Am mai baut ceva si am iesit din camera, nu mai puteam suporta atmosfera, am luat-o aiurea pe Piezisa, apoi prin Parcul Central, pe langa lac, apoi spre Somes, am ajuns pe pod, am stat asa fara nici un gand, eram gol, absolut gol, fara nici un gand, priveam doar apa extraordinara care imi parea vie, bestiala, vroiam sa ma arunc in rau, simteam nevoia, un fel de eliberare, desi nu gandeam, mai mult simteam frumusetea apei si dorinta de a ma uita in ea. Eram aplecat deasupra raului, cuprins de muzica lui, cand Bobdylân a pus mana pe umarul meu, m-am intors, mi-a zambit, ce faci? iata, vroiam sa ma arunc. Tu? Eu ma plimbam. Hai, te arunci? Dupa care am izbucnit ambii in ras, am mers la gara, era spre dimineata, toate barurile inchise, asa ca am mers la gara, am mancat cate un hot-dog, am baut cateva beri si ne-am intors in camin. Sa moara Dana, daca nu a fost asa!

Sau cum se imbata Bobdylân si nu se obosea sa articuleze nici un cuvânt, dar urlând tot timpul aaaaaaAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! AAAAAAA! Ceea ce te facea sa mori de ras sau te irita la un moment dat. Uite-asa era Bobdylân, prietenul meu. Caine, imi zicea el adesea, ne facem azi varza? il luam si pe Fane Babanu, pe Sorel, pe Brandy si ne facem varza, ce zici? O.K., ziceam si ne faceam varza. Sau ne matoleam asa amandoi in Nico pana dimineata cand oamenii normali sunt mahmuri si vin la prima bere. Atunci noi mergeam la bancomate sa mai scoatem ceva bani sa-i mai bem. Cretin a fost Bobdylân asta. A fost fiindca intr-o zi s-a evaporat. A disparut. Ca si cum nici nu ar fi existat. Pe unde-o fi acum, prin Sicilia? Daca ar trebui sa ucid pentru cineva, as ucide, zicea Bobdylân. Daca ar trebui sa vand droguri, as vinde. Numai nu in Romania. Si dus a fost. Cretinul dracului. Sa moara Dana daca nu ne intalnim prin Columbia sau Cuba! Tu ce zici? Unde ai disparut?

11. Un sandwich

Te poti droga cu absolut orice. Prietenul meu Kerouac se drogheaza cu sandwichuri, cu placinte, pateuri, hot-doguri, hamburgeri etc. Toti il considera un nebun, sau cel putin dus de pe fix. Ce face Kerouac ca toti sa-l priveasca cu suspiciune?

Mie mi-e mila de Kerouac. Este atat de timid, saracul. Si foarte singur. Seamana cu un gandac de bucatarie salvat prin minune dupa ce semenii lui au fost sprayati. De-aia incearca sa manance tot, toate placintele si sandwichurile. E o chestie de timp. Sprayul pana la urma il va prinde si pe el, va manca si el din acele seminte otravite, de-aia e foarte singur si trist. Este atat de bun Kerouac si atat de deplasat. Mi se pare ciudat ca cineva sa fie suparat pe el.

Si totusi sunt atatia suparati pe el, ca nu le-a intors cartile, datoriile, atatea altele. Dar Kerouac, cred, nu face lucrurile astea intentionat, pur si simplu e foarte singur, ii trebuie un sandwich si nimic altceva. Poate o bere. Dar se lasa de atatea ori de baut. Caci prietenia, galagia de la betie e falsa, totul e extrem de fals in capul lui Kerouac, de-aia vrea sa scape. Dar falsitatea il cauta, il loveste, se vede pe el fals si vrea sa se sinucida, nu mai stie unde sa fuga, peste tot a fost, nicaieri nu a scapat de sine, peste tot a dat de obsesiile sale, peste tot gandaci, sobolani, fluturi, flori galbene.

Vorbesti despre el ca si cum i-ai cunoaste toate gandurile si simturile. Un drogat, am in vedere unul care stie sa se drogheze, simte durerea, bucuria, simte atmosfera care macina. Cu Kerouac te gruzesti daca nu-l prinzi in jocul tau, sa stii ca poate fi foarte vesel si asta e cel mai amuzant, cel mai haios si mai sincer ras. Mi-a placut intotdeauna de el, desi uneori fluturii lui ma intristau.

Si Kerouac nu se drogheaza?

Ba da. Cu sandwichuri.

Cum asa?

Pai, nu l-ai vazut cum mananca un sandwich, zici ca a uitat tot, de existenta lui, de lume. El e sandwich atunci. Traieste gustul, timpul in care mananca. Aceasta uitare mi se pare un drog. Daca l-ai droga pa bune pe Kerouac, cred ca n-ar avea nimic. Poate ti-ar cere un sandwich.

Unde e el acum? Nu zicea ca mai trece pe aici?

Ba da, dar e bine daca el ar sti unde e. El urmareste doar jocul gandacilor lui din piept, la altceva nu e atent, nu ca nu ar vrea, dar nu poate, uneori am impresia ca daca i-as rupe un deget (sunt des tentat) i-ar curge toti gandacii, fluturii si sobolanii afara.

Dar ce-ar ramane atunci din el? Il stiu dintotdeauna cu ganganiile astea. Ce-ar ramane?

Un sandwich.

Last edited by santiago on Thu Feb 06, 2003 8:19 pm; edited 1 time in total

12. Again in sky

Hai sa tragem un fum, mi-a zis Bobdylán. Are Buru ceva. Nu-l cunosteam atunci pe Buru. Il mai vazusem de cateva ori, dar abia daca schimbasem cateva cuvinte. Cand am aparut cu Bobdylán langa orarul studentilor straini din anul pregatitor - arabi, greci, albanezi si basarabeni - langa Buru era si Fane Babanu. Fumezi, m-a intrebat Buru. Da. Am mers dupa facultate, alaturi de foisorul din spate si am fumat doua tigari. Deja incepusem sa ne intelegem bine. Altfel ne-am fi gruzit si ar fi iesit un rahat din toata treaba asta. Mergem la cursuri, Bobdyláne? Sigur, in Pub.

Pe drum discutam cu Buru despre palma imaginara ce urca pe ceafa, parca te mangaie, desi e rece. Cum culorile incep sa fie vii, cum o parte a creierului amorteste si alta prinde viata. Ti-a placut, m-a intrebat Buru, nu a fost asa de slaba? A fost misto, i-am raspuns. In Music Pub am comandat toti cola, doar Fane Babanu bere, parca, zicea ca nu da bani el pe tot felul de sucuri. Niste studenti obositi de scoala care au terminat orele. Asa trebuie sa fi aratat. Priveam fascinati pozele de pe zidurile pubului, desi le mai vazusem de atatea ori: jazzisti negri, tarani, case, castele, figuri ciudate. incepusem sa descoperim in poze alte poze, fiecare cu versiunea sa, de ziceai ca acele poze sunt o imensa papusa ruseasca in care incap o gramada de papusi.

Fane Babanu era tacut, asculta muzica si privea peretii. Bobdylán zicea ca nu are nimic si incerca sa-l gruzeasca pe Fane. Lasa-ma in pace, ba, asa imi place mie cand fumez, nu am halucinatii, nu rad prea mult, dar mi-e bine, foarte bine, e un fel de moleseala foarte placuta, prind gustul starii. Am pus brusc mana pe piciorul lui Bobdylán si el a sarit ca ars, nu te-a luat? - de ce sari atunci? Toti radeam, chiar si Bobdylán, care continua sa se jure ca nu are nimic si sa priveasca banuitor la toti care treceau pe langa noi.

Buru isi puse casca si asculta o caseta de-a lui. Parea dus departe, fara nici o dorinta de intoarcere. Din cand in cand ridica capul si ne zambea. Il mai speriam din cand in cand pe Bobdylán, spre hazul tuturor.

Eu ma gandeam la dragostea mea, la literatura, de fapt in capul meu atunci era literatura, la muzica foarte faina din pub. Nu vroiam sa plec nicaieri, nu vroiam sa ma intorc nicaieri. Acelasi lucru probabil simteau si baietii, fiecare cufundat in linistea, in visele lui. Simteam cum o rana mare incurabila s-a cicatrizat, a trecut, a amortit, dar mai simteam acum cicatricea si stiam ca nu poate dura mult, ca imediat pielea va plesni, va aparea iarasi sange, durere. Atat.

Eram fiecare in gaoacea lui. Un inceput. Mai tarziu aveam sa ne largim gaoacele, sa incapem toti, dar deocamdata asa a fost. Nu ne cunosteam suficient de bine pentru a lasa halucinatiile sa circule libere. Chelneritele treceau pe langa noi ca prin filmele lui Tarantino. Pletosi, concerte, fum de tigara fac din acest Pub un refugiu ideal, un loc unde te doare in cot de toate si de toti, un paradis al ingerilor cazuti, ce tot spun? Un loc ideal pentru narcomani. Asta am vrut sa spun. Nu pot suporta alcoolicii, dar aici, desi sunt multi beti, e bine. Te simti ca acasa, drogat in ultimul hal, la televizor. incede Patru camere. Mai tragi un fum, te simti O.K., mori de ras, desi, sinceri sa fim, nu-ti vei aminti maine nimic, absolut nimic. Dar asa e mai bine. Il vei mai privi o data, apoi inca o data, inca... inca... inca... Memoria e un starv, o vaca nebuna in agonie ce te scutura, te loveste de pereti. Mori, vaca! Sa facem acelasi lucru de o mie, un miliard de ori, daca ne place. Mai trag un fum si o iau de la capat. Un tunel intunecos, eu circul cu masina prin el. Din tunel vad doar peretii luminati de aproape de farurile masinii mele. Viteza, bucurie, culoare.

Ce-mi trebuie altceva? Doar masina sa nu se opreasca niciodata. Sa intru si iar sa intru in acest tunel intunecat al mintii mele cu masina si sa fac lumina. In a cata zi a fost lumina? Nu conteaza.

Bobdylán, Buru, Fane Babanu si eu la aceeasi masa. Se apropie Ted si ne intreaba: ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

Poftim?

Ce doriti, domnilor?

.....

13. Du-te dracului!

Ca m-am saturat de tine, esti intr-adevar un cretin, mama dracului de drogat imputit, un porc, un nesimtit, un badaran, o conserva careia i-a trecut termenul, un blea, un vagabond, un shit, un fucking shit, ce faci tu de fapt, ce faci, ba, iti bati joc, te amuzi, lucrezi, i? Fuck you!

Esti trist, esti gruzit, ce-i cu tine de fapt? Mai fumeaza o tigara de travca, mai ia un pumn de pastile si tai-o! Sa-ti fie bine, sa-ti fie haios!

Taie-ti capacul craniului si fa-ti scrumiera, bate-ti cuie in picioare, scoate-ti ochii si viseaza mai colorat, fa din degetele tale chiftele si din ficat pateu, creierul da-l la porci ca nu e bun de nimic, e toxic, ba, pula, ma auzi, in pizda ma-tii, cu tine vorbesc, ma auzi? Cacat ce esti tu, curva ordinara!

Baga-ti limba in priza, fa din matele tale imputite spanzuratoare, carnea ta da-o la fotbal, sa fie ucisa pana va ramane doar gunoi, praf de cacat, iar scalpul – cos de mizerie.

Iar gandurile tale idioate, sentimentele tale pe care singur nu dai un parai, ce sa faci cu ele, ba, pula? Zi tu, ba. Ce sa faci? Vezi cumva pe cineva care sa aiba nevoie de ele? Nu esti bun nici macar de muzeu, esti total expirat, esti mai putin decat un avort, mai putin decat sperma imprastiata pe podea. Ce sentimente ai tu, zi, ti-e cumva foame puisor, ti-a caca? Sau ganduri? Te trezesti, bei cafeaua, fumezi tigara si ce gandesti, cacatule? Gandesti cleiul imputit din gura, de-aia bei cafea, ca sa nu-ti simti gustul tau personal de imputitura. Apoi ce mai gandesti? Sa tragi un joint ca e greu asa, nu? Si apoi, a, da, apoi pa ganduri, ca incepe arta, nu? Arta de cacat, ba, drogatule, lada de gunoi ce esti, du-te dracului!

Acum lasa-ma pe mine sa vorbesc, uita-te la mine si asculta, fantoma pizdii ma-tii. Ti se opreste, ba, odata moara sau iti fut o bara in cap si te arunc pe fereastra, asculta aici alcoolice cretin, vrei sa dai lectii acum, vrei sa ma educi? Educ-o pe ma-ta, ba, sa faca avort cand te simte, de fapt, da, e prea tarziu, te-a cacat, e tarziu, e prea tarziu, trage apa la buda. Ce alegi: 1) te impusc in cap, 2) mori singur, 3) te sinucizi, te ajut eu, daca vrei, iti spun cateva metode sigure. Cam atat am avut de spus, de fapt, de raspuns, daca te bagi in seama, zi repede, n-am timp de pierdut cu pensionarii, tre' sa-mi iau doza, da' pe tine asta nu te intereseaza, deci zi 1), 2) sau 3), hai repede, sa terminam odata daca tot insisti, castrat fraier, hai sa-ti arat eu arta!

14. Romania

Soare, nisip, coca-cola, plictiseala dulceaga, asta era imaginea mea despre Romania cand in sfarsit visul meu se implinea: Romania! Plecam prin transfer la facultate in Romania! Ah, ce imagini de vis aveam atunci despre Romania! Tara a visurilor mele. Fusesem numai o data in Eforie, la mare, cand terminam 11 clase, si imaginea Romaniei se infrumuseta din ce in ce mai tare: literatura, libertate, fericire, nu mint, asa vedeam eu Romania atunci. Mai auzisem si de tigani care iti intorc buzunarele daca nu in tren, atunci sigur pe peron, de procentul destul de mare al celor infectati de sida, despre atatea altele care mi se pareau total aberante.

Iata-ma in trenul ce ma ducea impreuna cu cea mai mare parte a studentilor basarabeni din acel an care veneau in Romania. Cateva ore lungi in Ungheni, apoi Iasi, iata-ma facand cunostinta cu simpaticul meu prieten Cipi, care a terminat aici liceul. La Cluj? Ce bine, si eu! Trebuia sa asteptam vreo sapte-zece ore, tocmai scapasem trenul. Hai sa-ti arat orasul! Hai!

Iata-ne langa universitate, iata-ne pe langa parcul ala lung caruia nu-i mai tin minte numele, iata-ne intr-un bar band cate o cola, cafea, apoi mai departe aiurea pe strazi, numai nu in acea gara, care nu mi s-a parut a avea o imagine estetica, o imagine a unui loc unde poti astepta cateva ore.

Incercam sa compar acest oras cu Chisinaul, nu stiam ce sa cred, comparam parcul cu parcul Stefan cel Mare, sediile universitatii pe care le vedeam aici cu cele de acasa. Nu mi se parea urat, din contra, fain, dar incepeam sa simt un dor de orasul meu, de prietenii veniti in ultima zi sa ma vada, numai ca eu nu mai eram acolo, de strazile abia luminate ale Chisinaului, dor de verdele halucinant de peste tot, orasul meu extrem de verde ramanea in urma, simteam cum ma indepartez si de prietenii mei, acele ore din iasi parca incercau sa ma faca sa ma mai gandesc, dar nu, vreau in Romania, in aceasta tara minunata a visurilor mele. Chiar in Cluj, cu cat mai departe de acasa – cu atat mai bine, cu atat mai usor de suportat lipsa celor dragi, daca stii ca sunt departe, prea departe, imposibil sa reactioneze cand te gandesti la ei.

Iata-ne cu Cipi mancand pe strada sandwichuri si cautand alt bar pentru a mai bea o cafea ca sa nu adormim. Am gasit. Iar pe drumuri. Apoi la gara. Apoi in tren. Apoi Cipi imi zice sa ne cautam un compartiment gol, gasim, adormim, peste vreo patru ore intra in compartiment niste personaje nu tocmai frumos mirositoare, ni se face rau la stomac, iesim, mergem in compartimentul nostru unde viitorii colegi de la Cluj dorm, dar pe noi nu prea ne intereseaza, ii trezim, ne fac loc si noua si adormim. Aici e Clujul?

Coboram repede, neavand habar ca trenul sta mai mult aici. Nu ne asteapta nimeni, spre deosebire de colegii care au ramas in iasi. Incepe panica, spre amuzamentul lui Cipi si al meu. Alearga speriasi, iau taxiuri, unii mergand la facultate (e sambata), altii la camine.

Mergem si noi la camine, nu ne asteapta nimeni aici, in sfarsit o administratoare mai inimoasa ne da cateva camere pana luni. Eu cu Cipi mergem sa cautam facultatile noastre. Un oras vechi, impresie de film sa vezi prima oara Clujul. Mai ales daca vii din RM. Din orasul viu, energic si raul Chisinau, fata de dulcele mosnegel romano-maghiar. Da, crezusem ca va trebui sa invat maghiara pentru a ma descurca in acest oras cu toate bancile vopsite in tricolor. La gara, auzeam numai vorba maghiara, probabil din cauza ca pleca un tren spre Budapesta, dar nu m-am gandit la asta.

O fata plangea nestiind ce sa faca, am dus-o la camin. Cipi isi vazuse numele pe lista de cazare. Am gasit niste studenti basarabeni in caminul facultatii de drept. Au zis ca putem sta pana ne descurcam cu toate actele, cu cazarea. Erau simpatici, karatisti sau asa ceva, dar ne-au aratat o perspectiva a Clujului la care nu ne asteptasem.

Ce cautati, bai baieti, in orasul asta? La litere, drept, sunteti nebuni! O sa va strice zilele profii astia, stiti cat iubesc basarabeni? I-ar pica pe toti. Mai ales la drept si la litere. Eu sa fiu in locul vostru m-as transfera acum in alt oras, numai nu aici.

Primele zile in Cluj. Dupa vreo saptamana reusisem sa ma cazez. Sa ma gazez. Singur, deocamdata, intr-o camera. La liceul de transporturi. Miros de cacat, presimtiri de cacat. Era doar inceputul drumului. O poveste urmuziana. Povestea silei si a renuntarii. Povestea atrofierii simturilor, a deceptiilor. O poveste despre degradare si presimtirea mortii la numai un pas. A insuficientei aerului in facultatea de litere, a nadusellii din unele sali de curs. A te simti o vita proasta in fata geniului de profesor. Cultivarea sentimentului de inferioritate: 1) student in fata gavniucilor de profesori 2) baiete, nu esti cumva basarabean? Am observat, am observat. Mai cere carti de la colegi, mai invata limba romana etc., etc.

Fuck you zic privind in urma, fuck you! Tuturor profesorilor care nu fac (fuck you!) diferenta intre paranoia (suntem desigur cea mai buna facultate de litere din tara, aia de la Bucuresti e clar sub nivelul nostru) si prostie. Da' cate glume proaste am auzit! Stiti cum fac profesorii cate un cacat de gluma si toti rad in sila, sa nu se supere profesorul.

M-au bagat cretinii in anul pregatitor, toti cei veniti la litere trebuia sa faca anul pregatitor. Nu conteaza daca ai mai facut vreun an de facultate in RM, trebe sa invatati limba romana, no, sa va acomodati. Acomodarea pulii! Am invatat sa beau bere in Pub si sa-mi caut si eu ceva de facut, ca la facultate sa-l citesc a opta oara pe Sadoveanu, sa geografia, istoria, cata istorie, domnilor, sa invat ca sa ma lasati odata in pace? Borasc!

Asta a fost inceputul fericit. Asta este inceputul spulberarii visului cu Romania, o baba ramolita care cica vrea sa se dea la Europa si la NATO. Romania din visele mele! Nu am asteptat sa ma primeasca cu bratele deschise, dar nici nu imi inchipuiam ca ceva, cineva vrea atat de mult sa fie violata, fututa, nu ma asteptam, zau.

Asa am inceput sa nu mai iau notite, sa nu mai scriu in caietelul meu, ci direct pe pereti, ziduri, lifturi. Am obosit sa tot visez si m-am dus la cinematograful. Sa privesc Fight club, sau poate un film de Tarantino, intelegi?

15. Bobdylán

Servus, Bobdyláne!

Uite ca mi-am amintit de tine. De fapt nici nu te uitasem. Ti-am mai scris o data, am fost cam epuizat in ultima vreme, de-aia numai atat. Nici macar nu stiu daca tu mi-ai scris sau nu. Aveai adresa la care mi-am uitat parola. S-ar putea sa-mi fi scris pe ea. Dar s-ar putea sa nu-mi fi scris. Cine stie ce e in capul tau, draga Bobdylán?

Unde esti tu acum, prin Sicilia? Ai reusit pana la urma sa-ti bagi picioarele in Romania asta. De unde esti tu probabil te doare in cot de ce se intampla aici. Mai bei o vodca, mai fumezi si asa trece doru'. Sau Doru, sau Dan. Cum vrei tu. Cum e apa acolo in mare? Inca nu te-ai saturat de apa? Stiu ca tare iti mai placea! Apa cu gustul patriei si al sentimentelor legate de ea.

Bobdyláne, imi aminteam zilele astea de tine. Ca nimeni nu poate inlocui zambetul tau cretin. Imi aminteam de zilele frumoase si nu numai. Dar si zilele urate deveneau pana la urma frumoase, nu? Cu o vodca, o bere, niste cartofi prajiti, la tine. Sau o iarba. Desi imi ziceai din cand in cand sa las ritmul ala ca o sa innebunesc. Ce mai conteaza, innebunesti sau nu? Iti schimbi doar punctul de vedere, devii brusc fericit. Asa ca-n filme.

Ai tot vrut sa vezi Chisinaul, dar n-am mai reusit. Poate ca la anul. Sau ne vedem in Sicilia? Esti cumva mare pistolar acum? Sau esti pacifist? Sau te doare capul? Sau? Am auzit ca ai o gagica misto cu cercel in nas si cu blugii varza. Probabil ti-i dor totusi de Romania! De aia ti-ai gasit asa gagica misto!

Bobdyláne, nu fi rau cu italienii. Ca-s neam de latini si ei. Imi cam pute a muzica latino toata treaba asta. Mai tragi din cand in cand cate un fum pentru Romania? Sa stii, nu-i frumos sa-ti uiti patria. Mai faci cate un aaaaaaAAAAAAA de ala frumos cand te imbeti? Frumos mai cantai Bobdyláne!

Plecarea ta imi aminteste de ziua aia cand am fumat la tine cu Fane Babanu un joint, apoi am urcat cu inca o tigara in XVI, ca aveam cas acolo. Cum pe drum am vazut cativa gabori cu un prieten de-al nostru intre ei. Chiar ne-am salutat. Apoi am intrat in camera, tu te gruzisesi rau de tot, cand am vrut sa fumam te-ai speriat si mai tare si ai fugit acasa. Atunci eu cu Babanu am pus o caseta cu Cypress Hill si am dansat si am ras pana spre dimineata. Stii, atunci mai radeam si de tine, ca ce pierdusesi, nu ai putut sa astepti un pic. Mi-am amintit asta numai asa, ca sa te necajesc un pic.

Bobdyláne, ai grija de tine si mai scrie-i lui Yo. Dar nu pe adresa aia in care nu pot intra. Nu, Bobdyláne, zau, ca nu stiu ce se intampla. Poate ca ar trebui sa merg acum la Somes. Desi mi-i o sila de tot. M-am saturat de toate locurile, de toate gandurile mele. Mai scrie si tu, porcule, poate ai sa ma faci sa rad, asa cum faceai odata.

Sau ca la cina ala, mai tii minte? Tare scarbosi mai suntem si noi uneori, asta trebuie sa recunosti. O.K. – cam atat am avut de spus, vorba cantecului, mai mult nu ma enerva ca te plesnesc. Transmite un pusi pentru Sicilia din partea mea. Si pentru aia cu blugii varza si cu cercel in nas.

PaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

16. Pasare

Unul dintre refugiiile mele preferate era la Ski si la Oedip. Sentimentul linistii, al pacii. Ski ras pe cap si Oedip pletos – ambii foarte veseli, dar afirmam cu mana pe inima ca viata e un lucru de cacat, pa bune, cacat.

Oedip vorbea mai tot timpul la telefon, bea bere si privea tavanul. Zicea ca nu poate sa-i intealega pa multi care alearga dupa bani, se screm saracii, desi nu au ce face cu banii. Nu mai simti gustul lor cand ai prea multi. Cacat, iata, zicea el, eu sa am de parizer, paine, bere si vodca, ca altceva chiar nu-mi trebuie. Uite si la sportivii astia, saracii, ce alearga, nu e mai bine asa ca mine, sa stau toata ziua in pat, mananc paine cu parizer, citesc ProSport, daca sunt mahmur, beau bere si apa minerala, daca nu – vodca. Asta viata, nu sa alerg ca un cretin sau sa sar cu curu' in nisip!

Ski se scarpina in cap si spunea ca odata o sa-si bage si el pula in toate. Paula, mai zicea, ca sa i se adreseze frumos. Ski nu stia daca e misto sa bei bere si sa mananci parizer cu paine. El ar fi mancat mai bine o ciocolata sau, nu stiu ce, ceva dulce sau carne, cu chestia cu mancarea era total de acord, dar cu sportul nu, zicea ca e misto sa alerg.

Si eu eram de acord cu ei, da, viata e un cacat. Poate sa tragi un fum e misto. Si sa dansezi cu Oedip si Ski si dupa asta sa mananci, sa bei (eu un suc mai bine) si sa dormi. Da, cred ca asta e cel mai misto.

Comunicarea este caracteristica progresului – motiva Oedip lungile lui convorbiri telefonice. Sincer sa spun, mie nu-mi prea place sa vorbesc, sa discut, mai bine beau o bere, dar la telefon e alta treaba, nu se compara. De pilda, poti sa razi in timp ce vorbești cu cineva serios. Sau sa zici du-te-n pula dupa ce inchizi. E super. Sau sa-l suni la cinci dimineata pe Cartarescu (daca ai reusit sa-i gasesti numarul) si sa-l intrebi: ba, Mircea, ba, ce e cu

Orbitorul asta al tau? Ce tot scrii acolo, te-ai dilit, nu e serios, Mircea, nu e serios! iata, asta e progresul stiintei, asta postmodernitate!

Ski: nu, progresul stiintei e computerul, ba, internetul, vorbesti cu cine vrei, citesti ce vrei, ce intelegi tu? Tu sa te joci la acolade, sau cum ii mai zice si carti, habar nu ai, ba! iti radiezi doar creierul cu celularul tau. Apoi faceau niste cartofi prajiti, sau sandwichuri cu parizer si pace.

Dupa care Ski la computer, Oedip la celular, eu in buda sa trag un fum pentru Dumnezeu, ca le-a facut pe toate simple si frumoase.

Si femeile, mai intrebam eu, da, cu femeile e frumos, zicea Oedip, dar transpiri, nu prea ai cu cine vorbi, mai bine e totusi cu telefonul. Ba cu femeile e asa cum spunea Al Pacino, zicea Ski, e ca ciocolata, satisfactia mancarii, ai mancat si ai uitat.

Ordine, postmodernitate: Oedip vorbeste, Ski scrie, eu fumez la buda. Apoi ne transformam toti trei in pasari si zburam deasupra unui cacat rotitor.

17. O pijama murdara de sange

Atunci l-am vazut pe Sobo mai trist ca niciodata. Era dimineata, dar noi ne simteam deja foarte naspa. Hai la o bere, a zis Pipi. Am mers in crasma cea mai apropiata. Ne simteam foarte prost in dimineata aia luminoasa, calda, verde din cartierul Rascani, alaturi de sectia de politie.

Ne-am luat bere si ne-am asezat jos pe ciment. Am inceput sa tremur si Sobo mi-a propus scurta lui. Am refuzat tinand cont ca lui Sobo totdeauna i-e frig, ca, desi se imbraca cu o suta de tricouri, pulovere, scurte, oricum i-e frig. Si Pipi tremura si spunea ca simte ca se sufoca. Ne-am ridicat si ne-am asezat pe scari langa iesire.

Sobo ne-a spus ca s-a terminat cu prietenul lui care luase o supradoza si de vreo saptamana sta la reanimare. Ne tot ruga sa-i aducem ceva pastile macar, orice, ca nu mai poate. Cineva i-a dus o punga si un clei Moment. La autopsie plamanii ii erau intariti de la cleiul uscat. Creierul i se desfacuse, se faramitase, asa ca i-au pus in loc, in craniul gol, o pijama murdara de sange. Hai sa mergem undeva sa fumam, le-am zis si am luat-o pe strazile verzi, frumoase ale Chisinaului. Ce fain e, a zis Sobo chiar cand traversam podul. Eu tineam in mana stanga din buzunarul scurtei o tigara de marijuana. Viitorul e in mainile tale, ba. Ziua incepuse prost, dar se va termina bine, se pare.

18. Ski,

Cred ca ai dreptate, toti sunt tampiti, cum ti-ai facut tu geanta si ai plecat la razboi, asa imi vine si mie acum, Ski, sa fac ceva numai sa uit de mine si de tot. Sau ca si Kerouac sa sar dintr-un tren in altul, poate, poate mi-oi gasi linistea. Unul vorbeste numai in versuri, altul in proza, altul se teme sa stea in casa, altul afara, altul de parinti, unuia ii plac filmele indiene, altuia telenovelele, altuia sotia celuiilalt, altuia ii place ma-sa, altuia tat-su, toti sunt tampiti si nu am simtit niciodata mai bine asta ca acum.

Am iesit din troleu mort, am mers la Buru, nu l-am gasit acasa. Am mers la Fane Babanu – nici el. Allbe era plecat, am mers la un film si cand m-am intors acasa Bob isi facea programul pentru a doua zi: ora sase trezirea, sase si cinci spalatul dintilor etc., etc.

In fiecare zi Bob isi face programul pentru a doua zi, dureaza cateva ore, dar nu conteaza, oricum nu il respecta, principalul e sa fie facut. Apoi meditatie, iarasi cateva ore cu intrebari fundamentale: merita sa traiesti, merita sa te sinucizi, merita sa te futi, daca da, atunci cum? Si dupa asta vreo trei ore plimbarea si ce nu scrie in program: pe drum toate placintariile si chioscurile ce au ciocolata sunt vizitate. Copil ce nu a stat in camin, care crede ca totul trebuie sa fie gandit, totul trebuie sa fie ordonat, chiar daca nu-i prea place sa faca ordine. Ar trebui ca toti sa stea macar un pic in caminul XVI, sa le stea in gat orice gand in stilul cum sa-mi inving timiditatea sau de cate ori trebuie sa te futi pe saptamana.

Cacat timiditate, cacat program, in XVI e un adevarat cartier, nu dupa blocuri unde stau fraierii si o bat in cap. Piezisa e cartier, domnule, o strada de vreo suta de metri plina cu baruri si internet café-uri. E o adevarata experienta sa treci pe acolo: unul boraste, altul se pisa, alti douazeci se bat, basarabenii cu regbistii, apoi fac alianta si-i fut pe ceilalti, curve, de fapt tot studente flamande, jegosi si indurerati. Spuma societatii – studentii – viitorul tarii, treci pe aici si vei vedea cum arata.

De Olimp nu mai vorbesc – caminul XVI, cu zeul, portarul ala gras, se zice ca e puscarias, care se plimba cu un cutit de taiat porci noaptea pe coridoare. Dragoste? Fa pe cineva sa te iubeasca. invit-o in XVI, daca chiar te va

iubi (cam greu) vei vedea pe fata ei tristetea, deznadejdea, lehamitea, decaderea. iata experiente. Nici un program nu-ti va da ceea ce vei simti aici.

Si decaderea, Doamne, decaderea, sa privesti cum cel mai bun prieten al tau isi pierde zambetul, apoi coboara tot mai jos, pe Piezisa in baruri, cum sta mai mult acolo, cum incepe sa i se rupe de toate. Daca ii vei zice sa se opreasca, vei primi un ranjet batjocoritor si o intrebare: ce drept ai tu, ba, sa-mi spui mie ce sa fac?

Hotarat lucru, toti sunt tampiti, narcomani, alcoolici, gurmanzi, psihopati, telenovelisti, manelisti, literati, muzicanti etc., toti.

Daca vrei sa fugi undeva, nu ai unde, daca vrei sa te sinucizi, vor scrie maine ziarele ca ti s-a rupt funia, ca ai mancat prea mult.

Dar te deprinzi, te obisnuiesti cu toate si culmea, incepe sa-ti placa, incepi sa te complaci in starea ta imbecila, cretina, incepe sa-ti placa sa urla la fereasta cand se stinge lumina: muie portarului, administratoarei, muie celor de la cinci... incepe sa-ti placa mizeria de pe coridoare, din camere, din sufletul tau expirat, te deprinzi cu toate, devii huligan, betiv, te doare in pix de societate, mori de ras cand auzi de NATO.

Fuck off!

Ski, unde sa mai fugi, unde sa te refugiezi, cand nici macar sinuciderea nu e treaba ta personala?

Rezumat: toti sunt idioti si tampiti.

Concluzia: mai trag un fum de marijuana pentru aviatori.

Cerul cade ca un lighean de plastic, gol, in cap. 19. Cine cumpara paine?

O zi obisnuita din viata mea. Trezeste-te, Yo, sa facem dezinfectarea. Din robinete curge apa galbena urat mirositoare. Nici chiar fierberea ei nu ar face-o mai buna. Daca faci ceai, gustul ceaiului va fi in al doilea plan, in primul – gustul de apa statuta imputita cu mortaciuni. Apa minerala? Nu gasesti acum pe Piezisa, se cumpara toata, dintr-odata. Pana la sfarsitul anului poate vom repara filtrele de apa. Acum hai la dezinfectare. Albe scoate o vodca, toarna doua pahare. Noroc, noroc. Ce bine e sa te tratezi. Noroc.

Terminam vodca, simtim gadilarea gatului, a plamanilor. Misto. Scoatem si un bulibuleator, punem pe capacul lui ceva travca, la fund niste apa rece, ca fumul sa fie mai bun si uuuuuuuuuuuu – inspiratia, numeri pana la sase si hooooooooo – expiratia. Brusc totul devine vesel, lichid, mai tragem cateva fumuri intr-o veselie si apoi ne apucam de discutat un roman de Lawrence Durrell. Nu, in stare normala nu am fi reusit sa dezlegam toate enigmele din Tunc. Asa da, asa e alta treaba, e ceva sa intri in starea celui care l-a scris. De-aia critica e intotdeauna in urma literaturii (cu mici exceptii), niciodata nu poti simti ce a simtit, ce n-a simtit cel care l-a scris. iar scrisul e, probabil, o transa cu mai multe nivele, ceva asemanator cu efectul hasisului, cel putin asa mi se pare cand citesc. iar cititul e cea mai mare zabava atunci cand esti rupt si incepi sa te intorci. Poti sta o ora la o propozitie, intorcand-o in toate felurile, incercandu-i toate variantele de sens, imaginandu-ti-o in muzica, desenata. Pe bune, e ceva bestial uneori. Cititul in stare normala asa ca sa adormi mai usor e rahat, e total altceva. Cartea nu reprezinta atunci pentru tine decat niste hartie, ca un ziar, pe care il rasfoiesti, ti se face somn si adormi. in schimb, atunci cand esti drogat, cartea e o poarta spre alta realitate, o alta perspectiva, e ceva inimaginabil. E un cult, nu e o bucata de carton, hartie, ci e o oglinda prin care poti trece. Te fura, te farmeca, iti da voie sa te misti cum vrei tu. Rahat internetul si jocurile. Dar in starea aia nu poti citi carti proaste. Tampite, da, e ceva genial si in tampenie, dar carti proaste nu poti pur si simplu citi – cartea risca sa fie trantita de perete, risca sa fie aruncata pe fereasta. Cartile care au fost scrise pentru ca autorul vroia sa o faca si el pe scriitorul se recunosc foarte usor, ii recunosti lecturile, obsesiile de cacat si atat. Vrei sa dai foc atunci la toate cartile si sa bati autorul.

Dupa o discutie de cateva ore reusisem sa cadem de acord cu Allbe asupra cartii. Ne simteam ambii multumiti, asa ca am pus niste muzica. Pe ferestre zburau sticle, era in sesiune, toti arunca sticle, borcane, cursuri, tot ce-ti cade in mana in XVI in timpul sesiunii. Cand intri in camin in perioada asta trebuie sa fii atent, altfel risti sa te duca Urgenta, risti ca greierasul sa se dileasca.

Venise si Scrof si Hipp. V-am prins! a zis Hipp, din prag. Narcomanii si alcoolicii dracului, a mai remarcat Scrof. Ce intelegeti voi din medicina? – a facut Allbe dispretuitor cu mana spre ei. Dezinfectarea, ba, scopuri terapeutice!

Hai sa ne dezinfectam si noi un pic atunci, a propus Hipp si toti am cazut de acord. Trebuie sa avem grija de sanatatea noastra, ce dracu'. Scrof a scos si el o vodca, asa ca dezinfectarea a fost ideala. Ii urmaream cum incepe sa zambeasca dupa primul fum, in timp ce Allbe serios, apoi tinandu-se de burta, schimba o caseta. Fumul din bulibuleator parca era ceva viu, la inspiratie se umplea sticla apoi ce mai ramanea se ridica usor spre capac. Hasisul amestecat cu tutun mocnea. Ochii incepeau sa straluceasca. Cerul era tot mai aproape. Scarile pana la parter pareau o adevarata prapastie de aici de la etajul zece. Norii de fum de la Ursus intrau pe fereasta in camera si ne umpleau narile cu gust de bere, drojdie de bere.

Am inceput sa jucam carti, apoi prabilo na havcu - adica ni se trezise o foame de narcomani adevarati. A mai durat cateva ore pana cand Scrof a pierdut partida si a trebuit sa coboare dupa paine si inghetata.

Intre timp noi repede i-am gasit caietul lui Scrof si am inceput sa-i citim compunerile. Era un adevarat show, nimic nu ne putea mai bine amuza decat compunerile lui Scrof. O compunere stiu ca se intitula Tinerii din Republica Moldova. Inceputul era cam asa: "toti tinerii din Republica Moldova sunt narcomani, iar fetele sunt curve. Pentru a-si face rost de bani pentru droguri, tinerii fura si fac trafic de arme si droguri. Banditismul e foarte mare in Republica Moldova. Fetele nu vad in fata nici un viitor, din cauza asta toate sunt curve, toate se prostitueaza pentru cat de putini bani." As fi vrut sa fi pastrat acel caiet, dar Scrof s-a prins de ce radeam noi si l-a rupt. Asa ca acum radem doar cand ne amintim de compunerile lui haioase, sumbre si vesele.

Inainte de a se intoarce Scrof au mai venit si Fane Babanu si Teoctist. Spre hazul nostru, Teoctist a facut o tumba si apoi sfoara, iar Babanu a scos de la spate un borcan de gem, asa ca noi ca vampirii am sarit la dulce in timp ce Fane si Teoctist la bulibuleator. S-a intors si Scrof cu painea si inghetata, asa ca masa a mai continuat un pic. Apoi am ascultat muzica tinandu-ne de burti, ca de fiecare data exagerasem cu mancarea, ne era acum tare huiovo.

Apoi jocuri de carti, cu porunci, Teoctist se plimba mimand mersul politailor, in timp ce noi ne tineam de usa sa nu cadem de atata ras, iar Scrof dansa break.

Afara se facea noapte deja, eu zaceam rupt intr-un pat savurandu-mi halucinatiile cu desene animate, cu zburatul printre nori, abia auzindu-l pe Teoctist care era acum radio, pe unda lui era un interviu cu domnul Scrof, un mare businessman.

20. Mestere,

Vrei sa ma zidesti in rahatul tau de castel halucinatoriu? Ti-ai construit balauri, nori, carti, toate de fum si acum vrei sa ma inchizi si pe mine acolo. Nu merge, mestere, baga-ti acolo rahatul tau, baga-te pe tine. M-am saturat de culorile tale, de aberatiile tale, nu a mai ramas de fapt nimic din tine, nimic. Esti doar fum, de boratura, de resturi, te crezi acum marele creator? Hyperion, ba, sau Luciafarul, ce esti tu, ba?

Si eu, ce-s eu? Cine-s nici nu ma incumet sa te intreb. Jertfa? Pe dracu! Zideste-ti un drogat atunci, nu pe mine. Sunt vie, desi cred ca nu prea intelegi acum. Cand incepi sa-ti revii esti nervos, tremuri in ultimul hal si urli la mine. Apoi te droghezi si pa! Pa griji, pa realitate, ca eu ma duc la balauri. Du-te, ba, unde vrei, dar pe mine sa ma lasi in pace. Gata. Nu te mai incurc, fa ce vrei, drogheaza-te, imbata-te, sari in cap de la etaj daca vrei, nu ma intereseaza. Fara mine. Nu am chef sa te mai vad asa niciodata.

Mestere, sa stii ca halucinatiile tale sunt toate de rahat, sunt creaturile unui creier mort, in descompunere, jertfe iti trebuie? Pe mine, nu. Pune-ti acolo o curva de drogata ca si tine, pune un bulibuleator, un caine mort ca are creierul mai viu decat tine, esti un neputincios, mestere, gandeste-te un pic la asta, nu esti in stare sa faci nimic, esti varza, e pizdet cu tine, vorba ta.

Nu te mai suport, te urasc, urasc ziua in care te-am vazut, urasc timpul in care am fost alaturi de tine. Totul se strica, se naruie in jurul tau. Uita-te la tine, uita-te la prietenii tai. Ce se Intampla cu voi. Sunteti cadavre, nimicuri. Esti nimic, mestere. Ma mir cum de te-am putut suporta, ma mir ca am stat langa tine cand erai drogat. Esti bolnav, bolnav incurabil. Tot ce atingi strici, murdaresti. Lucrurile tale se strica toate pe rand. Uita-te la tine: de-abia poti merge, de-abia respiri. Castele zici, da, da, castele, biserici, biserici din injuraturi vrei sa faci tu, din cacat. Degraba nu ai sa fii in stare nici macar sa vorbești, sa te misti, uita-te din cand in cand si in oglinda, mestere, nu numai in halucinatiile tale. Acolo da, probabil esti strasnic, tare puternic si tare destept. Atunci construiești-ti rahaturile singur, ramai in halucinatiile tale, inchide-ti cu totul ferestrele realitatii, dar pe mine lasa-ma afara, nu am nevoie de un neputincios drogat, pus pe mari batalii cu misterele. Misterele tale, mestere, sunt fum, tu esti fum, asa ca, moarte buna, mestere! Moarte colorata! Zideste-ti idioteniile tale, nu pe mine.

21. La pescuit

Cu capul amortit, plin de nori, esti numai bun de mers la pescuit. Nu asa, in oras, ci undeva departe, de unde nu se aud masinile si zgomotul civilizatiei. Undeva departe, cum ar fi la vreo doua ore de Cluj spre Oradea. La Somes. O apa curata, doar golul tau si zgomotul apei. Si nici un peste. Dar cine are nevoie de peste? Una e sa vii la pescuit si alta e sa prinzi peste.

Buru mai incerca, poate prinde ceva in timp ce eu cu Bobdylán alergam pe pietre. Ziceam ca suntem in preistorie, alaturi nici un om, nici o schimbare ce dovedeste ca suntem In secolul XX sau XXI. Am gasit un peste mort si i l-am dus lui Buru. Inseamna ca e totusi ceva peste aici si a mai incercat. Bobdylán povestea ceva despre gagici, ca una tare il mai vrea, da' pe el il doare-n paispe si tot asa ca sa nu taca, linistea sa nu ne frustreze prea tare. Glasurile ne erau duse de ape cat mai departe, ca o demonstratie ca nu suntem stapani pe vorbele noastre, ca aici suntem doar niste furnici, poate mai putin si ca nimeni si nimic nu are nevoie de civilizatia noastra.

Ne simteam toti foarte bine, aici, departe chiar de soarele ce incerca sa ajunga printre crengi. Civilizatie – cacat, ce inseamna fata de o ora aici, cand cu picioarele goale sau in ghete alergi pe pietrele slefuite de rau. O singuratate buna, vindecatoare te apara din toate partile. Poti sa tipi cat de tare vrei, linistea oricum va fi mai puternica. Poti sa urci in cel mai Inalt copac sa citesti poezii de-ale lui Eminescu, sau Fratii Jderi, degeaba, murmurul apei, mirosul de crengi si frunze uscate va fi mai puternic. Poti sa citesti pasteluri de-ale lui Alecsandri, nu faci decat sa pierzi timpul.

Mai bine sa sari pe pietre, sa nu gandesti nimic, iar daca gandesti ceva, gandurile sunt ca vantul, nu te opresti asupra lor, ci mergi mai departe, mai departe, sari de pe o piatra pe alta, te ajuta si crengile ce se lasa deasupra raului. Muzica o poti lasa acasa, nu ai nevoie, aici nu exista nimic Inregistrat, nimeni niciodata nu si-a scris nici macar numele cu cutitul pe vreun copac, nu a avut putere.

Buru s-a plimbat si el pe pietre si cand a obosit s-a catarat pe un pietroi mare de unde se juca cu undita, desi ne declarase ca sigur nu e nici un peste, ca am venit prea tarziu. Bobdylán sarea intr-o directie, eu in alta. Aveam noroc de rau, ca altfel cred ca ne-am fi ratacit. Daca as fi putut mi-as fi luat un pietroi de asta mare slefuit de apa. Ar fi stat In casa mai bine decat orice opera de arta. Decat un tablou cu un peisaj, mai bine o frunza de acolo, o frunza reala.

Si cum alergam asa brusc piciorul mi-a alunecat de pe un pietroi si am cazut in apa. Era rece. Baietii m-au ajutat sa ies, dardaiam cu hainele ude pe mine, m-am dezbracat si asa gol am mers pana la cabana, peste vreo trei-patru kilometri. Bobdylán a deschis o vodca si asa am alungat raceala. Eram toti foarte obositi, nu ne mai lua ameteala vodcii, dar nici nu aveam nevoie, eram rupti de oboseala, cu un sentiment d'ala straniu de tacere benefica.

Cand ne-a trezit soarele, ne-am simtit asa ca si cum am fi noi-nouti.

22. Spre Germania sau altundeva

Kopkil ia un scaun, sare pe el si cauta pe dulap. Gaseste o bancnota de o suta de dolari americani, o baga in buzunar, sare jos, isi ia rucsacul si iese din casa.

Isi schimba banii si ia un autobuz spre Budapesta. Poate ca reusesc, cine stie, poate ca tot ce fac acum e corect, e mai bine asa. Cine stie la ce se vor gandi ei. Pana vor observa si disparitia banilor. Atunci vor pricepe. Scoala – cacat, tata crede ca daca termin scoala va fi ca-n filme, timp pierdut, labareala.

Trece granita fara mari probleme, zice ca merge la un prieten, vreo saptamana va sta, nu, nu stie maghiara, dar prietenul lui e originar din Ardeal, stie el romana, asa ca nici o problema. Coboara in Budapesta. Nici un cuvânt pe care sa-l inteleaga. Nimic. Se descurca prin semne ca sa-si cumpere niste sandwichuri si porneste aiurea pe strazi, nu, e prea aproape, trebuie mai departe. Orasul nu se mai termina, desi e seara, ce dracu' ma fac acum, gandeste. Mai merge pana gaseste un parculet. Se culca acolo pe niste frunze.

Se trezeste dimineata cu dureri de cap si spinare. Se ridica si merge mai departe. Hainele i se lipesc de transpiratie, il dor picioarele. Nu, nu ma intorc. iese din oras si merge pe o autostrada. Poate ca il ia vreun camion. Dar nu il ia nimeni. Merge, merge mai departe, ce bine ca mi-am luat mai multe sandwichuri gandeste si isi scoate unul.

Nu mai gandeste, e prea obosit, ceea ce stie el ca trebuie sa faca e sa mearga, sa mearga cat mai departe, odata tot va ajunge. N-are cum sa nu ajunga. Trebuie sa ajunga doar.

Apoi se face iar noapte, i se face somn. Se culca pe iarba si adoarme. La inceput doarme mort, apoi viseaza. Viseaza ca a ajuns, ca gata, e la capatul drumului. Sta intr-un bar cu niste prieteni si vorbeste despre casa. Ar fi timpul sa ne intoarcem poate, zice unul, da, cred ca da, zice altul. Apoi se viseaza intr-un tren. Dormind.

Controlorul ii cere biletul. Apoi il intreaba de unde e. El povesteste. Romania! A, Hagi, Dracula, e adevarat cu Dracula asta?

Apoi pe vapor, unde e? Nu prea isi da seama, simte doar ca ii este frig, ca vantul umed il zgaraie. Aude cum cineva susoteste. Priveste in jur. intuneric. Toti dorm. Si totusi se aude ceva, e sigur ca aude ceva. Si imediat

simte cum e lovit in coaste, cum cineva il musca de gat. Ce dracu' sa fie, reuseste sa se intrebe si-si pierde cunostinta. Se trezeste. Un politai il loveste dragastos cu bulanul in coaste. Altul rade alaturi. Ii zic ceva, dar el nu intelege nimic, a, sunt in Ungaria, isi aminteste in timp ce politistii il imping in masina. Da, Romania, raspunde cand e intrebat de unul ceva. Da.

23. Totul merge ca pe roate

Cand se termina hasisul, travca, totul merge ca pe roate. Caleosa – sau rotile - le sunt un inlocuitor bun. Rotile sunt tablete. Doamne, ce te mai poti trata, ce combinatii poti face! De pilda, cand eram la Ski, intram in buda nervos si ieseam foarte vorbaret, vesel. Secretul era un pumn de pastile cu un gat de apa. Peste vreo zece minute iti simti deja sangele pulsand, iti simti energia, vrei sa alergi, sa tipi, esti in extaz.

Chiar, ce mai radeam la Trainspotting! Sunt bune medicamentele. E misto sa ai grija de tine si sa te tratezi cand trebuie. Cand enumera personajul ala din film pastilele pe care le incercase si noi ne tavaleam de ras, ca le incercasem cam pe toate, ceea ce spunea se referea parca la noi, in timp ce ceilalti priveau filmul ca pe ceva SF.

De arta drogatului mai tine si vizionarea filmelor. Cand intri direct pe ecran, cand nu mai deosebesti imaginile halucinatiilor proprii si imaginile de pe ecran. Cand te sperii de incepi sa tremuri sau razi ca cretinul. Atunci imagini, atunci sunet.

Initial incepusem sa iau pastile cand nu mai aveam iarba. Apoi le-am prins gustul. Stiu ca am fost tare entuziasmat atunci cand am luat prima doza. Saream de bucurie si ziceam ca nu se compara cu iarba. Nu e chiar asa, dar momentul efectului pune in umbra orice altceva. Tramal, Tramadol, Codeina, Efedrina, Glutetimid, batranul Diazepam, Demetrin,... pentru bunica, da, pentru bunica, ziceam la farmacie. Apoi luam, inghiteam pastilele si ma duceam la bunica. In ceruri.

Pierdeam pur si simplu notiunea timpului. imi luam pastilele si pa! memorie, pa! timp. S-a intamplat sa ma trezesc dupa vreo doua saptamani si sa-mi dau seama ca nu tin minte nimic din ce s-a intamplat, absolut nimic. Era doar un gol in creier, o pata, cel putin stiam ca nu am fost agresiv, drogurile nu sunt ca alcoolul, ele nu te provoaca sa-ti bati aproapele, din contra - vrei sa faci numai bine, in special la pastile dispare si acea banuiala, paranoia de narcoman.

Jucam atunci carti cate vreo trei zile, poate mai mult. Un pumn de pastile combinate, niste apa, suc si tigari, tot de ce aveam nevoie. Ti se pare ca incepi sa-ti revii, nu-i bai, mai bea, nene, o cana de apa! Apa te arunca inapoi in acea stare de ameteala, de beatitudine. Eram toti prieteni si ne doream doar binele. Doamne, ce de-a lucruri bune faci cand iei pastile! Nu intamplator sunt farmacii non-stop, nu degeaba cu o mica minciuna iti poti lua din farmacie un bilet in rai.

Cel mai nasol lucru, nu zic ca neplacut, cand esti rupt e mancarimea. Incepe sa te manance pielea si daca ceilalti nu-ti trag mainile, risti sa te scarpini pana la sange, pana ce unghiile ti se umplu de piele si sange inchegat. Am patit-o de cateva ori, cand imi reveneam nu era tocmai placut. Dar mai iei o doza si trece, totul trece. Ce e val ca valul trece, cum ziceau aia de la Mafia, nu? In public e mai nasol cu scarpinatul, nu poti totusi sa gasesti o scuza pentru ca te scarpini tot timpul. Dar timpurile astea sunt pline de atatea boli, asa ca ce e, domnule, de mirare daca am alergii, de pilda, tre' sa merg la doctor sa-mi dea ceva pastile.

Mi s-a intamplat sa merg odata la un examen, cursul imi placea, mai mult sau mai putin, dupa vreo patru zile de transa vesela. Tremuram tot, beam apa si ameteam din nou, beam cafea – acelasi lucru, era ingrozitor, cand am auzit subiectele mi-am dat seama ca nu mai pot scrie, ca imi tremura mainile ca naiba si capul refuza sa gandeasca. Am mai incercat atunci sa scriu, dar degeaba, faceam doar linioare, dupa care mi-am lasat un pic capul pe banca, m-am ridicat si am iesit.

Cel mai bine e in tren. Cand trebuie sa mergi undeva, sa faci un lung drum, unica salvare sunt rotile. Nici nu simti cum trece timpul. inca o tigara, un gat de apa si iarasi esti pe spate. iata ce inseamna fericirea. Si daca aici ea nu exista in mod normal, eu mi-am adus-o artificial. Dar artificialitatea noastra e mai normala decat toate rahaturile care se intampla in jur. De-aia, revenirea la realitate este din ce in ce mai grea. Te trezesti ca nu vrei sa mai fii cu picioarele pe pamant, nu mai vrei sa faci parte din aceasta societate de cacat. Mai tragi un fum sau iei un pumn de pastile si pa. Ceea ce se intampla in interiorul meu schimba si exteriorul. Cel putin pentru mine. Asa, ma simt ca-n filme.

Stau intins in pat, nu mai sunt in stare sa privesc ceva, culorile de pe pleoape sunt prea puternice, halucinatiile m-au cotropit, si aud parca o bataie in usa. Yo, ce faci? E Fane Babanu si Bobdylán. iar dormi sau inca nu te-ai trezit? Ma cheama la o bere. Nu vreau, baieti, azi nu beau alcool. Hai, Yo, ce-i cu tine? Sunt racit, am luat niste pastile.

Pana la urma m-au convins sa vin macar la un suc. Am coborat cu greu. Tot vorbind aiurea si razand. Ai fumat ? m-au intrebat ei. Nu.

In bar le-am spus de ce nu beau alcool. Ar fi catastrofal. As bori pana mi-as da duhul. Mai bine un suc. Mi-am aprins o tigara si am baut un gat de cola. Pizdos. Imediat am simtit cum creierul ma elibereaza, ma lasa. Foarte bine. Pleoapele mi erau foarte grele, asa ca Bobdylán sau Fane Babanu trebuia sa ma trezeasca ca sa scrumez, sa nu-mi ard pantalonii de trening. imi povesteau mai tarziu (fiindca singur nu-mi amintesc nimic) ca am tot adormit, o data cu capul pe spate, o data cu degetul in nas si de mai multe ori cu tigara in gura. De data aia exagerasem. Fane, ca sa-mi fie mai bine, imi tot comanda cola si cafea, poate ma trezesc, habar n-avea ca din contra, ma pocnea in cap fiecare gat de ceva si fumul de tigara. Cand m-am dus la buda, m-am pomenit cu Bobdylán cautandu-ma, credea ca am adormit si aici. Dar eu pur si simplu nu ma puteam pisa. Trebuia sa astept uneori vreo cinspe minute pana reuseam. Asta e defectul rotilor, desi cinspe minute in starea aia e o clipa.

Lor nu le-a prea placut ideea cu pastilele. Au zis ca iarba, hasisul e alta treaba, e misto, stii cum aratai tu, Yo? - erai varza-varza, o tineai cu aberatiile pana capul iti cadea intr-o parte. Chelnerita se si speria se si nu intelegea nimic, iti dai seama, cineva bea cafea si suc si e din ce in ce mai rupt, unde ai mai vazut asa ceva, nu, eu nu vreau asa ceva, mi-a fost de-ajuns ca te-am vazut pe tine. Nu prea ma credeau ca de fapt e fain, ca ai niste halucinatii super, esti foarte sincer si binevoitor. Oricum, eu imi gasisem inlocuitor, pana m-am trezit ca nu pot sta mai mult de o saptamana fara, chiar daca fumez iarba, simt o nevoie chinuitoare de a bea pastile. Atunci am inteles ca e mai grav, ca deveneam dependent in cel mai bun caz, iar in cel mai rau si cel mai adevarat – devenisem deja. Dar nu mai conta. Nu ma mai interesa. Nu ma mai interesa absolut nimic. Mai bine asa. Cand aveam chef sau stiam ca am sa beau vreo bere, nu mai luam pastile, fumam travca cu alcool, cand nu – tablete, mai si fumam, dar nu tin minte efectul, as vrea sa-mi amintesc, nu pot, stiu ca da, de mai multe ori fumasem cand luasem si tablete, dar nu tin minte nimic. Probabil a fost bine. intotdeauna toate se termina cu bine. Viata asta imi aminteste de o barca ce pluteste pe un rau in care cativa indivizi stau lesinati. Acesti indivizi suntem noi. Cu totii. iar deasupra raului, deasupra campilor si padurilor cu iarba ce vegheaza acest rau, soarele si luna ca o combinatie perfecta de tablete.

Sau ca o bicicleta, doar totul merge ca pe roate, nu?

24. Dragostea mea,

Zilele astea mi-am amintit de tine. De tine cea reala. Fiindca oricum erai cu mine, in halucinatiile mele. Cand imi reveneam un pic si imi aminteam de tine, mi se facea rau. Fiindca atunci realizam ca tu, cea reala, nu esti aici langa mine. Ca ai ramas doar in visele mele. Atunci repede ma Intorceam la starea aia care mi te aducea. Erai frumoasa, foarte frumoasa. Toate culorile se roteau in jurul tau, dorind parca sa fie cat mai aproape de tine.

Dar zilele astea am incercat sa raman in realitatea asta, a voastra. Mi-a fost extrem de rau, nu mai intelegeam nimic, tremuram, creierul meu parca nu mai vroia sa gandeasca si sa-mi lamureasca ceva. Am simtit atunci, acum, nevoia de a te vedea. Chiar daca inchid ochii si te vad in realitatea asta a mea. Simt ca imi lipsesti mult, dar incerc sa ma adaptez noilor reguli ale jocului. Poate ca as fi dezamagit daca ai fi acum alaturi, poate ca ti-as spune ca esti mai frumoasa in visele mele, dar asta nu conteaza acum, simt ca Innebunesc cand existenta ta e numai In mine, nu si in realitatea asta, a voastra.

Tocmai ascultam un album de Nautilus Pompilius. NAU – cum li se mai zice. La sfarsitul albumului era o piesa care nu aparea si pe coperta. Nu stiu ce cauta in album, probabil ca e o completare a casetei. Nu-i stiu nici macar denumirea. Hai ca ti-o traduc, daca tot e vorba de ea:

daca tu vrei sa ma iubesti
iubeste si umbra mea
deschide-i usa ta
las-o in casa
subtirea lunga neagra creatura
s-a lipit de picioarele mele
ea uraste lumina
dar fara ea nu poate exista

daca vrei – fa-mi alba umbra mea
daca poti – fa-mi alba umbra mea
oare cine? cine In afara de tine?
oare cine? cine daca nu tu?

daca vrei sa ma iubesti
pregateste pentru ea sange
toate cuvintele ei sunt minciuni
dar acestea sunt cuvintele mele

de la lungile convorbiri de noapte
spre dimineata doare capul
lacrimile cad in ceai
dar ceaiul e amar fara lacrimi

daca vrei – fa-mi alba umbra mea
daca poti – fa-mi alba umbra mea
oare cine? cine in afara de tine?
oare cine? cine daca nu tu?

Astea sunt cuvintele. Traducerea, de fapt. Nu cred ca traducerea e foarte buna. Oricum, cam asta e. As vrea sa o ascultam impreuna, da, cred ca asta am vrut sa-ti spun. Si ca mi-e dor de tine. Nu stiu daca ma intelegi. Mi-e foarte greu sa vorbesc acum, mi-e greu sa respir. Aerul asta are efecte ciudate.

As vrea acum sa ies afara si sa ma arunc in zapada. Nu conteaza daca e iarna sau nu, dar as vrea acum sa ies afara si sa ma arunc in zapada. Zapada sa se lipeasca de mine si eu sa ma rotesc mai departe pana as deveni un bot de zapada. Peste munti, dealuri. Poate asta m-ar ajuta. Poate ca nu. Sa ma incalzesc acolo in mijlocul zapezii. Apoi sa explodez.

25. Hop, baietii pe strada vorbesc in hip-hop

Ma intalniseam cu Fane Babanu dupa ce nu ne vazusem de cateva luni. Am mers in Colegium, barul de sub poalele caminului XVI, care s-a mai numit si Karaoke candva, si dracu' mai stie cum. Apoi Colegium s-a inchis si am mers in cel mai apropiat, deschis non-stop bar, Nera.

A doua zi el avea examen, eu parca nu, sau nu aveam de gand sa ma duc. Fane a zis ca se descurca el cumva, asa ca nu ne-am sinchisit sa bem bere pana dimineata. Era deja vreo trei, alaturi se iscase o mica cearta, sticle sparte, scaune rupte, boturi manjite cu sange. Noi ne vedeam de berea si de discutiile noastre.

Cum deja eram beti, nu mai puteam discuta normal, incepusem sa vorbim despre tot felul de rahaturi. El spunea tare ca adevarata poezie, muzica, e hip-hopul, iar eu radeam si ii ziceam stai, dom'le, ca-i rockul. Ambii am fost de acord ca nu merita totusi sa ne batem. Desi am discutat despre asta cateva ore.

La sfarsit, cand nu mai eram in stare sa mai vorbim si sa bem, am mers la camin. Dupa aceasta intalnire Fane Babanu incepuse sa-mi aduca tot felul de casete cu hip-hop, poate-poate ma razgandesc. Ascuta, Yo, si eu am fost rocker, stii ce plete aveam, ascultam Led Zeppelin si Anathema si multe altele si acum mai ascult, dar trebuie sa asculti, iti zic eu ca merita sa le asculti, pe bune, daca nu-ti place – foarte bine, e treaba ta. Atunci am inceput sa descopar ca mai este un hip-hop, care nu e nici pe departe cel mediatizat, ca e total altceva. La inceput mi-a placut Cypress Hill. M-am mirat ca mi-a placut, dar asta e, am pus caseta alaturi de Sepultura, Marilyn Manson, Tiamat, Sex Pistols si Zoopark. Se mai intampla, se mai intampla, am zis. Apoi mi-au placut si altele. Chiar si romanesti: Metadon, printre ele.

La o ora a profesorului la care faceam ce puteam ca sa nu lipsesc cumva vreodata, intr-o ciudata paranteza, cum obisnuia sa faca spre marea mea satisfactie, caci intra intr-un fel de transa, vorbea despre ceea ce nu programase, a spus ca, da, cred, ca hip-hopul, cultura aceasta de cartier, va deveni ceva important, uitati-va de exemplu la poezia lui Geo Dumitrescu, care era total anti-culturala, sau cel putin asa credeau el si altii. Hip-hopul, subcultura de cartier ar putea sa devina candva o cultura importanta.

Buru a fost atunci rautacios, zicandu-mi ca nu stie daca profesorul ar mai avea aceeasi parere dupa o intalnire cu baietii de cartier. M-a mirat acceptarea aceasta, era intre varsta mea si cea a profesorului o diferenta destul de mare, dar uite ca el a acceptat ceea ce eu inca nu reuseam sa fac.

Apoi am inceput sa ascult mai atent versurile. Unele erau foarte bune. O poezie adevarata, nu de-aia de care esti obligat sa citesti pentru cursuri, de-aia moarta. O poezie a realitatii imediate, necenzurate, de aia foarte dureroasa. O.K. – nu am zis ca toata, nu e asa, cum nici toate versurile din rock nu mi se par geniale.

Nu, nici pe departe nu sunt foarte bune toate textele alea din rap, din hardcore, din hip-hop, dar sa nu uitam ca majoritatea cartilor de poezie scrise de "profesionisti" sunt de fapt cacat, un mare cacat, as spune ca sunt pentru copii, dar e o greseala a-i crede pe copii imbecilii care inghit totul, nici pe departe nu e asa, de aia adorm repede cand le citesti porcarii.

I-am dat dreptate lui Fane Babanu. Le-am dat dreptate baietilor care picteaza gardurile si peretii blocurilor.

Ascult Eminem si ascult Marilyn Manson. O parte din lucruri trebuie spuse pe fata, asa cum sunt ele. Cand incepi sa-ti cauti alte cuvinte, "mai frumoase", realizezi ca nu spui nimic din ceea ce crezi, din ceea ce ai vrut sa spui initial.

Fiindca realitatea in care traim noi acum, aici, nu se poate exprima printr-un poftim, noapte buna, pofta mare. E o lasitate. Un 'zda ma-tii.
Realitatea asta se exprima prin sugi pula! si pizda ma-tiii!
Asculta-ti cinci minute gandurile si ai sa vezi ca am dreptate.

26. Un fum pentru prietenie

Printr-o placuta intamplare pe peron i-am intalnit pe Scrof si Allbe. Mai era cu ei o gagica, n-o stiam, semana cu o puicuta de-aia care danseaza manele, dar e de acord sa rabde si Ozzy Osburne, daca asa vor patanii. Ne-am cuprins si ne-am carat bagajele intr-un compartiment. Aveau si ei bilete pentru compartimentul meu. Baietii erau veseli, Allbe mi-a zis ca arat foarte bine, eu i-am multumit spunandu-i ca arata ingrozitor, tot felul de formule de politete de-aia idioata, care apare cand se intalnesc niste prieteni care nu s-au vazut de mult timp.

Am mai povestit tamenii si apoi am coborat din tren sa cumparam suc. M-am trezit la intrarea unui bloc. Baietii au scos o tigara. Incercam atunci sa ma las. Pentru intalnire, ba, pentru prieteni. Prietenia s-a dovedit a fi destul de tare. Radeam clatinandu-ne si tinandu-ne de burti.

Uitasem sa luam suc.

Am mai stat de povesti in compartiment, razand tot timpul, apoi cand fumam cu Allbe in coridor, am hotarat ca lui Scrof nu i-ar strica o mica gruzeala. Asa ca le-am spus lui Scrof si gagicii ca mergem dupa suc, Scrof a vrut sa vina si el, dar noi, nu, nu, nu, coboram noi, venim imediat, luam chiar de aici de pe peron.

Mai era inca vreo ora pana la pornirea trenului, asa ca am mers cu Allbe direct intr-un bar. Am baut cate o halba amuzandu-ne de Scrof, care ne injura probabil In gand si care se gruzea, sigur, In compartiment.

Era foarte cald. Iarba facea raceala berii si mai savuroasa. Am mai spus bancuri, ni l-am imaginat pe Scrof acolo in compartiment – mare si trist. Ni l-am imaginat tot iesind din compartiment, uitandu-se pe geam daca venim sau nu.

Vorbeste politicos cu gagica aia acum, ea e vorbareata, Scrof probabil deja se balbaie, nu mai stie cum sa lege cuvintele. Ii transpira curu' si se gandeste la suc si la suca de alaturi, la cat de cretini suntem noi ca l-am lasat asa pe mititelu', in asa primejdie de a se gruzi definitiv.

Ne-am uitat la ceas, era timpul, asa ca am luat repede un suc si am alergat la tren. Tocmai pornea. Pidariilor – ne-a zis Scrof, ceea ce ne-a amuzat si mai rau. Tormoz – i-am raspuns noi, la care s-a amuzat si el un pic.

Seara numai incepea – narcomanilor – ne-a zis tipa. Dupa care in plina viteza a trenului am iesit in coridor si toti patru am fumat pentru prietenie. Deodata v-am prins, a zis gagica dupa ce a tras un fum. Da' noi ne gruzeam, a mai zis Scrof. Blea!

Peste cateva zile, intr-un apartament, descoperisem un nou tip de bulibuleator. O sticla de plastic cu fundul taiat, bagat in apa si deasupra, la capac, iarba. Aprindeai un chibrit, ridicai sticla in sus, pana ramanea doar un pic in apa si astfel intra fumul in ea. Apoi scoteai capacul si puneai gura. Inspirai tot fumul. Apoi iarasi si iarasi. Pana te trezeai in ceruri. Sau in cercuri. Aura de fum a ingerilor.

Eu deja le combinam bine cu pastilele. Ma trezeam prin baruri rupt, inconjurat de gagici si prieteni care la intrebari le explicau ca sunt foarte, foarte obosit, ca nu am dormit cateva zile din cauza examenelor s.a.m.d. Ma simteam ca o reptila iarna, cu creierul amortit, cu mici blituri, incercari de a constientiza ceva, apoi caderea. O cadere lunga in vis, in sunete, in culori. Uneori incercam sa ma concentrez asupra vreunui banc, dar degeaba, imediat, imediat mi se parea mie ca ridicam capul de pe masa, priveam ceasul, uneori trecuse doar vreun minut, alteori vreo ora. Nu stiu de unde apareau atunci tot felu' de tipe, probabil ne vedeau asa rupti si se simteau in siguranta. Incercau chiar sentimente materne fata de noi, Incercau sa aiba grija. Noi ne sorbeam sucul, berea, mai fumam, pana ne trezeam dracu' stie unde. Nebanuie sunt caile tale, Doamne! Acele zile cand ma trezeam cu vreo una peste mine, fete de-alea care daca vorbești normal iti spun ca doar dupa casatorie, ca tu vei fi primul, apoi, hai o data, bine, da, nu prea stiu ca n-am mai luat-o pana acum in gura.

Care apoi vor sa te apere intotdeauna de ceva, nu-i bai daca nu au de ce. Care se folosesc de tine ca de un obiect, un vibrator, apoi vor sa te Insufleteasca, sa te faca cel mai bun, cel mai elegant etc., sa te casatoreasca cu ele, sa-ti faca copii s.a. Catat. Curvele dracului. Daca-ti trebuie s-o sugi, suge-mi-o, dar nu incerca sa ma umanizezi dupa aia. Nu incerca sa transformi broasca in printesa. Probabil ca tipul asta de femei vizioneaza multe seriale si cred ca viata are multe intorsaturi spectaculoase, ca cel rau va fi pedepsit iar binele va invinge, ce pula mea!

Mi-au provocat intotdeauna o mare scarba, mi-au amintit de cacat amestecat cu ciocolata. Libertatea mea este numai a mea, daca te las alaturi nu inseamna ca nu mai sunt liber, ci ca ma doare in cur, sau pur si simplu sunt plictisit pentru a mai face ceva.

Acele zile in interiorul bulibuleatorului. De unde totul aparea altfel, mai isteric, mai colorat, mai fara nici o logica. Si ochii prea obositi pentru a privi prin sticla. Ochii ce se inchideau si priveau undeva departe. Departe de oameni, departe de simple sentimente, de ganduri. Departe este aici in interior. De unde izvoraste durerea, dar si uitarea. Dar curva de memorie chinuie. Dimineata cand te trezesti esti aproape intors cu totul in realitatea asta si vezi ca nu aici ti-e locul, ca aici e locul doar pentru durere, pentru sinucidere. Curva de memorie intotdeauna ne fute, oricat de puternici ne-am crede. Diminetile alea chinuitoare in care nu stiam cum sa-mi iau doza, mai repede sa uit, sa rad. Cand soarele deranjeaza, linistea macina, iar galagia te stoarce. Vrei sa uiti si nu poti. Vrei sa-ti amintesti si nu poti. Uite-asa. Realitatea asta opaca, imbatranita, pizda asta de realitate are nevoie de senzatii tari care s-o trezeasca din amorteala ei puturoasa. Realitatea asta ca o telenovela. iar prietenii sunt ca tine. Nu-i privi in ochi atunci cand se trezesc. Vei vedea durerea, mizeria insuportabila, vei vedea dezgustul si scarba. Nu-i intreba nimic. Cel mai bine e sa nu faci nimic. Niciodata. Atunci nu pierzi nimic. Niciodata. Munca e pentru sclavi. Munca e o metoda prin care realitatea ne fute. Deschis. Mai bine mori, mai bine nu te nasti, hai ba, mai bine bei o bere, fumezi o tigara. De ce nu consideram arta o munca? Fiindca ne face placere, iar munca, nu.

Fiindca vreau sa ucid pe cineva, fiindca afara e soare, incepe sa se incalzeasca, copacii infloresc, fiindca vreau sa ma sinucid, fiindca vodca ucide raceala, fiindca si cartile ard, fiindca viata e extraordinar de frumoasa si interesanta, eu sunt frumos si interesant, dar sunt un cretin, fiindca dragostea, fiindca elevilor le place sa-si impuste colegii si profesorii, fiindca eu am dat foc casei in care dormeau parintii mei, fiindca atunci cand adorm ma deranjeaza tantarii, fiindca ma latra cainii, fiindca iarba incepe sa iasa de sub pamant, fiindca am fost lovit cu o sticla in cap, apoi cu o bara, fiindca pe cer sunt nori, fiindca Eminescu a murit, fiindca zidurile sunt pline cu sugi pula si nu cu Eminescu poetul nostru national, fiindca picioarele nu te duc acolo unde vrei, iar capul sare ca o minge pe asfalt, fiindca vorbim in rima, fiindca nu suna bine ceea ce vorbim, fiindca nu ne place cum suntem, ne place intotdeauna altceva, altcineva, fiindca e misto sa pescuiesti, e misto sa-i ucizi dracului pe toti odata, e frumos sa desenezi, sunt bune prajiturile, fiindca Dumnezeu si-a scris, si-a terminat cartea si nimeni nu i-a dat nici un premiu, macar de la U.S. din Moldova, fiindca sunt tanar si nu vreau sa mai fac nimic, poate o formatie, fiindca Björk crede ca si chitara e inutila in timpul nostru, fiindca nu ma satur niciodata de somn, fiindca mi s-au rupt ciorapii, fiindca imi transpira corpul, fiindca ma cac, ma pis, fiindca trebuie sa platesti, platesti insutit si nimeni nu da un parai pe mine, fiindca ma dor ochii, unul a si cedat deja, capul e prea greu si viata mi se pare prea frumoasa, fiindca tata imi zicea da-le in bot la toti, nu te lasa, fiindca mama imi zicea sa nu bat fetele, sa nu le chinui, fiindca obosesc foarte repede, ma enervez, ma bucur, sar si urlu, fiindca e de-abia dimineata si deja m-am saturat, fiindca seara e departe, fiindca trebuie sa mananci, sa bei si sa te droghezi, fiindca cacatul pute, fiindca m-am nascut In Uniunea Sovietica, fiindca Lenin a murit, fiindca Stalin era narcoman, fiindca putrezesti, te imputi, daca te ard, oricum pute, fiindca pasarea zboara, dar se si impute si se mananca, cainele e prietenul omului, fiindca exista muzica si exista discoteci, fiindca exista DJ, fiindca iarna apa e prea rece, iar berea vara e calda, casele au garduri, fiindca e iubita sotia aproapelui, totul este a tuturor, dar eu trebuie sa fur, fiindca imi strang bani pentru un pistol, Buru rupe tot ce deseneaza, toti sunt tampiti, fiindca se naste si se moare, dar mai ales se Impute, fiindca dimineata trebuie sa te trezesti, trebuie sa bei o cafea, iarba este verde iar cerul albastru, fiindca nu mai am motocicleta, fiindca rotile se sparg, fiindca caderea e dureroasa, fiindca trebuie sa te razi, sa te tunzi, fiindca transpiri cand te futi, fiindca e lene, fiindca e scarba, fiindca trebuie sa scrii scrisori, fiindca exista avioane, fiindca avioanele mai cad, dar sunt si explodate, creta de la tabla se termina, calciul e foarte bun pentru alergie, iar vitamina C pentru raceala, fiindca trebuie sa incepi, dar trebuie sa si termini si apoi sa te stergi, caseta trebuie intoarsa, cartofii prajiti si sarmalele fierte, fiindca dimineata soarele rasare iar seara nu, fiindca vine menstruatia, o data pe luna, dar poate mai des, fiindca e bine sa mori pentru patrie, trebuie duse flori la morminte, dar si la iubita, ceasul merge numai inainte nu si in parti, cresc unghiile, apoi se umplu cu negru, fiindca suntem creati dupa chipul si asemanarea Lui, fiindca Salman Rushdie, dar si Trotki, fiindca stelele sunt albe, fiindca se mananca peste, dar si rechini, si balene, si gaini, si oua, fiindca memoria trebuie sa ne fie vesnic vie, fiindca avem numai doua maini si doua picioare, fiindca exista televizoare color, dar si alb-negru, fiindca visele colorate caracterizeaza persoanele cu psihicul la pamant, fiindca se spanzura numai cate unul intr-un lat, fiindca la toba trebuie sa lovesti repede, fiindca pisica papa randunele, iar cutu' papa pisica, fiindca exista prietenie, dragoste, fiindca la mort trebuie sa plangi si la nunta sa te Imbeti si sa razi, fiindca nu se mai termina odata, fiindca guma sterge creionul, fiindca e seceta, inundatii, fiindca baiatul si fata mea e o valoare, fiindca pisica poate fi alba, dar si neagra, fiindca la razboi se moare, iar moarea e buna la mahmureala, fiindca pusca este cu o teava, dar si cu doua, fiindca ultimul cartus se pastreaza intotdeauna pentru sine, fiindca sunt cutite pentru fructe, fiindca daca-ti trag una peste bot iti curg mucii, fiindca exista electricitate, dar si scaun electric, fiindca exista nu, exista da, fiindca nu exista, fiindca exista, fiindca nu exista, fiindca exista, fiindca nu exista, fiindca exista, chitara bas, Romania vrea sa intre in NATO, patlagica se strica, painea se face clei, cand ucizi un tantar curge sange, fiindca se citeste de la stanga si nu de la dreapta, fiindca exista carti dar si nu exista carti, capul doare, dar si se taie, fiindca poti fugi, fiindca mare, munte, cutremure, fiindca intotdeauna coca-cola, fiindca aeroplan, fiindca foaie verde, fiindca busuioc de la Moldova, tu sugi pula eu bat toba, fiindca se cade, fiindca soarele poate fi rosu, fiindca ochii pot fi rosii, fiindca apa se bea, dar si se fierbe, fiindca marea are sare, fiindca sunt lacrimi, dar si de bucurie, casele se vopsesc in verde, dar si in albastru-galben-rosu, fiindca Paris, dar si Galati, si Orhei si New-York, febra aftoasa si boala vacii nebune, fiindca eternitate, fiindca uneori cerul e albastru si transparent, fiindca.

27. Turn-on

Spre marea noastra surprindere, Bobdylán incepuse sa scrie poezie. Despre orice, nu conta, important era ca scria. Despre filme, personaje de filme, despre camine, dragoste, futai, tot ce-i trecea prin cap. Spunea ca nu stie daca e ceva bun sau ceva, asa, aiurea. Nu facea diferenta dintre ceva ce mie imi placea mult si ceva ce nu-mi placea deloc. Spunea ca habar nu are de ce o poezie e buna si alta nu. Dar ii placea ca scria. Isi gasise si el un hobby. Ce sa faca ca sa nu se plictiseasca. Scria despre tatele nemaipomenite ale unei prietene care venise la el, iar dimineata cand s-a trezit si isi aranja sutienul toti cei din camera au ramas paralizati de asa priveliste, despre masturbare, despre cartofi prajiti la ora 12 noaptea, despre nebunie si despre tot ce vrei si ce nu vrei.

Isi intrase in rol, asa ca intr-o zi m-am pomenit invitat de el la un cenaclu, unde avea sa citeasca. Mai veneau si Buru si Fane Babanul. Spectacolul, adica cenaclul, trebuia sa fie la un scriitor-geniu provincial. Mai veneau si Artistii si altii. Am mers tinand cont ca Bobdylán mi-a zis ca va fi vesel, vor fi sucuri si bautura.

Am ajuns, am facut cunostinta cu starul, ne-a mai povestit tot felul de tampenii la care noi, ha, ha, ha, trebuia sa radem, a adus cafea, vin, asa ca eu cu Fane Babanu ne simteam excelent, iar Bobdylán era un pic nerabdator sa citeasca si el odata si sa scape. Buru privea niste reviste.

Apoi Bobdylán a citit. Sunt publicabile o parte, a zis starul si le-a facut o analiza de doi bani, asa cum se face la scoala, probabil ne credea debili, tot incerca sa explice cacaturi spre hazul si jalea noastra. Bobdylán asculta cu gura cascata, parca nu-i venea sa creada ce aude, care Arghezi dom'le, care Cosbuc dom'le, care Goga, ba, parca vroiau sa tipe ochii lui, dar tacea, trebuia sa se poarte frumos.

Toti ii intrau in voie starului, asa ca i-am facut lui Fane semn si am iesit. A mai iesit in urma noastra Bobdylán. Am mers intr-un loc mai dubios si am tras acolo o iarba, Bobdylán incepea deja sa rada de ce auzise, noi cu Fane si mai tare, si ne-am intors. Starul povestea ceva despre Dracula, o tema tocmai potrivita, asa ca Fane si cu mine nu am mai rezistat, am ras ca tampitii acolo, nemaiputandu-ne controla. Bobdylán ne-a zis mai tarziu ca el isi muscase limba pana la sange ca sa nu rada. Ceilalti au dat din umeri, ce sa le faci, sunt incontrollabili astia mai tineri si ne-au lasat in pace.

Starul tot abera de la o tema la alta, toate foarte haioase: vampiri, vrajitoare, draci s.a.m.d. Trebuia sa bem vin si cafea ca sa fim ocupati cu ceva, sa nu mai radem atata. Oricum, nu tineam mult. Fara sa radem. Starul trecuse la tema familiei, despre importanta fiecarui membru, despre relatiile umane, despre cat de pizdosi sunt romanii. Nu stiu, probabil ii placea ca radeam asa, nu arata separat, din contra, credea probabil ca spunea ceva haios.

Asa ca noi nu ne-am sinchisit, am ras in voie pana am iesit. Artistii ne-au ignorat. Nu intrau in cercul lor de interes cacaturile noastre de rasuri stupide. Bobdylán isi eliberase si el rasul. Afara era foarte misto, o placere sa tot razi, asa ca prostii, ca aia care nu au niciodata nici o grija, ca aia carora li se zice resturile societatii, junkyi societatii. A fost o seara reusita. Dar Bobdylán nu stia daca vrea sa mai citeasca ceva undeva. Lasa ba, ca e interesant, mai afli si tu ce ai vrut sa spui dac-ai uitat – ne amuzam noi.

Mai tarziu ma imprietenisem cu cativa dintre Artisti. Erau baieti de treaba, doar ca seriozitatea aia academica pe care le-a impus-o scoala ii cam strica. In rest erau simpatici. Dostoievski – reusea sa para interesat de exterior, in acelasi timp facand ceea ce vrea el, Roman cu lungile lui monoloage despre mancare, despre cum si cat trebuie sa manance un prozator. Raspunsul lui era: mult, un prozator trebuie sa manance cat mai mult, trebuie sa aiba stomac de prozator. Emin care a scris cel mai bun poem care ar putea exista si dupa asta s-a lasat de scris, si Lord care e in aparenta tot timpul multumit si bine dispus, numai ca in realitate nu e chiar asa. Toti sunt haiosi iar vina seriozitatii si-o spala regulat, macar o data pe saptamana cu zeci de litri de bere, palinca, vodca, vin. Si li se iarta. Totul se iarta.

28. F,

Ma gandesc ce rost are, pe bune, ce rost au toate. Nu vreau sa fiu rautacios, dar de ce? De ce sa te trezesti dimineata la opt si sa vii seara acasa la noua. Intre timp mananci in fuga, esti in realitate, dar in care? A altora. Intotdeauna in realitatea altora. Niciodata in a ta, proprie, nu te traiesti niciodata pe tine insuti. Nu ai timp. O fuga continua. La sfarsit – nimic. De ce sa nu faci acest salt direct. Direct la nimic. Pentru aceasta viata de cacat. Bucuria, fericirea, utopii. Bucuria de a te intalni cu prietenii care sunt si ei distrusi, de serviciu, de sotie, de sot, de alte rahaturi, intotdeauna prea mult. Niciodata nimic. Niciodata acea liniste, niciodata acea eliberare a creierului, cand te simti, te simti pur si simplu pe tine si nimic altceva. Suntem fascinati de prietenie, de dragoste, fiindca nu intelegem cum altcineva ne poate simti, se poate bucura de noi, cand noi nu facem acelasi lucru cu noi insine niciodata.

Cand te voi vedea data viitoare, te vei bucura, ca de obicei, imi vei spune ca esti grabit, ne vom intalni seara. Seara vom bea o bere, ne vom imbata, vom vorbi tot felul de cacaturi si dimineata eu voi pleca. Ma gandesc la prietenii mei. Unii din Moldova, altii din Romania, altii de mai departe. Sunt lucruri care tin de interiorul nostru. Interiorul nostru e peste tot. Ne neglijam prietenii, ne neglijam pe noi insine. Vrem sa ramanem, cum spunea odata Kopkil, o galeata de cacat. Toti sunt niste galeti de cacat. Cel mai bun lucru e sa ne desertam, de dorit in aproapele nostru.

Fa ceva ca sa tina altii minte, bucuria maxima – impusca pe cineva in cap. Spala-ti mainile cu sangele lui. Intra intr-o biserica si da-i foc. Incearca sa te simti, fa ceva. Am obosit. Poate ca ar trebui sa fac astea. Sau sa fumez o iarba. Nu stiu, iarba iti da acel sentiment de eliberare, de pace. Cand nu te mai intereseaza ce se intampla in jurul tau. Nici de tine nu te interesezi, dar iti simti existenta, simti ca e frumoasa, acele culori, acea fascinatia a urcarii in ceruri, a vitezei, a incalcarii tuturor regulilor. In acele clipe crezi ca Dumnezeu exista, ca toate au un rost.

Nu stiu. Acest rost se pierde imediat dupa trezire. Simti ca devii o galeata de cacat si pentru a-ti veni in fire simti nevoia de a iesi iarasi din aceasta realitate, prin pastile, prin iarba, hasis, nu conteaza ce. Sau prin durere. Prin durerea pe care o produci. Un glonte, un cutit, un harlet, atunci te eliberezi odata cu lovitura. Cu caderea celui alt. Apoi iarasi intoarcerea, iarasi acel sentiment de cacat. F, as vrea sa bem o bere si sa radem. Fara iarba. Vreau sa incerc sa ma simt bine fara ea. Sa vad daca se poate. Nu stiu. Creierul meu refuza sa ma asculte. Tremur tot, F, mi-e rau. Mi se pare ca nu am sa reusesc sa ma bucur. Poate niciodata. Si mi-e sila de tot, de mine inclusiv.

Daca inchid ochii, pleoapele ma duc in ceruri, ma duc departe. In acea absenta minunata. Sub o cascada de apa, in unica cadere care nu provoaca durere. Probabil creierul refuza sa reactioneze normal, refuza sa inteleaga, vrea eliberarea, linistea. Nu stiu daca e posibil. Asa ca-mi inchid ochii. Mai bine inchid ochii.

Toate astea se aseamana cu un bumerang. Un bumerang pe care il arunc, sunt bucuros de zborul lui, uit de mine, traiesc zborul, apoi bumerangul se intoarce, se apropie, e langa mine, ma loveste sec in cap. Asa sunt aceste calatorii. Ceea ce ti se da, mai tarziu ti se va lua.

Ochii care iti aduc toate aceste lucruri minunate, la intoarcere sunt rosii, tulburati. Fericirea care aduce dupa ea neputinta, cedarea. Raul fizic si cel psihic. Gata! Sa uit toate rahaturile astea. M-am saturat, ma Inabus, imi vine sa iau pe cineva de gat, vreun profesor paranoic, vreun idiot de portar care te intreaba cine esti, nevrand sa te lase sa intri in camin, vreun scriitoras de povesti frumoase si poezii cu patru randurile si multe sentimente. Sau pe pizda aia cu aere de Dostoievski de la facultate de care mi-e si scarba sa-mi amintesc. Sunt atatia pe care i-as strange de gat, i-as impusca dracului, incat poate m-as simti vinovat daca nu as avea o anumita ordine.

Da, F, ce zici, lasa dracului lucrul ala al tau si hai sa facem o lista. Sa incepem cu asta. Lista si dup-aia ordinea, in Ch-au putem gasi aproape gratis instrumente pentru scos creierii imbecililor. Sa le scoatem creierii la toti imbecilii ce ne-au stat vreodata in cale, hai sa curatam dracului odata drumul de namol. Hai sa facem ceva pentru noi. Hai sa ne gandim un pic la noi. Hai sa-i punem si pe altii pe ganduri. Nu mai pot suporta, mi se rupe de ce se intampla in jurul meu, dar mi-e sila de ce se intampla cu mine. Daca vreau sa fac ceva trebuie sa trec peste cadavre, hai sa trecem peste cadavre.

Hai sa ne mai amintim o data de vremurile bune. Dup'aia mai vedem. Dup'aia poate uitam. Scrie-mi.

29. Groovy

Yo, mi-ai zis despre visul tau cu cartea. Cel mai ciudat e ca profesorul nostru a si scris poezie. Cartea ta, cartea din vis poate chiar exista. Cum era? Pacat ca nu tii minte detalii. Am visat si eu de multe ori carti. Straniu ca aceste carti sunt mai faine decat in realitate. Realitatea cenzureaza tot. Chiar si cei mai curajosi nu spun tot. Este ceva de care le e frica. Cuvantul scris fascineaza, dar si sperie.

Ce crezi, cartile astea exista? Nu te uita la mine ca la un nebun, eu sincer nu stiu, cred ca ar putea exista. Carti existente, dar nescrise. Asa cum citim la computer, cum ascultam textele din muzica, cum o buna parte din viata e literatura, de ce nu ar fi si aceste carti reale? Cartile care vin in vis. Poate pot fi citite doar in vis.

Literele lor te farmeca, te fura. Sunt cu mult mai vii, mai colorate chiar decat cele de la computer. Iti dau senzatia ca sunt scrise chiar atunci cand le citesti. Mirosul lor e mai puternic decat al manuscriselor sau al cartilor noi. Yo, eu cred ca exista si e minunat ca e asa.

Fiindca exista lucruri pe care le banuim, dar pe care nu le putem explica, sunt o multime de astfel de lucruri. Altfel ar fi mai neinteresant, ar fi ca o poveste proasta care nu poate gasi alt sfarsit decat cel fericit.

Odata fumasem cu un bun prieten de-al meu, ne simteam prea bine pentru a sta in vreun bar si acasa, asa ca am mers la o plimbare. Afara era foarte fain, nu ne mai puteam opri. Cu incetul, cu rasete si alergari, am ajuns la capatul orasului. Se facuse deja seara. Periferia orasului nu ne prea fascina, dar acolo ne-am dat seama ca

suntem epuizati. Asa ca ne-am cautat un loc pentru odihna. Am mers la peretele unui bloc, ne-am rezemat cu spinarile de el si cred ca am stat asa vreo ora.

Inchisesem ochii si la inceput am vazut o combinatie de culori care se schimba continuu, apoi niste sunete de-abia perceptibile. Apoi sunetele au devenit din ce in ce mai puternice, iar culorile mai clare. Vedeam un indian puternic, care parea de-o vesnicie. Canta la o toba inalta, de piele. Mainile lui erau parca vrajite, ziceai ca face un ritual magic, nu canta pur si simplu. Fata ii era colorata cu vopsele, ceea ce vazusem in visul meu. Avea parul lung, cu cateva pene in el.

Totul parea concentrat in cantecele lui, nimic nu era mai important. Tot ce stiam eu, tot ce se intampla in jur parea fara nici o importanta. Doar sunetele tobei si miscarile mainilor. Totul se reducea la asta. Si era suficient, mai suficient decat orice altceva.

Apoi brusc s-a oprit. Si eu m-am trezit. Eram inca vrajit de ceea ce vazusem si auzisem. Capul era concentrat acolo, nu in realitatea in care m-am trezit.

Stii ce am visat eu? m-a intrebat prietenul. Si mi-a descris ceea ce vazusem si eu. Indianul vopsit cu ochii inchisi. Mainile lui si muzica. Culoarea muzicii. Mi s-a parut o halucinatia aceasta dezvaluire a prietenului. Nu mai intelegeam nimic. Cealalta realitate in care ma duceam eu era vazuta si de el.

De asta te intreba, Yo, oare cartile, ceea ce zicem noi ca e halucinatia si vis, nu exista, nu sunt reale?

Am iesit ambii la balcon si am privit orasul. Magazinele de vizavi, benzinaria, troleeele ce se miscau sub noi ca niste gandaci. Apoi a trecut un camion ce mergea foarte lent iar in el vreo cinspe baieti care cantau la tobe. Camionul nu se mai vedea dar noi mai auzeam zgomotul tobelor si al aparatului de sudura din camion. Totul parea atat de frumos si linistitor.

30. Curul si cerul

Baston si cu Tolstoi in tren. Au tot vorbit despre statutul scriitorului in societate, cat de bine era in timpul comunistilor cand scriitorilor li se dadea masina, vila, onorarii grase. Asa da, sa tot scrii, nu ca acum, scrii si te fut astia ca nu scrii ca Breban sau Druta.

As tot scrie acum cat de pizdos e Brejnev, oricine, numai sa plateasca ceva. Cica sa scrii pentru numele tau, pentru tine si posteritate. Ma doare-n cur posteritatea asta postmodernismul si postindustrialismul. Vreau acum ceva. Orice.

'Na seara! Biletele la control, va rog.

Baston si Tolstoi ies din compartiment. Dom' controlor, suntem si noi studenti, nu prea avem bani, hai ca o sa va multumim la sfarsit. Controlorul a marait ceva, le-a aratat compartimentul. Sa va gasesc aici, ca altfel va belesc, no. Mersi, mersi, dom' controlor. Aici vom fi.

Baston, nu-i asa ca e mai misto sa te masturbezi decat sa te futi? Femeile astea fac nazuri, zici ca au o comoara acolo intre craci, nu o pizda. Mai bine iti faci o laba cu viteza care iti place, fara sa transpiri ca porcu'. Pe bune ca e mai fain. In liniste cu tine insuti, fara complicatii. Asa stai la televizor, bei bere si faci laba. Sau e misto cand iti face laba o femeie.

Esti prost, ba, nimeni nu-ti face o laba mai bine ca tine insuti. Nu dau doi bani pe o laba de femeie, nu au simt astea, ba. Poate te zgaraie, te strange prea tare sau cu o mana flescaita, de zici ca tine pufuleti, nu o pula. Nu se gandesc la tine, se gandesc doar la ele, la placerea lor de a tine o pula in mana.

Ba, Baston, tu esti prost, te-ai tampit de atatea lovituri cu capul de mese. Nu stii ce vorbesti, sau nu ti-a facut nimeni o laba buna. Sotia mea stii ce laba imi face? Chiar mai fain decat mi-as face singur. Si nu ma mai deranjeaza, cand vrea – o fut, cand vreau eu – imi face o laba. Armonie perfecta. Asta familie. Daca am mai avea si unde sta ar fi chiar perfect.

Te dilesti, Tolstoi, aberezi, niciodata o femeie nu poate inlocui un prieten. Iar laba oricum singur mi-o fac cel mai bine. Cu pula nu trebuie sa fii politicos, sa-i cumperi inghetata, flori. Trebuie sa ai grija ca de tine insuti. Fara complicatii psihice.

Se facuse tarziu. Dupa ce vecina lor de compartiment manca vreo ora: salam, ceapa, usturoi, slana s.a., se intinse pe bancheta din fata lui Tolstoi si a lui Baston. Era o batrana foarte grasa. Se intoarse cu fundul la colegii de calatorie. Fiindca se descaltase, in compartiment se lasa un iz din vremurile demult apuse. Ducea cu ea parca toate mirosurile din pubelele pe langa care trecuse. Rochia cu pete de mustar, de scrum, de ceva care era imposibil de ghicit ce a fost, ii dezgoli o parte a picioarelor, a curului, era greu de definit ce era din cauza slaninii ce deforma formele unui ex-corp transformat in monstru, intr-un monstru gras, abject.

Baston si Tolstoi si-au terminat discutia si priveau fundul vecinei lor. Mirosul, ceea ce parea imposibil de privit le-au facut ochii sa luceasca, imposibil de intors in alta parte. Am avut o erectie grandioasa, va povesti mai tarziu Baston, am vrut s-o fut pe baba aia cum nu am mai vrut pe nimeni inainte, scarbosenia ei ma excita, vroiam sa-i pipai randurile de slanina, sa descopar printre ele pizda si s-o fut. Probabil ca ar fi fost greu asa ceva, ar fi fost ca o noua descoperire a Americii, simpla, dar de neimaginat. Tolstoi recunostea acelasi lucru. Daca nu as fi fost paralizat de priveliste, as fi sarit ca un caine pe ea, pula nu imi mai incapea in pantaloni, toata scarbosenia aia ma chinuia, nu doream altceva decat s-o fut, dar ma simteam mic, foarte mic, imposibil pentru mine de a o avea toata, de a o fute asa incat sa i se clatine toate straturile de slanina, sa curga de pe ea siroaiele de transpiratie puturoasa si de bale care acum i se scurgeau pe bancheta.

Inainte de a ajunge, controlorul a mai trecut prin compartiment. Baston i-a bagat in mana un teanc de bancnote de o mie si a iesit cu Tolstoi. Erau ambii galbeni la fata, cu ochii obositi, rosii si cu hainele imbibate de acel miros puternic, intepator. Baba dormea cracita pe bancheta. Controlorul a ramas cu gura cascata, cu privirea inleziata de membrele dezgolite, scarboase, transpirate ale batranei. Apoi trenul frana brusc si controlorul se trezi cazut cu pula sculata peste cracii babei care se trezise si isi stergea cu o mana balele ce ii ajunsera amestecate cu mucii pana pe gat.

31. Speed

Ma eliberez. Ma eliberez de visuri, de culori, de fericirea culorilor si de durerea intoarcerii. Mi-am lasat visurile cu iarba la o parte, am lasat cerul departe, fiindca nu mai puteam suporta trezirea cu durerile ingrozitoare de cap, cu neintelegera a ceea ce vedeam, a ceea ce simteam. Cu boraturile, cu tremuraturile mainilor si cu capul lasat pe masa ca un semn al zborului in care pornisem.

Acum, mi-am vazut prietenii. Prietenii mei tot timpul obositi, cu ras isteric si ochii rosii. Si la fel ca si mine cu o sila mare fata de tot ce ne inconjoara. Sila, scarba este ceea ce ne caracterizeaza pe noi. Nu numai pe mine si pe prietenii mei, dar pe toti de aceeasi varsta. Din clasa mea numai doi nu se drogau, dar nici nu erau buni de nimic. Restul toti.

Sau baietii din America care isi impusca colegii si profesorii in recreatie. Tarantino nu a facut prin filmele sale decat o descriere a noastra, a celor drogati, a celor ce fug din aceasta realitate si nu-i mai intereseaza nimic. Totul va fi pornit de la zero. Ca turnul Babel ce s-a prabusit, dupa asta oamenii sa suporte nostalgia cerului, a paradisului. Totul se prabuseste dracului. Totul trebuie curatat, ca o nava ce e spalata bine inainte de a fi scufundata in mare.

Cu noi se va scufunda tot. Vom canta acea muzica funerara-punk si ne vom distra. Ne vom distra de tot ce se rupe, ce cade si se imputeste. Gata cu telenovelele, gata cu imnurile, gata cu cultura cu chilotii murdari, gata cu acea crestere in grade, se termina povestea frumoasa cu sfarsit fericit.

Iar eu, eu privesc pe fereastra si ma distrez, e haios, nu? Durerea e intotdeauna mai terapeutica decat bucuria. Voi incerca si eu ca tine sa ma amuz, sa ma vindec prin ranile, durerea celorlalti. Sa hohotesc cand totul se prabuseste. Ce ne amuza mai mult decat accidente, catastrofele? Atunci uitam de noi, ne simtim intr-un fel buni, linistiti.

Daca va fi prea putin rau, desi ma indoiesc, cu totii suntem extrem de saturati de toate astea, vom ajuta trenurile sa o ia razna de pe sine, creierii sa zboare pe pereti, tot ce ne scarbeste sa fie sters, scufundat si ars. Focul va purifica tot. Focul trebuie sa ne apere, sa ne elibereze.

Iar eu voi deveni o persoana normala. Voi desena prin lifturi, ma voi amuza. Nu mai are rost sa ma droghez, prabusirea a si inceput. Voi rade si voi merge inainte fara dureri de cap. Va fi, este, misto.

Apoi, voi lua o supradoza si voi sterge tot.

32. Despre libertate si ziduri

Mi-a placut, Buru, ca nu ai rupt ca de obicei ceea ce ai desenat. Mi-a placut foarte mult. Sper ca imi vei umple liftul cu desene de-ale tale, stii ca-mi plac. Si peretii din bloc. Imi place ca asa nu poti rupe, oricat ai vrea. Nu poti distruge cu aceeasi lejeritate peretii, zidurile ca pe o hartie sau ca pe o panza. Trebuie sa vii mai des la mine, si din cauza ca mai desenezi prin lift. Ar fi foarte misto ca oamenii sa vina ca la expozitii in acest lift, iar eu sa nu mai vreau sa ies din el. Un lift pana la Dumnezeu. Buru, termina de desenat liftul si hai sa urcam in el pana la Dumnezeu.

De fapt, desenele din liftul tau nu au fost primele pe care nu le-am rupt. Mai tii minte cand am plecat in calatorie, cand am ajuns pe la Amsterdam, la Berlin? Atunci mi-ai zis la intoarcere ca arat foarte bine, ca parca am mai intinerit. Chiar asa a si fost. M-am intors eliberat de ceva greu ce ma scufunda din ce in ce mai jos. Apropo de Dumnezeu, pe care l-ai amintit.

La Amsterdam m-am intalnit cu cativa prieteni care o taiase si care au ramas acolo definitiv. Mergeam in baruri in care toti erau drogati, unde nimeni nu avea treaba cu tine, puteai sa te droghezi in ultimul hal, puteai sa te injectezi chiar acolo. Era o pace, o muta intelegere intre toti. Cineva dormea cu capul pe masa, nimeni nu il deranja pana nu isi termina somnul, cineva privea cu orele pe fereastra, cineva picta, citea, cineva pur si simplu radea in ultimul hal, cineva dansa.

Apoi treceam prin fata vitrinelor cu prostituate. Erau toate goale si foarte frumoase. Era ceva extraordinar sa treci asa pe strada si din vitrina sa-ti zambeasca o femeie frumoasa, absolut goala. Iti venea sa crezi ca ai fumat prea mult, ca nu poate fi adevarat, ca ai halucinatii. Si totusi, cat de drogati eram, cat de multicolore erau razele soarelui, era adevarat, era pe bune.

Era ceva incredibil in atmosfera aia, iti venea pur si simplu sa urli de bucurie. Apoi zile de ploaie. Iti pareea ca nu se mai termina. Ploaia spala tot.

In Berlin m-am oprit intr-o zi langa zid. Cineva picta ceva alaturi. Avea si sprayuri. I-am cerut cateva culori si am mers la zid. Am desenat asa cum nu mi se mai intamplase pana atunci. Am desenat un soare orbitor, niste nori ca niste pernute, am desenat marea, muntii, m-am desenat pe mine, pe prietenii mei, te-am desenat acolo si pe tine. Erai vesel si alergai prin nori. Mi-am desenat cainele, am desenat tot ce mi-a trecut prin cap in acea transa. Nu ma simtisem niciodata asa fericit. Baiatul de la care Imprumutasem sprayurile ma privea. Mi-am privit mainile murdare de toate culorile, la fel erau si hainele. Din reflex mi-am intins mainile spre zid, spre desenul pe care am vrut sa-l rup si am inteles atunci ca am facut ceea ce nu voi mai putea distruge niciodata. Nici macar nu aveam de ce sa rup ceea ce facusem. Era tot ce simtisem mai frumos in viata mea. Nu mai erau cainii de care ma infricosam atunci cand terminam desenul, nu mai erau ciiorile, nu mai erau dracii, nu mai era zidul – era sentimentul fericirii mele. Stii, ca atunci cand te droghezi si ai halucinatii care iti produc sentimente pe care nu ti le poate produce viata asta de cacat.

De atunci am inceput sa mai desenez pe blocuri, pe pereti. Yo, dar nu mai e acelasi lucru sau macar ceva asemanator, nu, poate mergem in Berlin sa-ti arat zidul, nu zidul de fapt, sa-ti arat ce simt eu cand sunt fericit. Aici desenez iarasi caini, sobolani, broaste, linii ce ma inspaimanta, ce vin parca impotriva mea, fiindca simt ca aici zidul e prea mare, mult prea mare, am si inceput sa-mi desenez peretii camerei, liftul tau, peretii facultatii si gardurile de beton pe langa care trec. Yo, simt ca daca nu termin de colorat tot o sa innebunesc, ma dilesesc de-a binelea.

Buru, dar cum ai putut sa te desenezi pe tine pe zid? Te vezi in halucinatiile tale?

Dormind. Mi-am desenat si respiratia. Era vie. Stii, cred ca de un somn bun avem nevoie noi toti, de un somn lung, foarte, foarte lung care sa ne ia oboseala si boala. Iar cretinii sa moara. Iar cand ne vom trezi sa ascultam Limp Bizkit, Papa Roach, Massive Attack si sa fim fericiti. Sa ascultam muzica depresiva si sa ne simtim bine. Altfel o sa innebunim cu totii. Yo, cred ca deja am innebunit cu totii. Uite ca deja ne-au cazut gandacii si tantarii in cafea – blea.

33. Viata clinica

Prima oara nu mi-a venit sa cred. S-a intamplat asa ca m-ai vazut si tu. M-ai salvat, de fapt. Nu stii daca trebuia. Oricum.

Fumasem toata ziua hasis cu baietii. Ajunsesem intr-un stadiu cand nu ne mai lua, noi aveam impresia ca nu ne mai ia dracului odata. Ultima oara seara am luat o doza dubla-tripla ca sa simtim si noi ceva. La inceput ras. Fumul bulibuleatorului se transfera in creierii nostri. Brusc am realizat ca ma ridic, ca ma duc dracului. Culorile ma loveau peste fata, asa ca am cazut in pat. Muzica se amesteca cu mii de zgomete ce se acopereau unul pe altul formand un fel de liniste. Atat. Atat.

Simteam cum ma scufund in pat, cum sub mine e o groapa imensa si eu tot cad, tot cad si nu se mai sfarseste odata. Disparuse acel soare ce ma inunda de bucurie si venira culori lichide amestecate ce ma stergeau, imi intrau in ochi, in creier si nu vroiau sa iasa de acolo decat foarte greu, prin porii craniului care insa erau prea mici, asa ca ma simteam ca curva unui detasament fututa de toti de cateva ori, asa-s soldatii nu se satura repede, si apoi aruncata peste gard stoarsa de orice simt de orice umbra de gand. Baietii erau si ei dusi, se mai plimbau prin camera, mai cadeau pe jos, mai borau la chiuvea, in lighean, altul se tavalea pe podea. Cineva incerca sa vorbeasca cu mine. Cineva imi dadea palme si imi deschidea ochii.

Si 2. Sau cancer. Zicea cineva ceva aiurea si imediat auzeai: a murit de cancer, saracul! Ajungea sa te gandesti la ce nu trebuia si cancer, asta e, domnule, n-ai ce-i face. Intr-o saptamana aflai ca ai cancer si In aceeasi saptamana mureai. Totul repede, nu asa ca acum, treci prin zeci de etape, astepti zeci de ani pana mori, nu.

atunci se murea repede, si acum se moare repede, dar acum oarecum mai pe fata, desi nu stii de cine – pac! In cap un cartus si gata. Mori prost! Mai tragem un bulibuleator?

De ce nu, blea? Parca-ti da viata! Tine!... la noi In Sovietkii Soiuz aveau infarct. Cand vorbea cineva prea mult sau ce nu trebuia. Ai nostri aveau inima slaba. Sau In accident. Dar In general trebuia o moarte naturala, ce nu vorbeste omu' Inainte de moarte?

Ce tot ne gruzim cu chestii din astea? Hai sa dansam mai bine. Doar nu am curnit ca sa ne gruzim. Ne-om gruzi la athadneac, hai sa ne pricalim. Candva o sa trebuiasca sa fim si noi seriosi, Iti imaginezi? Sa fim ca si cretinii de babaci. Sa ne curga tot timpul mucii si balele, sa privim atent la semafor cand trecem strada, pana la urma stii cu ce vom fi rasplatiti? Cu mijloace de transport gratuite. Ne vom plimba toata ziua prin trolee, autobuze, tramvaie si vom discuta asa Intre noi cat de pidari ni-s copiii. Trebuie doar sa ne Incadram In societate, trebuie sa ne jucam rolurile pana la capat, crezi ca te tine mult sa te droghezi asa? Pana la urma tot alcoolici au sa termine toti, e permis de societate.

Stii ce e interesant? Acum In fosta Uniune Sovietica se moare din cauza bauturii. Aproape nimeni nu mai are bani de vodca, vin, alte bauturi normale. Beau tot ce gasesc, beau de crapa. De exemplu – spirt tehnic. Amestecat cu apa. Au senzatii tari o perioada, apoi pa! Si nimeni nu se mira. Se asteapta la orice. Au trait In cel mai puternic imperiu, au fost salvatorii rasei umane de cainii burghezi, ca sa se trezeasca acum ca nu-s de fapt decat niste nimicuri, cacat. Tot In ce credeau a Inceput sa puta, s-a stricat. Unii au mers mai departe asa din inertie. Si-au Innoit doar vocabularul, de fapt au Inlocuit niste termeni – Lenin cu Eminescu sau Stefan cel Mare, cincinal cu privatizare, comunism cu postmodernism, sau nationalism, sau sincronizare. In rest, aceleasi discursuri – dreptate, fraternitate, omenie, durerea poporului... cacat. O laba. Decat sa-i asculti mai bine te caci. Ceilalti sunt alcoolicii, unii dintre ei sunt cretini care chiar au crezut In toate etichetele alea. Acum nu se mai orienteaza, sunt ca animalele care si-au pierdut stapanul, nu stiu In ce parte s-o ia, sunt manga, traiesc pe Marte sau dracu' stie unde. Astia beau de crapa, beau de se pisa pe ei. Isi vand mobila din apartamente, hainele, tot, pentru ceva bautura. Se transforma In niste animale baloase, cacacioase. Pana la urma spirtul ala li purifica, scapam de ei. Dar cu ceilalti ce facem? Unde sa-i ducem?

Si In Romania e la fel, li poti studia chiar In universitati. Toate rebuturile sunt profesori. Toti alcoolicii si pidarii. Dau curu' la bataie pentru o bombonica, ca mai apoi sa arate la studenti ce pizdosi ls. Stii bancul ala? Cand un copil aude cum tat-so o convinge pe ma-sa s-o futa-n cur, oferindu-i In schimb o blana. Apoi vine cu fundul Intins spre taica-so si "tata, tata, vreau si eu bicicleta!"

Lasa, ba, hai sa vorbim mai bine despre curve.

35. La Inaltime

Uneori e foarte greu sa te trezesti In aceeaasi camera, sa vezi aceeaasi pereti, aceleasi postere, aceleasi fete. Uneori e mai greu sa-ti privesti prietenii decat sa te vezi In oglinda. Iei repede o doza ca sa nu gandesti prea mult. Dar cand esti prea gruzit nu ajuta. E si mai rau. Atunci trebuie sa pleci. Oriunde, dar de dorit In acele locuri unde halucinatiile tale sunt mai aproape de realitate.

Iei trenul si pa. Dai niste bani controlorului, ca-i pacat sa-i dai statului, privesti trist pe fereastră, intri In buda si-ti iei doza. Un pumn de pastile sau niste iarba. Sau si, si.

Eram varza, ma Ingrozeam cand ma gandeam ca a doua zi va trebui sa ma trezesc dimineata. Atunci am simtit ca trebuie sa plec. Mi-am luat rucsacul si am fugit In munti. Cand ai ochii rosii si Iti scoti ochelarii de soare. Cand Incepi sa transpiri, sa obosesti, sa mai cazi pe jos, Iti strici Incaltamintea si hainele. Nimic nu conteaza cand stii ca la urma vei ajunge In varful muntelui.

Sus aerul Iti loveste plamanii, soarele Iti sta ca o palarie, iar norii ca o plapuma. Creierul nu va observa nici o diferenta Intre halucinatii si realitate. In munti nu trebuie sa fumezi iarba. E prea frumos. Ai impresia ca mananci aerul ala, nu ca Il respiri.

Orasul Iti sta la picioare atunci, totul Iti sta la picioare. Nu ai timp sa mai gandesti. De aia nu-i bine sa ajungi In varful muntelui cu telecabina. E acelasi lucru ca si a face copii cu prezervativ. Urcarea te face rupt de oboseala, dar e o oboseala benefica, de om liber, care alege. Aici nu mai gandesti. Culorile, gustul, mirosul, totul e incredibil. Te simti ca o sugativa. Nu reusesti sa Intelegi tot, nici nu ai nevoie, esti pur si simplu In transa. Cel putin asa simt eu.

In varful muntelui nu simt nevoia de a ma droga. Muntii ma linistesc, Imi sunt benefici. E bestial sa vezi tot rahatul de civilizatie la picioarele tale. De aici simti ca totul e fara nici un rost. Muntii nu pot fi construiti. Sau falsificati. Poti sa arunci doar o piatra In jos. Nu poti scuipa mai sus de tine.

Imi amintesc de Kopkil. Cum curata cartofi si Imi vorbea cu capul In jos. Ca Isi baga pula, In facultate, In tara. Daca nu va putea legal, va urca Intr-un marfar si va sta acolo pana In Italia sau altundeva. Dar parintii ce ti-ar zice, l-am Intrebat atunci. M-ar omori. Ma distra felul In care Kopkil citea scrisorile de acasa. Ne citea si noua cateodata pasaje Intregi. Sa mearga la biserica, sa Invete, sa manance si sa doarma la timp. De fiecare data cand termina scrisoarea o arunca la cos. La o bere, baieti? Coboram din amaratul de camin XVI si ne faceam varza. Uneori e bine si sa te Imbeti, nu numai sa te droghezi, cica scoate stresul. Tu ar trebui sa stii mai bine.

Parintii lui Kopkil nu si-l imaginau probabil band o bere, nicidecum drogandu-se. Nu stiu, uneori am impresia ca toti sunt rupti de realitate. Ca nu sunt total inconstienti, dar se simt mai bine In izolarea lor. Mai inocenti, mai invulnerabili. Kopkil arunca la gunoi invulnerabilitatea parintilor sai. L-a Inceput nu l-am Inteles. Era un baiat vesel care Insa cadea regulat In depresii foarte mari. Vorbea atunci despre sinucidere, uneori cand se certa cu cineva de-abia Il tineam sa nu-i taie gatul, Isi baga pula instant. Apoi Isi revenea. Ma gandesc ca i-ar placea muntii. Avea uneori niste stari de bucurie, de fericire care te molipseau. Care te faceau sa razi ca prostu', desi vorbea banalitati. Cred ca In munti s-ar simti excelent. Ar uita de rahaturi, de vina sa ascunsa fata de parinti. Fiindca parintii cu inocenta lor Il faceau sa se simta vinovat de toate rahaturile pe care le facea el: nu le-ar putea spune niciodata ca se lasa de facultate, sau ceva si mai realist, ca, de exemplu, are sifilis sau o prietena gravida.

Poate ca mi-ar placea chiar sa trag o iarba cu Kopkil pe varful muntelui. Asta asa, ca sa radem de sa se rostogoleasca pietrele singure la vale. Sa ne tinem de burta privind gandacii de jos preocupati de problemele lor. Dar si fara iarba ar fi bine.

Cred ca In munti ar fi misto sa mori. Sufletul (ce-o fi aia?) nu are unde urca mult. Ramane alaturi chiar daca te-a parasit. Oricum, In munti nu ai nevoie de suflet.

36. 12 aprilie 1961

In 12 aprilie 1961 lura s-a desprins de pamant. Despre asta putin mai tarziu se vor scrie poezii, romane, se vor face filme. Lura a ajuns In cosmos. A fost o castigare a spatiului pe care o visase la o tigara, la o pipa, la un paravoz, la un bulibuleator... de iarba Shakespeare, Stalin, Bulgakov, pe care o visase taranii lui Stefan cel Mare Inainte de lupta stand In fata fumului de la rugurile de canepa. Numai cine nu privise cerul cu stele pana la acel 12 aprilie 1961! Numai cine nu-si imaginase ce se Intampla dincolo! Cati Isi luau doza privind cerul! Visand ceea ce va fi, ceea ce se va Intampla In continuare.

Si la 12 aprilie ("In april, In april, s-a nascut Ilici" – scria Grigore Vieru In abecedarele din care Invatam noi) Iuri Gagarin a facut sa fie reale o parte din visele, din halucinatiile noastre. Drogurile si cosmosul Intotdeauna au avut ceva In comun. O data cu zborul lui lura halucinatiile noastre, ale narcomanilor ce stiu a se droga, au prins putere, au devenit reale, mai reale decat realitatea. A fost ceva asemanator: tragi un fum, Inchizi ochii, te vezi, sau vezi pe altii cum Inoata prin vid printre stele, tot mai aproape de soare... apoi deschizi ochii, pui televizorul In priza si Il vezi pe lura In cosmos! Il vezi cum se desprinde cu racheta de pamant si iata-l In cosmos! Sa-mi bag pula daca nu Iti vine sa Innebunesti vazand asa ceva! Din pacate eu eram undeva departe cand s-a Intamplat acest lucru, eram poate un mar, poate un caine, poate o tigara, poate dracu' stie ce... Poate ca ar trebui sa fac un efort sa ajung pana acolo, sa-mi imaginez... dar vad milioanele de zambete ale narcomanilor la aflarea acestei stiri. Vad bucuria lor, acum peste 40 de ani ma bucur si eu, nu stiu, asa Imi vine, nu stiu daca Intelegi, dar pur si simplu Imi vine sa hohotesc cand ma gandesc la asta.

S-a vorbit mult, se va vorbi Inca mult despre asta, se spune ca nu el a zburat, ca a fost ales pentru zambetul lui frumos, ca a fost mai apoi lichidat si ca nu a fost nici un accident motivul mortii lui. Se vorbeste ca despre Shakespeare, de exemplu. Ca despre lucruri trasnite de care esti aparat, fata de care zambesti ironic. Uite-asa, blea.

Imi amintesc cum ne radeam pe cap cu Sobo ca sa fim mai aproape, sa tinem legatura cu cosmosul. Chiar simteam, chiar simt. Sau cand ti se rupe ceva In tine si pana atunci nu Iti puteai nici imagina asa ceva. Ce vreau sa spun? Doar ca halucinatiile sunt reale, prind viata. Si ma cac eu pe telenovelele, pe poeziile si pe prozulele voastre anemice. Astea chiar nu apartin realitatii, sunt Intotdeauna cu un pas, cu doi, cu trei In urma. Niste scormonituri In cacat In cautarea unui sens cica, idee. De unde idee In cacat? Limbrici, peste tot limbrici si cacat.

Cu lura a fost alta treaba, nu conteaza daca a existat sau nu. Trebuia sa existe. Halucinatiile nu vin din cacat, ci din fum. Fumul te Inalta, desi nu e termenul potrivit pentru treaba asta. Zici ca vorbesc despre poezii, nu, vorbesc despre viata, despre realitate. Un lura nu poate tine mult, desi era puternic. S-a vorbit chiar ca a fost alcoolic si narcoman. Asta nu ma intereseaza, a fost treaba lui. Un lura se uzeaza repede. Un lura de fum, un Vasotki de fum, un Shakespeare de fum... nu, nu poate tine mult. Fiindca toti scormonesc In cacat. Fiindca nu stiu a se droga, fiindca nu prind mirosul ierbii ce se leagana, nu mananca aerul din munti, nu traiesc culoarea noptii, a norilor, mirosul unui trandafir alb, de unde-n pixu' meu ar putea avea aripi astia, de aripi de cacat chiar ca nu am auzit.

Vasotki In masina lui. Fluierand. Marina Vladi – sotia lui, va povesti ca In timp ce Il filma a avut vreo sapte - opt accidente, dar fluiera mai departe, Vasotki asta a fost si el dat dracului, glasul ala al lui mai greu ca al lui Max Cavaleru chiar. Cuvintele alea ale lui care te zgaraiau mai ceva ca glasul. Vasotki care si-a bagat pula si neavand viza a mers asa pana-n America, sa mai cante ceva. Apoi a avut puterea sa se Intoarca acasa. Desi stia ce Il asteapta acasa de la patanii de la KGB. Care baga droguri In el de-ar fi murit un detasament de partizani, care bea pana uita de el. Care sarea peste cap, mergea In maini, de credeai ca nu-i adevarat, de unde dracu' avea narcomanu' ala atata putere? Doar nu din cacat. Tocmai, nu din cacat. Cacat e restul. Muntii, accidente, glasul lui, puterea erau din alte parte. De altundeva, de unde nu se simte mirosul de cacat, de-aia a avut nevoie de droguri, de vodca.

Apoi Vasotki a murit. Cica a avut infarct sau asa ceva. Ca li curgea sangele pe gura ca dintr-un gheizer. Ce simtea oare Vasotki cand era rupt pe podea si cand dupa mesajul unui necunoscut venea Marina Vladi si Il ducea acasa? Ce simtea atunci cand deschidea ochii? Cand aflase ca tatal sau Il toarna la tovarasii de la KGB? Cine vrea sa-mi spuna ce miros simtea el atunci?

Apoi Gagarin a murit. Asa cum si aparuse. Un accident. Toate sunt accidente, doar cacatul din fiecare zi e ceva normal. Nu poti spune ca te caci accidental. Cacatul de zi cu zi este etalonul ordinii societatii noastre. Cel care zburase In cosmos n-a rezistat la un antrenament.

Dar ei sunt certitudini din halucinatiile noastre. Ei sunt realitati. Sunt mai reali In halucinatii decat In viata aia de cacat. Ei sunt halucinatii ale acestei vietii. Nu-i poti nega. Oricat te-ai screme. Mai trag un fum. Pentru libertate, pentru Vasotki, Gagarin, pentru patria mea, desi nu Intelegi probabil ce vreau sa spun, pentru iarba cea verde, pentru Dumnezeu nostru, pentru toate cele halucinatorii care ne dau putere, ne dau viata. Pentru toate cele frumoase ce urca pana la urma la cer dintr-un bulibuleator. Dintr-un bulibuleator fermecat.

Amin.

37. Harms

Un baiat care merge la cursuri, Invata, joaca fotbal, caruia li place ceva, dar face altceva. La Inceput mi-a fost greu sa-l Inteleg pe Harms. Dup-aia mi-a placut si chiar ne-am Imprietenit. E unul dintre cei mai ciudati oameni pe care i-am Intalnit vreodata. Simpatice, destepte, vicioase. Un baiat care merge la serviciu In sacou, iar prin apartament In hanorac cu Nirvana.

Harms reuseste sa le faca pe toate. Pana sa-l Intalnesc mi-ar fi fost greu sa-mi imaginez asa ceva. Sa fii cel mai bun student din universitatea ta, cel mai vicios, cel care reuseste sa faca tot ce vrea. De fapt, nu stii ce vrea Harms. Nu stii daca Il Inteleg. Poate ca da, poate ca nu. Sunt sigur ca toti care Il cunosc simt si ei acelasi lucru, iar daca nu, Inseamna ca nu Il cunosc. Eu le-am Incercat pe toate, Imi zicea Harms, daca crezi ca nu m-am drogat, gresesti. Pe la paispe, cinspe ani umblam rupt. Apoi m-am lasat.

As putea spune ca e cel mai linistit dintre toti prietenii mei. Dar as putea spune si contrariul. Prima oara cand l-am vazut cu mainile bandajate, nu mi-a venit sa cred. Se certase cu o gagica, sau asa ceva, si a spart toata faianta din casa, ca sa n-o omoare, sau din alta cauza. E politicoase, dar are un umor negru, adesea abject. Un om pentru care ordinea sta pe acelasi raft cu anarhia.

Harms face parte din societate, e respectat, poate chiar temut. Paralel cu acest lucru e ceva ce Il macina, pe ce se razbuna, ce nu-i convine. Harms e foarte bun In ceea ce face. Dar ceva nu-i convine. Ceva Il face sa futa aceeasi societate pentru care lucreaza. Ordinea nu Inseamna pentru el doar Imbracamintea, vorbele, stilul de viata impus de serviciu, ci si orarul curvelor sale.

Fiindca Harms are un orar cu curve. Azi vine Geta, Dina sau cine dracu'? Stii ca m-am Inteles cu una din ele, dar cu care? Astfel de probleme are Harms. Face adesea orgii cu colegii sai de serviciu, dar e si cel mai bun de acolo. Ziua slujindu-si societatea, noaptea futand-o. Apoi spala cu vodca.

Fiindca Harms si bea. Si atunci e foarte vesel sau foarte nebun. Si asta depinde. Bea cu curvele lui, care nu stii una de alta, cu colegii, cu prietenii. Atunci vorbeste mult si toti Il asculta, fiindca toti sunt fermecati de Harms, treaz, beat, aberand sau fiind foarte Intept. Dar dimineata Il doare capul, se pohmileste cu moare, apoi cu bere dupa lucru, dar mai Intai pune casetofonul In priza si asculta de dimineata muzica care li place cel mai mult.

Fiindca lui Harms li place foarte mult muzica. S-a lasat de droguri, de fumat, dar de muzica nu. Asculta Intotdeauna de dimineata ceea ce li place cel mai mult, ca sa-i mearga ziua bine. Se plimba prin camere In chiloti cantand sau fluierand. Daca e multumit, daca nu se simte mai rau decat atunci cand dormea. Fluiera si canta de zici ca e cel mai fericit om.

Fiindca Harms le are si cu muzica, cantase candva Intr-o formatie, dar a renuntat pentru siguranta carierei sale, care iata Il ridica tot mai sus, de unde privind In jos Incepi sa ametesti. Dar care Il si macina, li da o stare de depresie si de nebunie.

Fiindca Harms mai are (tot mai des acum) stari de depresie si de nebunie. Mai strica mobila din casa, mai pune cuiva cutitul la gat. Despre Harms as putea sa-ti povestesc o gramada de chestii, dar Harms are stari depresive si zice ca simte ca Innebuneste.

Mai nou, Harms s-a apucat iarasi de fumat. Intelegi sau nu?

38. Vama

Sa-ti povestesc cum treceam vama. Sa-mi bag pula daca nu e cel mai scarbos lucru din drumul dinspre RM si Romania si invers. Podul de flori e un pod care a vrut sa acopere cacatul dintre RM si Romania. Dar e imposibil. Mirosul cacatului e cel mai puternic lucru ce leaga aceste tari, tarisoare, si nu poate fi acoperit cu flori sau carti trimise dinspre Inspre. Ajutoare. Romanii sunt pidari de tigani spun romanii din RM, si basarabenii sunt toti niste criminali, niste porci de rusi, spun romanii din Romania.

Lucrul acesta se vede cel mai bine la vama. Odata cacatului de vames roman nu i-a placut ca port batic pe cap si a Inceput sa urle de parca l-as fi futut In cur prima oara, iar el ar fi fost o persoana foarte morala. Altadata cerceii. Altadata ca fumam cand el Imi umbla prin geanta. Din cauza asta mi-a scos chiar si tigarile din pachet, mi-a umblat prin buzunare, mi-a scos toate actele din port-document, mai ca nu s-a uitat In cur, dar a zis ca asa va face data viitoare daca voi fuma In fata lui. Astea sunt relatiile moldo-romane. Desigur, In alte dati Imi puneam ciorapii jegosi deasupra gentii, mai mult sau mai putin Intamplator. Drumul de o zi si o noapte e nimic fata de acest popas la vama. As mai face vreo cinci ore cu trenul numai sa nu mai vad moacele de pizde Imputite ale vamesilor. Poate ca sunt mai rai ca gaborii, ca mentura, dar e greu de comparat un cacat cu altul.

Sa nu crezi ca vorbesc numai despre aia romani din Romania, si ai nostri sunt la fel. Prostia, cacatul sunt geniale fiindca sunt toate la fel. Ce sa-i faci, asta e podul de flori. Desigur, se mai Intampla sa vezi si pe acolo cate vreo fata cat de cat umana, dar asta mai rar. Se mai Intampla sa ajunga si pe la vama cate un filolog. Filologii, saracii, sunt In stare sa faca orice. Absolut orice, daca li se permite.

Nu Prutul separa aceste tari, ci cacatul pe care si-l toarna reciproc In cap. Cineva spunea ninaviju pi rumani istia ci tat ls cu cararusa pi nijlocu capului, iar altcineva ca basarabenii astia, pa bune, toti sunt cretini, n-am vazut nici unul normal.

Cand am ajuns In Romania am Inteles ca drumul meu nu s-a terminat aici. Ca va trebui sa mai merg mult pana sa ajung undeva unde sa ma simt bine. Poate ca cel mai bine e cand stai pe loc, cand crezi ca In alta parte e mai misto, nu stiu. Toti de varsta mea vor sa o taie undeva. Oriunde, numai nu acolo unde suntem.

Basarabenii au mandria cretina ca sunt basarabeni, de parca ar avea vreun merit prin faptul asta (ca americanul ala de care Imi povestea Buru – tipa la toti ca e american, de ziceai ca e fecioara Maria, Imputitul de texan), iar rom. din Rom. sunt complexati ca sunt romani cand ajung altundeva, se fac mici, mici si se urasc din cauza ca s-au nascut romani si pe toti romanii pe care li Intalnesc din cauza ca le amintesc de originile lor.

Aceste doua tari In care totul e putred, In care se vede doar distanta milimetrica dintre ele, nu si altceva. Doua palme ce-si trag palme botului comun. Scene de epilepsie patriotica si de pipi Impotriva vantului. Sau de nu mai stiu eu ce. Numai nu de ceva sanatos. Dar tu stii mai bine. Ai putea tu sa-mi vorbești despre lucrurile astea. Bine, bine, vorbesc eu.

Dar mai bine sa nu vorbim despre asta. Imi vine uneori sa fac ce am facut cu casa parintilor. Fumul purifica tot. Dar va trebui mult fum. Cacatul arde greu. Limbricii nu se Inabusa usor. Stiu ca e gretos, dar, pula mea, nu a mea e vina, nu a mea e vina ca se fura, ca se omoara, ca parintii Isi fut fiicele, ca ne cacam mai mult decat suntem, ca ne bagam pula instant In toate, ce te uiti asa manca-ti-as?

39. Galilei

Galilei era solutia. Galilei descoperise ceea ce ne trebuia. Era un tip tacut, care parca tot timpul se gandea la ceva. Mergea la scoala numai In sesiune, avea numai note bune. Descoperise. Graalul. Descoperise multe

chestii. Chiar si pentru sesiune. In sesiune Isi prepara o substanta care Il facea o perioada foarte rezistent, nu mai avea nevoie de somn, tot ce citea memoriza, iar mai tarziu uita tot.

Facea tot felul de experimente. Combina pastile, substante. Pentru formula fericirii. Ai examen – asta, esti In depresie, esti obosit, vrei energie, Galilei iti gasea ceea ce-ti trebuia. Le Incerca pe toate. La prieteni – gratis sau cu pretul platit de el, unora le vindea, altii erau cobai. Baga-ti asta In cur, sa vedem ce efect are. Sau injecteaza-ti asta. Sau fumeaza asta. Adevarul e ca niciodata riscul nu era prea mare. Pentru un narcoman. Caci Galilei avea simtul masurii, controla cantitatile, prezicea efectul.

Uneori nu ieseaa cu lunile din apartamentul sau. Cand mergeai la el, chiar de la intrare te lovea In nas o duhoare de medicamente, de tot felul de substante. Il gaseam muncind, In transa pe jos sau In fotoliu, cu ochii peste cap. Cand ma vedea Isi lua o doza ca sa-si revina, apoi devenea vesel, vorbaret.

Apoi, ca niste traditionalisti, bagam o iarba. Pentru amintirea vremurilor bune. Mai radeam, mai priveam un film. Galilei spunea ca poate va descoperi substanta ce te tine toata viata fericit, vesel, optimist si plin de energie. Glumea, dar cred ca atunci cand experimenta prafurile la asta se gandeaa, asta vedea el In halucinatiile lui.

Mainile li erau toate gaurite de injectii, la fel venele de la picioare, limba. Slabise mult In ultima vreme. Probabil si plamanii i se cam Imbibasera cu putoare. Nu mai vorbesc de stomacul lui. Uita sa manance. Cand se simtea slabit baga o pastila sub limba si era plin de energie In vreo cinci minute.

Facuse ceva asemanator pastilei speed si ne dadea cand mergeam la vreun concert. Eu ma amuzam caci speed In rusa Inseamna sida. Acolo nu mai stiam de unde avem atata energie. Saream si alergam ca idiotii, ne simteam Intr-adevar foarte bine. Mai dadeam cate un cap de pereti de fericire, eram ca Intotdeauna ultimii care plecam. Dup'aia era teroare. Cateva zile extenuati, fara nici un pic de energie.

Prima oara cand luasem un timbru semanam a copil nevinovat, mi-l daduse Scorpia, ca sa ma corupa. Adevarul e ca m-am simtit foarte bine, am putut sa stau mult cu ea, nevrând nici sa mananc. Vorbeam ca prostii, ea Imi povestea tot felul de povesti de-ale ei. Ne-am plimbat cateva ore prin parc, apoi ea mi-a zis ca trebuie sa plece, altfel pierde ultimul autobuz. Am strans-o atunci In brate si asa am fost pierdut. Mai tarziu mi-a zis ca special mi-a dat timbrul ca sa ma excite. I-am zis ca nu era nevoie. Era cu vreo cinci, sase, dracu' stie cu cati ani mai mare decat mine. Oricum Imi placuse timbrul. Continua sa-mi aduca.

Era o masina de futut Scorpia. Era o pizda suta la suta. Cand te futeai cu ea simteai ca pentru ea nu exista atunci nimic altceva decat pizda ei. Te simteai futut, era foarte emancipata. Scorpia ma facea sa ma simt femeie. Imi baga un timbru In gura si o mana In slit. Ma lasa sa Inot printre tatele ei, de parca erau valuri, parca era o vaca turbata cand se excita. Daca vroiai pizda – Scorpia era pizda perfecta. Frumoasa, emancipata, cam nebuna. Imi luase pula In gura odata Intr-un bar. Nu-mi venea sa cred. Adevarul e ca nu ne vedea nimeni, dar In fiecare moment putea intra cineva. Tin minte cum a vrut sa o fut prima data. La intrarea Intr-un garaj. Avea o fusta scurta, li dadusem chilotii jos si cand sa Inceapa partida apareaa vreo masina, Imi venea sa Innebunesc.

Apoi a disparut. Am mai Intalnit-o peste vreun an, doi, mi-a zis ca merge la cules banane In Cipru sau nu stiu unde. Si mi-a zambit. Ca In computerea lui Scrof – fetele din Republica Moldova, din Romania si bananele sau culesul bananelor. Mai avusesem o gagica care pana la urma a cules banana unui arab. Cine ne fut femeile noastre? Ar trebui sa ne emancipam noi, nu sa ne batem nevestele. Femeile noastre sunt mai emancipate decat am vrea. Ele ne fut pe noi, nu noi pe ele. Ele ne apara si cand nu mai au nevoie de noi, de pulele noastre, ne arunca dracului ca pe niste tampoane sau ca pe niste vibratoare stricate. Barbatul a devenit o carpa, o baba ce priveste toata ziua telenovele, se vaicareste, barfeste, barbatul este o curva In zilele noastre, femeia e politician. In curand femeia nu va mai avea deloc nevoie de barbat. Si bine va face. Duca-se dracului daca-i prost.

Barbatul e deja ceva asemanator unei papusi gonflabile, ca sa fiu sincer, nu stiu daca a fost candva altfel. Eu Intotdeauna m-am simtit futut, uneori chiar violat. Nici In fantasmele mele nu am fost vreodata violator. Sa-i tai burta unui barbat e usor, e simplu. Sa violezi o femeie e ceva aproape imposibil, trebuie ori sa fii animal, iar barbatul e mai degradat ca un animal, ori sa fie femeia moarta... nu stiu ... barbatul e terminat, nu poate fi decat cel futut. Ca de mult e cretin, e fricos si neputincios. Femeile ne descopera viagra, ne descopera leacuri pentru pulele noastre. Altceva nu le trebuie de la noi si nu vad de ce le-ar trebui. Nu poti sa le reprosezi nimic. Nici macar ca sunt curve. Barbatii sunt toti niste vibratoare, de fapt, cu vibratoarele e si mai igienic, nu transpira, nu put, nu produc infectii, nu transmit boli.

La un concert cu cei mai tari DJ din lume, cel putin asa spuneau reclamele, l-am pierdut pe Galilei. Eram toti rupti, nu mai stiam In ce realitate suntem, atatea culori, atata zgomot, toti cu ochelari, cu masti de sudat. Cred ca toti erau acolo drogati. Saream ca nebunii, speedul Isi facuse efectul. La un moment dat am vrut sa bem cola si ne gandeam pe cine sa pedepsim sa mearga la bar. Cineva a zis ca pe Galilei. Am privit prin parti, dar nu-l vedeam. Atunci ne-am uitat spre podea. Galilei statea Intins jos, cu o dara de sange ce-i ieseaa din gura. Inca era viu. Nu stiam ce se Intampla, daca e ceva real sau e pur si simplu o unda de galice ce ne gruzeste, ce ma gruzeste, am gandit. Dar totul era prea ciudat, am Incercat sa-l ridicam In timp ce el icnea, In timp ce dara de sange i se prelingea pe haine. Pana la urma am chemat o ambulanta. Concertul a continuat. Buru a mers cu el. Noi am ramas afara asteptand. Intre timp am mai tras o iarba. Ca sa uitam, ca sa nu ne mai gruzim. Degeaba. Ne-am

gruzit In ultimul hal, aratam toti deampula. Iesisem din unda muzicii si acum toate sunetele ni se pareau doar o mare galagie ce rasuna In capetele noastre.

Apoi a venit Buru. A trebuit sa-l clatinam, sa-i aducem niste apa ca sa-si revina. Am pornit pe jos spre camin. Muzica parca nu se mai termina, parca se amplifica cu cat ne Indepartam mai mult. Era noapte, dar nici unul dintre noi nu-si scosese ochelarii. Culorile cerului ne Inspaimantau. Stelele pareau niste ace pentru strapuns ochii nostri. In camin l-am visat pe Galilei. Privea un tablou pe care eu nu Il vedeam. Si radea. Acesta a fost tot visul. L-am visat toata noaptea.

40. Pastele

Azi e sambata spre duminica, azi se tin slujbe In biserici pana spre dimineata fiindca azi Invie Isus. Ieri auzeam la stiri ca se duc oamenii la biserica pentru a merge pe sub sfanta masa. l-am zis lui Oedip sa mearga daca vrea pe sub masa din camera, ca noi nu ne suparam, din contra. Un preot spunea la un post de TV ca In zilele astea nu se spala, nu se mananca si nu se nu mai stiu eu ce. La alt post, alt preot spunea ca credinta nu iubeste mizeria, din contra, asa ca sunt superstitii prostesti zvonurile cu spalatul si altele. De-aia cel mai bine e sa faci cum vrea muschii tai, a concluzionat Oedip.

Sincer sa fii, eu as trece pe sub masa. Cand eram mic asta era una dintre bolile mele – umblam tot timpul pe sub masa. Un sentiment de liniste, de siguranta. Vedeam de acolo tot felul de picioare care se uneau, se Intindeau unele pe sub altele, spre altele, tot felul de obiecte care nu mai erau gasite prin casa si Isi gaseau acolo linistea. Sub masa era OK. Apoi mi-am observat cresterea. Pana am ajuns cu capul la nivelul mesei. Nu mai puteam merge pe sub masa In picioare, poate ca si asta a fost o cauza pentru a nu mai merge pe sub masa. Ca acum sa aud ca oamenii trec pe sub sfanta masa. Pai eu pana la vreo cinci ani am tot trecut pe sub masa!

Imi plac bisericele. Imi place de Isus, dar nu merg la biserici. Nu merg sa ma Impartasesc, sa ma spovedesc si altele. Merg asa, ca la teatru uneori, sau ca la o expozitie de pictura. Fiindca mi-e scarba sa pup mainile, cine stie ce a facut preotul asta Inainte de slujba, poate a facut o laba mica, poate ca s-a cacat sau cate si mai cate alte lucruri omenesti. Preotii mi-s cam antipatici. Desi se mai Intalnesc si simpatici. Dar e acelasi lucru ca la gabori sau ca la profesorii universitari. Sunt cretini, sunt pidari, de unde stii ca dupa ce te spovedesti parintele nu scrie acolo pe o foita si dup'aia o transmite mai departe. Fiindca nu cred ca preotii slujesc lui Dumnezeu. Ma fut eu pe asa intermediari. Slujesc mai degraba satul – cum se afla In sat tot ce se Intampla? – si securitatea, cum stiu baietii totul despre fiecare?

Preotii de la noi sunt mai degraba niste dezlegatori de mistere. Fiindca se mai Intampla minuni. De pilda: dispare boul lui mos Gheorghe, cine l-a furat, unde-i? Nu se stie. Apoi saracul Ciorbila se duce la preot, ca Il mustra constiinta. Apoi mos Gheorghe aude un zvon In sat ca Ciorbila i-a furat boul. Sau pe patul de moarte, aici chiar ca toti le spun pe toate, se cred deja la Dumnezeu, uita oarecum de sat, spun pe nevasta cui au mai futut-o, pe cine au mai ucis un pic, spun absolut tot. Cum saracul preot sa tina In el atatea? Mai spune si aproapelui sau.

Dar nu am treaba cu ei. Eu nu umblu pe la biserica. Ma simt cel mai aproape de Dumnezeu atunci cand nu gandesc, atunci cand am In mine o liniste absoluta. Este calea mea spre Dumnezeu, oricum ar fi el, nu preotul trebuie sa mi-o arate. Ma gandesc ca ar fi misto de tras odata o iarba cu Isus. Ce haios ar fi, sa te pisi de ras. Isus sa-ti vorbeasca de bunatate, de... si sa izbucneasca In ras. Sa-i mai Intinzi o data bulibuleatorul. Pe bune, ar fi fain. Nu crezi?

Afara e frig, dimineata a plouat un pic. Aici ar trebui tras un fum de travca, asa ca sa meditezi un pic si apoi sa izbucnesti In ras de profunzimea vorbelor mele. Credinciosii stau In rand la paine, ca la mausoleul lui Lenin pe vremuri. Maine si poimaine magazinele vor fi Inchise, nu tre' riscat, mai bine stai ca bou' azi juma' de zi In rand, ca sa poti maine sa crapi si sa te bucuri. E misto la sarbatori. Toti sunt beti, scot afara ce-au mancat cateva zile (cu exceptia a ceea ce s-a cacat deja), mai barfesc, mai Injura de mama, de Dzeu si de toate obiectele din biserica lui. E pizdos. Inca un argument In veridicitatea teoriei lui Darwin.

Uite ce aberez si eu In loc sa trec pe sub sfanta masa. Tu faci cercuri In jurul bisericii? Poate ca Imi scrii si tu ce faci. Dar nu cred ca acum. Eu merg la sfanta masa sa fumez o sfanta tigara. Cu o sfanta cafea. Poate ca mananc si o napolitana. Poate ca nu, dar cred ca da. Ceea ce se Intampla cu mine nu are de-a face cu actiunile mele, nu-l poti simti pe Isus atunci cand treci pe sub masa. Poti simti mirosul ciorapilor, altceva, In fine. Eu simt uneori ca aceasta lume are In ea ceva sfant, atunci cand ma droghez sau mananc. Si uite ca poate am sa ma las de droguri.

Uite ca am sa Incerc fara. Poate ca nu se poate. Poate mai bine totusi o supradoza.

Apoi popii sa te petreaca. Altfel nu ajungi. Te pierzi printre muste si tantari. Scrie-mi si tu. Daca ai trecut pe sub masa, daca ai mancat din trupul Domnului, daca i-ai baut sangele Domnului.

41. Liftul spre cer

Eu fumez la balconul blocului de pe Aurel Vlaicu nr. 3, sc. 5 In timp ce Buru urca In liftul aceluiași bloc si vine la mine. Acest lift ce seamana atat de mult cu un sicriu, In care toti stau drepti privind litera si cifrele ce se lumineaza o data cu urcarea: P, 1, 2, 3, 4, 5, 6... si coborarea: 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, P. Buna ziua! Salut! – zic oamenii usurati cand ies din lift.

Locul doamnei cu coasa e privatizat de femeia de serviciu care sta la cinci: ce e cu mizeria din apartamentul vostru? Cati stati de fapt acolo, baga-mi-as pula, I, ba? Ce pizda ma-sii-s cu chistoacele ce le gasesc zilnic la usa voastra? Ce vrea tampita aia? – ma Intreaba prietenii care ma viziteaza. Nimic, ea e doamna cu coasa respectabila acum In doamna cu teul si matura. N-o bagati In seama, o pizda batrana si proasta.

De aici, de sus de la balcon, chiar deasupra statiei de troleibuze, totul se vede altfel. Troleibuzele de jos frumoase de aici par preistorice, rugina predominand partea lor de sus. Pot sa privesc oamenii care asteapta. Unu' se uita la ziare, altu' la gagici, altu' se plimba nervos, alta se uita cum arata In geamul unui chiosc. Arunc chistocul. Cade la balconul vecinului de jos. Eu deja nu ma mai tem sa mor In aceste zile stranii, In aceste zile stranii, stranii – canta Zoopark.

Tu unde stai, ba? – e Intrebat Buru de doamna cu teul. In Manastur – raspunde. Deseneaza In lift un fluture si scrie sub el: Mother fucker butterfly. Un fluture-trasnet, asa ceva. Stii cand l-am desenat prima oara? – ma va Intreba cand vom cobori Impreuna. Cand la seminarul de ILR seminarista vorbea despre fluturii dintr-o (2, 3, 4, 5, 6...) strofa de-a lui Emin spunand ca simbolizeaza armonia naturii... alte cacaturi, iar tu te-ai enervat si ai spus ca fluturii simbolizeaza moartea. Chiar daca-s galbeni. Sau In special daca-s galbeni.

Dostoievski trece strada In timp ce eu fumez la balcon. De aici nu li vad nici mainile inflamate ca niste pernite, nici petele mari, rosii de pe fata. Ah, iarasi a uitat sa-mi lase cartea. Da' nu mai conteaza acum. Nimic nu mai conteaza. Chiar acum In mijlocul strazii, vizavi de cinematograful Marasti, deschide geanta neagra.

42. Afgan

Imi placea sa fumez cu Afgan. Imi povestea tot felu' de chestii, daca Il rugam Imi povestea si despre Afganistan. Incepuse sa fumeze iarba acolo. Acum, nu ca ar fi dependent, dar o fuma oarecum regulat. Ca sa se simta bine. Cand s-a Intors din armata, din razboi, era cam diliu. Iti facea sfoara cum vrei, daca nu erai politicos te puteai trezi cu un picior In bot sau aruncat peste vreun gard, desi era mic de stat. Asculta atunci aproape toata ziua muzica, iar seara se Imbata. Mai tragea si iarba, dar atunci eu nu stiam. Si-o crestea singur In gradina. Ma miram la Inceput de ce e asa de vorbaret. Cum sa nu fie, dom'le? - dupa cateva fumuri sa tot vorbesti.

Afgan spunea ca a fost fain In Afganistan. Nu prea pronunta niciodata cuvantul razboi. Mancam numai carne de oaie. Ne aduceau localnicii sau schimbam pe o lingura de aluminiu.

Iarba tot de la localnici o aveau. Dar nu numai de la ei. Inainte de vreo lupta li se dadea pentru curaj. Spunea ca aveau o iarba faina. Fumau si apoi nu mai stiau ce-i aia frica. Sa tot lupte, sa tot Impuste. Fusesse de cateva ori ranit, dar nu povesteste cu durere sau ca pe ceva neobisnuit, ci ca pe o poveste auzita In copilarie.

Nu a fost razboiul lui. A luptat fiindca era In armata. Tot statul l-a facut narcoman. Uniunea Sovietica. Acum nici nu mai exista. Pentru ce a luptat? Pentru iarba. Pentru lalelele din muntii Afganistanului. Afgan are motocicleta. Cand Il vezi catarat pe ea, zici ca e nebun. Prin Afganistan nu ar fi putut face asa chestii. Era prea mult nisip. Sa tot faci acolo plaja, nu sa umbli ca In fotografiile lui Imbracat In tot felu' de camuflaje. Erau faine hainele, cred ca erau din canepa. Hippi. Mi-ar fi placut si mie sa le am. Dar nu In Afganistan.

Povestea cum treceau avioanele sovieticilor si bombardau, iar din urma trebuiau sa vina ei. Dar nu era usor. Dracu' stie de unde apareau basmacii si atunci era jale. Vedeai kilometri de nisip Inainte, nici vorba de vreo fiinta si chiar atunci se arata vreunul In fata cu kalasnikovul lui. Te trezeai ciuruit. Nu mai vorbesc de munti. Acolo degeaba bombardau avioanele. Acolo era adevarata lor casa. Era o capcana pentru noi. Daca nu ar fi fost iarba, probabil ca ar fi fost imposibil sa ne miste cineva. Asa eram linistiti, mergeam ca la film. Impuscam In stanga si-n dreapta avand un sentiment de ireal. Cand am fost ranit nu am simtit nimic, doar ca asa trebuie, asa a vrut scenaristul. Slabisem cu vreo cinspe kile Intr-un an. Si nu plecasem asa gras. Soarele ala ne topea. Fara haine Iti ardea pielea, cu haine – transpirai tot timpul. Eram de toate nationalitatile acolo: moldoveni, uzbeki, evrei, nemti, rusi, lituanieni, haholi, toate nationalitatile din URSS. Stiam cine e dusmanul, dar nu prea simteam de ce luptam. Ne fumam iarba, luam automatele si alergam ca si chiorii Inainte. Stiam doar ca se va termina, daca n-am sa fiu ucis, ca voi ajunge peste un an jumate, peste un an, peste o luna acasa. Atat. Asteptam sa se termine armata, nu si razboiul. Razboiul era acolo dintotdeauna si nu parea sa se termine vreodata.

In afara de drogurile pe care ni le dadeau mai marii nostri, mai faceam si noi singuri rost. Pentru un glont din ala colorat, pentru artificii, luam de la afgani un pietroi verde cam de marimea unei caramizi. Trebuia sa taiem o

bucatica mica si sa punem sub limba. Si pa, tovarasi, ca eu plec acasa! O caramida de aia ajungea la tot batalionul sa se drogheze vreo saptamana. Toti erau ca niste somnambuli, vorbeau singuri In limbile lor. Nu mai Intelegeai nimic din ceea ce se Intampla. Atatea limbi, atatea ocupatii diferite In aceeasi tabara. Nimeni nu se supara pe noi. Eram In razboi. Nu prea stiam de ce luptam, singurul lucru pe care Il asteptam toti era sa mergem odata acasa, sa se termine odata armata.

Se mai Intampla sa-ti mai si moara cate un prieten. Era foarte ciudat. Odata a murit In bratele mele un lituanian. Ne Imprietenisem chiar de la Inceput. Era mare, avea vreo doi metri si se tinea de smecherii. La una dintre primele mele lupte a scos o schija cu dintii din scalpul meu. Cand fumam Impreuna Imi povestea despre casa lui, despre cat de mult li place baschetul si ca spera sa scape odata de armata asta pentru a pune mana pe mingea de baschet. In schimb pusese piciorul pe o mina. Si ramasese din cei doi metri ai sai doar vreun metru cinzeci. Radea atunci cand l-am luat In brate din nisip. Nici nu stiu daca si-a dat seama ca moare. Poate i s-a parut ca viseaza, cum ni s-a Intamplat tuturor. Mi-a zis ceva In lituaniana. M-a privit In ochi si a Incetat sa mai tremure. Pentru totdeauna.

Afganu e un baiat de treaba. S-a casatorit cu prima gagica iesita In cale dupa ce fosta lui iubita Il parasise. Are copii. Nu-si bate nici copiii, nici nevasta. Poate de-aia toti Il cred cam dus. Cred ca e fericit. Doar uneori cand fumeaza pare a fi Intr-o Incurcatura. Probabil ar vrea sa stearga ceva de pe discheta sa. Sau poate nu Intelege ceva. Desi vorbeste uneori foarte mult, nu stii ce se Intampla In el. Arata uneori ca atunci cand s-a Intors cu gatul plin de sange si cu motocicleta botita. Cineva trasese o sarma la Inaltimea gatului peste drum.

Mi-l amintesc plangand. Dupa ce se Intorsese din Afganistan si se casatorise. Se certase cu taica-sau. Cum kizda ma-sl – zicea. Sau jucandu-se cu cainele lui tembel, care se baga In fata masinilor. Sau cum se Imbatase crita cand aflase ca are un fiu, pune la toti de baut si apoi umbla dupa flori sa-i duca nevastei la spital.

Afganu avea un prieten – Serai. Serai fusese si el In Afganistan. Spre deosebire de Afganu, Serai nu se adaptase la fosta sa viata, de dinainte de razboi. Era prietenos, dar mai tot timpul beat. Din cauza asta se certa tot timpul cu parintii. De fapt, parintii Il certau. Atunci el se catara pe motocicleta si pleca. Toti se speriau cand Il vedeau pe motocicleta. Mergea ca nebunu'. Si era tot timpul Imbracat In hainele ramase din Afganistan.

Afganu avea plete lungi cand plecase la razboi. Si era un pic diliu. La Intoarcere se mai linistise. Cu Serai s-a Intamplat invers. Nu se mai tunde, nu se mai barbiere. Ascuta muzica si chinuia motocicleta. Se parea ca asta-i tot ce-i mai placea. Poate ca si alcoolul, nu stiu daca bea de placere sau din alt motiv.

Intr-o zi parintii nu au vrut sa-i mai dea motocicleta lui Serai. I-au zis ca e beat, sa se trezeasca daca vrea sa se plimbe si ca In general nu ar mai trebui sa i-o dea, ar trebui sa o arda, face numai prostii cu ea. Bine, a zis Serai – n-o s-o mai vedeti. I-a Impins Intr-o parte, si-a luat motocicleta si a pornit.

Si-a luat viteza, a sarit la un damb din fata casei parintilor si fiind la vreo doi metri In aer, a Intors volanul. Nu mai avea rost de chemat ambulanta. I s-au Imprastiat creierii peste tot. Au trebuit sa treaca multe masini ca petele de sange din drum sa dispara. In locul unde murise, parintii au pus o cruce. Au Ingropat acolo casetofonul ce si-l luase In ultimul sau drum Serai. Cu motocicleta si acum, cred, se mai plimba taica-sau. Dar merge mai Incet la curbe.

43. Dog eat dog

Bobdylán tocmai a primit un caine. Trebuie sa-l spele. Si, si, raspunde el batranei care si-a adus animalul la el. Sa-l spele si dup'aia sa-l plimbe. Capitalistii dracului, gandeste In timp ce zambeste batranei, nici eu nu ma spal asa de des cum Isi spala ei cainii. Batrana Il mai atentioneaza sa fie foarte atent cu cainele, e tare sensibil. Las' ca-i arat eu lui circ dupa ce pleci tu, gandeste si mangaie dulaul.

In sfarsit batrana pleaca. Bobdylán o petrece cu privirea pana nu o mai vede. Priveste dulaul. Esti sensibil, ba? la treci la tata sa te educe si-i trage una peste bot. Ho, javra capitalista, de ce harai? Nu-ti place de mine? Hai ca te scald un pic. Trage un furtun si Il spala cu apa rece. Cutu geme, haraie.

Bobdylán se Induioseaza, Il spala bine si apoi se asaza langa el. Vezi ca nu esti baiat rau, numai pari asa cam prost. Fumezi? Cainele Il priveste dardaind In timp ce Bobdylán rasuceste o tigara. Cam cinci fumuri gandeste, trei mie, doua pentru caine. Si dup'aia, plimbare ca-n povesti. Aprinde tigara. Inspira.

Expira fumul spre botul cainelui. Acesta miroase curios. Iti place, manca-ti-as? Ti-am zis eu ca nu esti asa prost! Dupa ce termina tigara sta Intins pe spate vreo cinci minute. Apoi brusc se ridica. Hai la plimbare. Cainele priveste dezorientat prin parti. Tu esti de-al nostru, ba, pulica, se bucura Bobdylán.

Pe drum, Bobdylán li tot vorbeste cainelui. Ii povesteste cum a fost la eclipsa, la manastire cand a reusit sa i-o puna acolo uneia. Pe bune, ba! Gagicile voastre-s cam urate, ba pula, saracu' de tine, cum te descurci cu baba? Ti-e rusine, ba? A noastre-s mai bune si nu te fut atata la cap. Da, macar e bine ca sunt franciscanii astia aici, Imi mai dau ceva bani si mancare, c-altfel, ba cutu, cu ce mi-as lua eu o bere cand ma enerveaza fufele voastre?

Bobdylán calcula cat timp i-a mai ramas pana sa duca cainele. Sa mearga apoi la biserica, poate mai scoate ceva bani si mancare, apoi la internet. Seara, bulgaru' va veni cu vodca. Daca-i slav, slav va muri asta. Tot timpul trist si cu vodca dupa el. A zis ca poate ar veni si el candva In Romania. Poate ca si eu candva m-as duce, raspunse Bobdylán.

Cu placere, cu placere. Mai aduceti-l cand doriti, e fain cutu si e si jucaus. Batrana lua cutu de curelusa si disparu. Saracu' – gandi Bobdylán. Poate ca am sa ma convertesc si eu la franciscani. Baieti buni, Imi dau de mancare. Pe mine asta ma intereseaza, ce-i intereseaza pe ei, treaba lor.

Isi simte ochiul drept cum i se zbate. Avusese o infectie la el cand era mic. Doar nu o sa mi se umfle iarasi, gandeste, ce dracu' ma fac atunci?

Iese din biserica, porneste Incet spre camin. Maine seara sa merg sa pazesc sala de expozitii. Viata asta ca o poezie, gandeste, rima apare cand tragi un fum. Va trebui sa le scrie prietenilor ca e fain aici. Altfel o sa-l creada fraier. Pe bune, si caini-s draguti. Poate ca Isi va cumpara si el candva unul. Si sa ma plimb cu el toata ziua. Asa, deampulii.

Vazu la coltul strazii o prostituata. Ii zambi. Apoi Il vazui In calea sa si pe Rodriguez. Ciao, coaie, li zise. Rodriguez Il Intreaba ce e aia coaie. Smecher, In romana, li explica Bobdylán. Ce mai faci, ba, coaie?

44. Am sa Incerc

sa scap. Sa-ti mai povestesc si despre prietenii pe care nu i-am mai vazut demult. Despre care nu stii aproape nimic acum. Si nici ei probabil de mine. Poate ne vom Intalni candva fara sa ne cunoastem. Sau poate ca nu ne vom mai Intalni niciodata. Prietenii vechi tin mai mult de memoria Imbacsita decat de realitatea mea. Si totusi candva au fost o realitate, candva mi-au influentat viata. Nu sunt prieteni second hand, sunt prieteni ai acelui Yo, despre care stii din ce In ce mai putin. Poate ca e mai bine asa. Daca s-ar Intalni careva cu vreun cunoscut de-al meu recent, daca ar vorbi despre mine, ar vorbi de doua personaje diferite.

Imi voi aminti totusi de ei. Poate ca e important. Tu nu comentezi nimic, tot timpul am senzatia ca vorbesc aici aiurea, ca trebuie sa spun ceva ce Imi scapa. Habar nu am ce Imi scapa. Cum pula mea sa ma Intelegi tu pe mine, te uiti asa la mine parca as fi un tablou, ma asculti de parca as fi radio sau televizor. Sunt viu, Iti spun toate rahaturile din mine fara sa ma cenzurez sau sa ascund ceva. Asa uit mai usor ca Imi trebuie iarba, ceea ce Iti povestesc acum parca face parte din halucinatii, desi, sa stii, nici macar eu nu am fost cu mine vreodata mai sincer decat aici cu tine. Poate ca te lasi si tu. Bine, bine, nu ma leg de viata ta.

York a fost colegul meu de banca In scoala. Eram o combinatie buna pentru a strica orice lectie. Eram anarhistii clasei. In timp ce vreun profesor tot vorbea, York Isi scarpina pasiv barba. Vreau sa spun ca prin clasa a noua avea deja un barboi ca al lui Creanga, dar nu s-a ras decat printr-a doispea. Era interesant de urmarit culorile profesorului caruia li cedau nervii, vroia sa-l pocneasca, dar se abtinea asa ca sa nu se ia dupa toti prostii. York se scarpina, eu ascultam la casca muzica si scriam pe banca. Bancile noastre tot timpul erau zgariate si scrise. Cand ni se facea foame mancam direct la ore. York scotea niste chiftele, eu niste peste afumat, mere, si Incepeam sa clefaim. Faceam toate aceste torturi profesorilor ca sa ne dea afara. Si ca sa ne amuzam un pic. Dupa ce am terminat scoala, l-am mai vazut doar de cateva ori. Era student la academia de politie, traia Intr-un camin de filologi, purta la el un cutit de taiat porcii. Cu el mi-am aranjat sa stau singur In camera – mi-a spus. Mi-a zis ca m-am stricat la cap si mi-a mai zis sa fac sport, sa mai las dracului fumatul. Ce a ramas, ba, din tine? Nu m-am separat pe el. Era tuns scurt si fara barba. Am baut atunci ceva si apoi am plecat. Aveam impresia ca nu-l cunosc deloc. Ca vorbesc cu un personaj din vise. Desi ma amuzam Inchipuindu-mi-l politai. Mi-a zis ca li place acum doar muzica pe care o asculta cand era la scoala. Iar tu te-ai tampit, ce cacat de muzica asculiti? Sa treci pe la mine la Paste, mi-a zis cand plecam. Trec, i-am zis si de atunci nu l-am mai vazut. Las' ca-i bine. De baieti ca York avem nevoie noi In politie. Daca Il tin eu minte bine.

Saska. Cel mai bun prieten din copilarie. Cu el ne bateam cu tiganii. Apoi In revolutiile din scoala. Cu el am distrus arsenalele de jucarii ale altui prieten – Subota. Cu Saska si cu Subota m-am Imbatat prima oara. Apoi motocicletele. Si acum corpul mi-e plin de cicatrice. Saska m-a Invatat sa conduc. Prima oara era sa ne calicim ambii. Noroc ca mi-a smuls volanul din maini. Cu Saska si cu Subota am trecut riturile de initiere – bataile cu gastiile. Cu pietre, cu scanduri, cu cutite. Toate acestea par acum neadevarate. Apoi Subota s-a casatorit. Iar Saska s-a alcoolizat. Fura pentru a-si cumpara benzina. Cand ne vedem suntem ambii jenati. Ca si cum Intre noi ar fi ceva foarte rusinos. Toate visele care Incepeau nu cu a fost odata ca niciodata, ci cu cand voi fi mare...

Baskalau – din aceeasi gasca din copilarie. Imi amintesc cum Intr-o dimineata dupa o mare betie bea din lighean ceea ce borase seara. E vin curat – mi-a zis, ce mancasem borasem mai Inainte, vrei? Si o amintire mai veche, cum cu Saska i-am prins pe Baskalau si Palliku mancand o broasca. Chiar si acum mi se face rau – nu pot Intelege, cum poti manca o broasca, un animal, sau dracu' stie ce e, atat de scarbos. Am mancat o singura data, de fapt am gustat, carnea nu era rea, dar cand am auzit ce e, am simtit ca Incep sa ametesc, ca din stomac mi se

ridica o mana grea. Nu am mai mancat cateva zile. Ca sa nu borasc. Baskalau era Soros-ul nostru, ne aducea cirese, castraveti, toate prostiile ce pot bucura un copil. Le fura. Mai tarziu ne-a Invatat si pe noi. De Palliku Imi amintesc ca a dus cirese cu cacat babei ce ne spargea mingile. Asta era beata si le-a mancat, apoi a iesit murdara de cacat pe bot sa-i multumeasca. Era bune? – a Intrebat-o Palliku. Buuune! Doar cateva erau stricate, a zis baba si a cazut In nas.

Kirkea – Serioja Kirkea. Fratele nostru martir din gasca copilariei. Kirkea a fost mandria noastra. Era cel mai bun la tranta libera. Lua toate premiile si cand era nevoie mai trantea cate un paznic ce ne prindea la furat. A scris mai tarziu o carte de poezie si un jurnal. Cand i-a aparut jurnalul era deja In Israel. Acum e ambasadorul Israelului In RM. Ai o pastila de cap?

Turb, un prieten de gradinita care mi-a redevenit prieten cand am intrat la faculta. Asta era copilu' minune. Se batea cu Oxana – o colega de clasa, pana profii trebuiau sa le cheme mamele, care erau prietene bune. Scena se termina cu o cearta violenta Intre ele. Dupa o perioada hippiota, Turb a devenit mana dreapta a unui mafiot din Chau. Sefu' lui i-a si construit o casa langa a sa. Imi amintesc cum l-au fugarit odata gaborii prin parcul Stefan cel Mare fiindca auzise ca i-a facut gunoiste. Eram Impreuna. Eu am mers linistit mai departe. Dar mentul s-a Intors, era muci, a Incercat sa ma faca sa-i spun cine-i Turb. I-am zis ca-i o cunostinta mai veche si ca-i stiu prenumele, dar nu si numele si ca habar n-am unde Il poti gasi. Atunci mentul a Inceput sa urle la mine, a zis ca am sa ma trezesc cu scurta Intr-o parte si cu mine In alta, ca... si eu i-am raspuns ca e treaba lui, dar sa nu-i para rau mai tarziu cand va trebui sa vorbeasca cu sefu' meu si i-am zis numele sefului lui Turb. Au auzit si ceilalti menti care erau cu el, l-au tras la o parte si si-au cerut scuze. E beat, stii, se mai Intampla. Cand am ajuns acasa, Turb ma astepta Intr-un fotoliu.

Czila, Sur – gopnicii. De altfel erau baieti simpatici. Doar ca nu era recomandabil sa te Intalnesti cu ei noaptea. Puteai ramane fara bani, haine, chiar si cu botu' umflat, plus vreo comotie. Dupa cum spunea si Nik – prietenul lui Baston, killerul profesionist – niciodata nu credeam ca o sa trebuiasca sa fac asa ceva, dar ajungi uneori In situatii cand nu ai de ales. Gopnicii sunt un fel de skinheads basarabeni, doar ca ucid, bat pentru bani, si asa de placere – pe rockeri. De altfel, un gopnic mi-a zis odata – daca nu mi-ai fi prieten, sa vezi cum ti-ar zbura cerceii cu tot cu urechi cand te-as Intalni pe strada. Mai nou au aparut un nou soi de gopnici – rockerizati.

Konch – securistul? Nu voi sti niciodata. Sau cine stie. Asta li acuza pe toti ca sunt securisti, iar cand se Imbata recunostea ca de fapt si el e securist, doar ca a intrat pentru a ajuta cand trebuie pe patani, pe "ai nostri".

Stan si Cobain – prolificii, narcomanii de la zece ani, care Incercau sa se lase pe la saipse, Incercau sa fie sobri, umblau la sacou si cu medicamente dupa ei. Juristii. Odata Stan a aruncat cu toporul In Cobain, noroc ca asta a tras usa In fata. Incepuse sa joace Bilot pe bani, era foarte haios sa vezi cum cineva pierde. Cobain Il sfatuia pe unu' sa fure porcii lu' taica-sau si sa-i vanda, daca n-are de gand sa aduca la timp banii va fi mai rau. Pentru un bocet scadem ceva din suma, i-a mai zis – si prostalaul chiar a Inceput sa urle. Stan castigase un apartament la Bilot, doar ca s-a ales cu cateva coaste rupte si cu ochii vineti. De-aia eu nu joc niciodata Bilot si In general nu-mi place sa joc carti.

Ghita – caruia i-au crescut muschii de nu-l mai recunosteam. Povestea cum se moare In armata Republicii Moldova. Mai multi decat In Afganistan. Cum dezai pizdesc si umilesc salagile. Cum la manevre dezai Incercau sa se Impace cu salagile, sa le explice ca, na, au fost si ei la Inceput salagi, au trebuit sa treaca etapele. Fiindca la manevre, cand alergau batalionul Intreg ochind tinta, se mai Intampla sa mai nimereasca cate un glonte In spate, nu puteai sti din ce kalasnikov vine, accident se numea.

Prietenii mei despre care nu mai stiu nimic nou. Si despre mine din acea perioada mi-e greu sa-mi amintesc. Sperante, alcool, dragoste, droguri, sport, sinucidere, inocenta. Toate Incep sa se departeze, pe bune, parca ar vorbi un mosneag. Si nu am decat 22 de ani. Ascult Eminem, Limp Bizkit, Papa Roach ... ca sa-mi treaca cumva energia rea, sila, scarba, ca sa nu-mi fie legate manecile la spinare. Ce sa-mi placa? Sa ma fac profesor, ment, gopnic? Sa-mi trag un glonte In cap? Sau tie? Ai cumva codeina sau efedrina?

45. Vals Baston

Si cum stateam cu ea asa In pat, am vrut sa o fut. Ea nu vroia, eu am mai insistat, dar ea nu si gata. Atunci i-am tras una peste bot, i-am rupt chilotii, am strans-o la perete si mi-am bagat pula In ea. Ea continua sa ma respinga, sa ma zgaraie pe fata, pe spate, sa-mi dea palme. Stai In pizda ma-tii ca oricum te fut! Pana la urma a Inceput sa geama, sa ma pupe. Cand am terminat avea o fata obosita, zambitoare. Ce fain a fost – mi-a zis. Cum pula mea, am Intrebat-o eu atunci, ma lasi asa sa ma chinui sa te violez si apoi Imi zici ce fain a fost? Si i-am mai futut una In bot si am plecat.

Esti animal, ba Baston. Asa se face dragoste? Cine vrei sa te iubeasca?

Lasa-ma, ba, ca la toate asta le place. Sa le tragi una peste bot si apoi sa le futi. Altfel se plictisesc. Nici mie nu-mi place cand sunt Intr-o atmosfera normala. De fiecare data nu mi se scula. Apoi mergeam cu gagica la bucatarie, sa bem un ceai, ea ma privea jalnic si sorbea. Atunci, la bucatarie, mi se scula. O ridicam, li puneam

ceaiul pe masa, o Impingeam cu fata la perete si o futeam. Stii ce le placea! Trebuie sa fie ceva asa, ca In telenovele, altfel nu le place. Recunosc ca-s cam sadic, dar ce sa-i faci? Mai ales ca le place. Acum o saptamana i-am spart capul Suzanei. A doua zi si eu m-am speriat cand am vazut-o. Dar nu mi-a zis nimic, doar a plans. Dragostea asta o sa ma Innebuneasca odata.

Pipi Il priveste pe Baston si rade. Baston, ai citit prea mult Nietzsche. Te strici la cap. Ti se face creierul conserva. Citeste si tu ceva mai relaxant, poate ca iti revii. Ai cinci lei? Nu? - de unde dracu' sa gasim? - eu as mai bea un puzari. Pipi se ridica, li zice lui Baston ca vine repede. Baston scoate un caietel si Isi noteaza ceva.

Pipi apare ranjind. Scoate o sticla de vodca din buzunar. Vezi daca faci toate lucrurile cu credinta? Gasesti cinci lei! Nu cu Nietzsche al tau. Cu Nietzsche nici nu o sa ti se scoale. Auzi combinatie: Nietzsche si ceai, si mai vrea sa i se scoale. Baston, vezi sa nu faci laba dupa vodca asta. Faci dupa.

Noroc. Noroc. Baston se Increteste. Lasa, ba, ca-i mai bun ca ceaiul. Doar nu vrei sa-mi zici ca ai bea mai bine o galina blanca? Ah, ce mi-a Incalzit sufletul! Baston trage din tigara si priveste trist mucerile din scrumiera. Pe mine, zice Pipi, ma excita vodca, nu femeile. Nu mai tremur, ia raceala, ma simt bine. Trebuie sa ma scoale nevasta daca vrea. Altfel nici nu ma intereseaza. Si toate ma considera baiat fain. Nu ca pe tine. Pe tine cand te vad cred ca esti nebun. Si cred ca au dreptate. Mai bea si tu si cafea macar, nu numai ceai. Noroc!

Apar doua gagici In bar. Pipi le face semn cu mana si ele vin si se asaza alaturi. Baston Isi ridica privirea din scrumiera. Tare frumoase mai sunteti, le zice. Mai ca m-ati sensibilizat. Pai tu cu sensibilitatea ta. Uite la Pipi ce vesel e, pe el numai vodca Il sensibilizeaza. Si cine-mi da mai mult de baut – corectea Pipi.

Apare si Tolstoi. O, asta da viata, zice. Ai cinci lei? - Il Intreaba Pipi. Patru. Mai am eu unu. Ia-l si mai ia o vodca ca asta e pe terminate. Tolstoi merge dupa vodca. Nu ne canti ceva? – Intreaba una si Baston Isi drege glasul, trage chitara de sub masa si Incepe un cantec trist de dragoste. Tolstoi se Intoarce cu vodca. Fa un cantec despre omuletul de vodca, li zice lui Baston, sau despre omuletul de fum.

46. Supt timpuri

Ce pizdato era Inainte, zice Oedip In timp ce privim un film despre Isus. Te-ai enervat pe cineva, li tai capul. Fumezi iarba cat vrea muschii tai, nu te amendeaza nimeni. Isus tocmai Intorcea niste mese dintr-o piata. Hippie mai era Isus.

Tragem o iarba cu Oedip. Filmul devine din ce In ce mai interesant. Pidarul, li zice Oedip lui Caiafa. Afara ploua. Tantarii au umplut camera. Desi televizorul e alb-negru, Incep sa vad color. Ucenicii, apostolii lui Isus li beau sangele si li mananca trupul. Canibalii. Uite ca le place. L-ar tot manca. Imi trag o palma In cap si vad ca e murdara de sange. A papat bine, punem droguletul si pentru tantari?

Sau la o masa publica In Roma, iti dai seama ce cultura? - mananci pentru placere! Te saturi, bagi doua deste-n gura si borasti. Mananci pana te dor falcile, cum sa le cada lor dintii cand mancau atata? Noua ne cad ca nu au de lucru. Si apoi, atunci traiai cat merita, daca calcai pe bec, pac! cu sabia peste cap si gata! Acum toti pidarii traiesc pana se basesc tot timpul. Prea-s multi, nu mai ajunge mancarea la toti, cum dracu' sa mananci de placere? Isus danseaza si zambeste. Uite ce filme fac acum astia, cu Isus la discoteca, cu negocieri cu Satana, cu efecte speciale!

De unde sa-ti apara acum un Tepes, ce se tot strofolesc poetii atata? - pai pentru o teapa l-ar baga la parnaie, iar cand ar afla ca acolo le baga sobolanilor paiul In cur, Brigitte Bardot ar face asa Incat sa ajunga pe scaunul electric. Atunci, da, distractie, senzatii tari. Nu vorbind acum cu curvele la telefon pentru o laba. Tot ce se Intampla acum e o laba. Iuda vorbeste cu Isus.

Mie mi-ar placea Intr-un trib de indieni din America. Toti adunati In jurul magului drogat ce le spune viziunile sale. Asta poezie! Curatarea sufleteasca – un bulibuleator pentru toti. Era considerat ceva sfant, nu pedepsit. Oedip mananca paine cu parizer In timp ce Pillat discuta cu Isus.

Sau gladiator. Aia da sportivi. Nu faceau blaturi. Cand era Invins cel cu care tineai, atunci emotii adevarate, nu cand pierde o echipa din Divizia A Ursus si pentru toti e clar ca meciul a fost vandut, doar observatorul declara ca nici nu poate fi vorba de asa ceva. Vroiai sa te bati cu cineva, nu cautai manusi de box, li trageai una In cap si gata.

Isus Isi cara crucea. E Impiedicat, scuipat, ajutat. Cuiele i se Infig In maini si picioare. Iuda plangand Il priveste. Isus Isi lasa capul pe o parte. A murit. Hai ca se termina filmul. Ploua si In film si afara - In realitate. Privesc tavanul apoi Inchid ochii. Maine nu vom putea juca fotbal daca mai ploua. Oedip se joaca la Chat de pe Connex.

Uite ce scriu astia, Imi zice. Cica Mr. Olimpia: 2m. inaltime, 107 kg, sportiv de performanta, caut gagica pentru futut. Macho: s-o futi pa ma-ta, ba Olimpia. Bela: Pufi, suna-ma. Nex: cine vrea sa fie fututa pe la spate si sa ia muie? Pisi: gagica misto, plictisita. Sunati-ma repede. Dog: muie la toti ce se uita la Chat.

Na, mai bine trage un fum. Oedip Inchide ochii si inspira. Viata! Trag si eu. Simt cum creierul Imi devine usor, cum Imi vine sa pufnesc In ras chiar daca trebuie sa tin fumul In mine. Oedip vrea sa bea apa. Ii fac semn sa mai astepte. Chiar atunci cand expir, Isus Inconjurat de o mare lumina se ridica la cer. Impreuna cu krasa mea.

[Back to top](#)

santiago

Posts: 174
Joined: 18 Nov 2002

Posted: Fri Jun 20, 2003 11:47 am Post subject:

47. Ia-o pe Piezisa

Apoi am simtit ca nu mai pot. Sa tot intru In camera aia din XVI si sa vad toata ziua drogati. De fiecare data sa fac cunostinta cu cineva. Prea multi oameni. Cu Incetul toti prietenii mei au sters-o de acolo. Sa-mi gasesc obiectele In miscare. Unul Imi citeste cartile, altul Imi priveste pozele si comenteaza. Altul se uita cu scarba la casetele mele. Prea multi pentru o camera cu cinci paturi. Doua supraetajate. Cu oameni care nu se pot droga. Care se gruzesc si rad aiurea. Asta nu mai e arta. Asta e film documentar despre daunele drogurilor si degradarea la care te duc. Camera plina. Tot fete noi. Si Tataie a obosit, da' pe el Il doare In cur. El oricum canta la chitara si pentru el oricum totul e cacat. Totul. Prietenia, cuvantul, relatiile umane. El oricum se gruzeste la chitara. Ce fain canta – Il lauda toti. Asa si e, da' eu am obosit. Mi-e scarba sa ma droghez aici. Ma simt plin de cacat. Mai bine cobor pe Piezisa cu Fane si ma Imbat. Doua halbe si doua sute de rom. Fane stie ca trebuie sa insiste un pic la Inceput ca sa beau si apoi pa, apoi, cum am ajuns acasa, ba? Cum de ne-am baut toti banii?

Oricum, jos pe Piezisa. Alcool si internet. Hai mai aproape, zice Fane, nu te aud. Nu conteaza, putem vorbi odata. Putem urla, muzica e prea tare ca sa auda cineva. De-aia si e prea tare. In acest camin nu se Invata. Ba da, se Invata sa bei. Daca esti prost poti fuma iarba ca Keith Richard, te vei tampa fara sa simti vreodata norii In care ai putea urca. Iarba nu produce efect asupra vitelor, de-aia oamenii nu pasc, s-ar putea nenoroci cu atata verdeata. Mi-e sila sa urc In camin, zice Fane, hai sa mai bem ceva. Hai.

Fane face un semn chelneritei si ea stie ce sa ne aduca fara sa-i mai spunem. Rom si bere. A doua zi ne va fi rau. Si acum e rau, dar e mai bine decat Babilonul asta de camin XVI. Dumnezeu a uitat sa-l distruga. Se Intinde ca o pula spre cer. Daca Dumnezeu s-ar uita acum spre complexul studentesc Hasdeu, ar vedea o pula. O pula mucegaita, Innegrta, cu geamuri sparte, cu un lift oprit la etajul sapte unde obisnuieste Sorel sa-si descarce nervii. Ma duc, trag doi pumni si mi-e mai bine, zice. Unde obisnuim cu totii sa ne pisam. Oricum e mai fain sa te pisi direct de la zece, de la usa din capatul coridorului, numai sa fie deschisa. Te leaga atunci o funie de pisat, de aici, din cer, de pamant.

Si totusi vin din alte parti sa se distreze aici. Cu riscurile meseriei – poate o sticla sparta In cap, poate pur si simplu un bot umflat. In dreapta de la pisatoarea de la etajul zece, se Inalta Club 69. Initial trebuia sa fie bordel. Proprietarul spera sa se legalizeze prostitutia pana Isi termina constructia. Dar cum sa se legalizeze meseria de baza Intr-o tara? Asa ca a trebuit sa-si faca club. Aici se vine la sacou. Altfel te dau afara. Alaturi, In fata pisuarului, e Titanic. Bar. Caminul XVI ar trebui sa se numeasca Titanic, i s-ar potrivi mai bine. Un Titanic pe care nu-l mai Inghite pamantul. Dupa ce de cateva ori caminul a fost dat In judecata de cativa nenorocosi, pedepsiti sa fie vecini cu XVI, administratia a pus plasa de sarma la geamuri. Sa nu li se mai arunce vecinilor sticle pe acoperis. Sa nu le mai omoare porcii si gainile. Chinezii au sters-o mai repede. Au Inteles care-i treaba. Restaurantul lor s-a mutat In alta parte a orasului.

Iar noi bem In Nico cu Fane. Va trebui sa fim mai atenti la iesire, e plin de gropi, santuri. Se tot sapa, se cauta ceva, apoi se astupa pentru o saptamana, puscariasii fac pavajul, cand termina, iarasi se apuca de sapat santuri. Se lucreaza. Asa sa tot lucrezi toata viata. Puscariasii cer de la studenti tigari. Se Inteleg bine.

Iarasi va trebui sa trezim pe cineva ca sa putem dormi. Sigur In patul meu dorm vreo trei. Rupti. Sunt baieti buni, cum zice si Fane, dar In patul meu dorm eu. Sau canta acum. Mai stii? Ar trebui s-o chemam pe Andreea Marin.

Ar fi o surpriza pentru ea sa vada asa ceva. I-ar cadea maxilarul In chiuveta. Aici de facut un serial, da. Numai decorul cat face. Personajele se supun decorului. Sa tot filmezi.

Tataie canta la oficiu. In jurul lui vreo 'spe asculta si beau vodca. Pe pereti inscriptii, pe jos apa, pisat, gunoi. Nu curniti, patani? - ne Intreaba cineva. Nu. Asa ar putea Incepe filmul.

48. Intro

Trenul ma duce acum spre tine, In compartiment e un aer Imbacsit, se mananca, se baseste, de aici din coridor pot sa ma gandesc mai bine la tine. Fumez tigara dupa tigara, dar nu e un Inlocuitor bun pentru joint. Pentru plancic. Corpul Imi transpira si tremura. Am senzatia ca nu e al meu. Privesc afara, dar nu vad mare treaba. Imi simt ochii cum mi se rotesc In directii diferite. Nu-i adevarat, Imi zic, ti se pare, din inertia unui creier umplut de stupefiante. Tu probabil dormi. Poate ca ma visezi acum pe mine. Vei auzi poate spre dimineata cheia In usa si apoi te voi trezi. Ma vei privi somnoroasa si ma vei urma In bucatarie. Vom bea o cafea. Va fi totul minunat si nu vom vorbi despre viitor. Viitorul e incert si Intotdeauna departe – vorba lui Jim Morrison. Nu vom vorbi despre trecut. Ce sa-ti povestesc? Despre anii drogati In care nu stiu ce s-a Intamplat? Despre ura mea ucisa, obosita, salvatoarea ura rastignita?

Sa-ti povestesc despre experienta mortii. Despre asta chiar ti-as povesti. Daca n-ar fi legata de droguri. Asa nu vei vrea sa ma auzi. Chiar Inainte de a iesi din compartiment citeam o carte de poezie. Scrisa ala despre moarte. Metafore, balbaieli, ragaituri. Poetii astia. Habar nu au de moarte. Sa simta ca nu pot respira, vorbi, sa Incerce sa deschida ochii si sa nu poata. Si apoi caderea. O cadere lunga In noapte. Supradoza. Nu halucinatii frumoase cu soare, vant, zbor, ci moartea. Cand nu mai gandesti, nu mai esti constient, iar In putinele clipe de Intoarcere simti doar caderea, cedarea fizicului.

Bere, cine mai doreste bere! Niciodata prea singur, nici In acest tren nu pot scapa de ceilalti, oameni care te privesc, te analizeaza, vor sa-ti vanda o bere. Concluzioneaza ca esti un tampit, mai ca s-ar apuca sa-ti dea sfaturi ce sa faci ca sa fie totul O.K. Asta e societatea, tu esti un magar, da' las ca-ti spunem noi ce sa faci, o iesi ceva, desi n-ai merita... Si realitatea noastra frumoasa nu e decat o buda la care nu poti trage apa, plina de cacat si pisat. Ce e frumos e Intotdeauna departe. Toti se agata de vreo crenguta din vreun copacel ce iese din acest cacat.

Ma Intorc In compartiment, aici se pare ca cineva s-a descaltat, tare mai put oamenii astia. Un mos sforaie chiar la urechea mea. Ma Intreb ce viseaza oare. E simpatic. Oamenii sunt mai simpatici atunci cand dorm. Si tu dormi acum. Dar pe tine n-am sa pot sa te las sa dormi mai departe. Vreau sa te strang In brate, sa simt ca existi, ca nu e o halucinatie. E fain sa stii ca te poti Intoarce undeva. E fain sa simt ca ma pot Intoarce la tine. Acasa? Cat timp va mai trece pana voi putea spune acest cuvânt fara a mai da si explicatii? Sunt obosit, desi nu mi-e somn. Ochii Incep sa-mi arate desene animate, picturi vii, filme. Cred ca exista, da, cred ca exista tot ce vedem noi In vis, In halucinatii. Altfel de ce ne-am agata? Cartile pe care le citim In vis si dupa aia In realitate continuam sa cautam acele pagini minunate, bizare, ce ne-au lasat masca, desi stim sigur ca e imposibil, niciodata, nu, nu vom putea gasi. Si totusi e frumos sa ne mintim, sa credem ca poate candva...

Uite, si eu acum vin la tine ca la un vis, o halucinatie prea colorata din exces de droguri. Ma tem ca nu existi. Ca nu voi gasi strada, blocul, apartamentul. Sau ca voi descuia apartamentul, voi intra In el si nu te voi gasi pe tine. Uite ca parca am ajuns In Razboieni. Aproape.

Oamenii intra, ies. Tot trupul meu scartaie Impreuna cu trenul. Abia acum mi se face somn. Se Intinde o pata mare neagra pe creier. Te vad pe tine, vad litere, lumini, culori. Totul se amesteca, nu mai sunt atent la nimic, doar aud scrasniturile rotilor trenului si mersul lui leganat. Cand voi cadea cu capul In fata Inseamna ca am ajuns. Cand luminile de pe ochii mei se vor lumina. Deocamdata culorile, imaginile Imi mangaie creierul ce sta cuminte refuzand sa gandeasca, refuzand sa doarma. In transa. Asa e cel mai bine. Trenul parca franeaza un pic, dar merge mai departe.

Ma trezesc cu capul mergand Inainte si cu lumini ce-mi irita ochii. Li deschid. Toti si-au pregatit bagajele. Ma ridic si eu. Beau Inca o gura de cafea, pun sticla In buzunarul scurtei, Imi iau rucsacul In spate si ies. Inca jumate de ora si am ajuns la tine. Scot un sandwich si Il mananc pe drum. E bun. Apoi merele. Degeaba nu am vrut sa le iau la Inceput. Orasul doarme. Ma simt Intr-un vis frumos, linistit. Orasul Inainte de trezire.

Doar cainii care nu te mai latra acum, se plimba mandri prin mijlocul strazii. Doar becurile galbene care parca nu vor sa supere ochii celor somnoroși care au trebuit sa se trezeasca mai devreme. Gaborii dorm. Sunt pe strada cand toti dorm si ma simt excelent. Arunc mucul unei tigari la cos, desi nu fac des lucrul acesta. Acum nu vreau sa stric armonia. Linistea. E alt oras Inainte de a se trezi oamenii. Uite ca sunt cativa In statia asta de troleu. Privesc ceasul. 4.30. Cam devreme pentru troleu, dar oamenii Inca dorm In picioare. Simt nevoia de a le zice noapte buna, dar trec mai departe, lasa-i sa doarma. E bine asa.

Ajung dupa blocuri. Vad blocul In care trebuie sa intru. Vad geamurile Intunecate. Intru In lift, privesc desenele lui Buru si ma bucur. Dar nu-s desene noi. Va trebui sa-i zic sa mai vina, dar sa-si ia sprayuri cu el, sau macar creioane.

Bag cheia In usa. Nu merge. Ce dracu. Mai Incerc. Nimic. Privesc usa, parca e aceeasi, dar nu mai sunt sigur. Privesc usile vecinilor si raman usor Incurcat. Poate ca e la alt etaj. Mai Incerc o data cheia. Nu merge. Imping usa. Se deschide.

49. Degetele timpului

Daca ai avea aici un lighean, ar fi excelent, simt ca ma sufoc. S-ar putea sa borasc. Au trecut deja cateva saptamani fara sa ma droghez. Nu ca as fi Impotriva drogurilor, dar nu ma mai tine, borasc cu sange si ma sufoc. Nu mai Inteleg nimic din ce se Intampla. Nici acum nu Inteleg. Am obosit de moacele drogate, Intotdeauna am sustinut ca trebuie sa stii sa te droghezi, dar la urma am trecut limita si eu. Acum privesc la realitate ca la halucinatiile de mai Inainte. Nu Imi mai trebuie droguri. Si asa totul e prea colorat.

Sunt dezorientat si am constatat ca se Intampla cu toti acelasi lucru. Voi lua un tren si voi pleca dracului undeva. Nu stiu unde. Poate la mare sau la munte. Cat mai departe de acel camin XVI cu usa ce duce la cer sudata. La Inceput ne drogam acolo pe camin. Era misto. In fata tot cerul, jos – orasul. Dar dupa un timp firul s-a rupt, nu mai era nevoie de cer. Apoi depresiile. Apoi am vrut sa urc pe camin si sa ma sinucid. Dar se sudase usa. Mi-am colorat creierul si acum vreau sa-l sterg. Vreau sa sterg toata discheta. Aburii de alcool si cenusa de la fum l-au facut sa se simta ratacit. Ca sa nu Il pierd cu totul voi face acest lucru. Las dracului drogurile. Si alcoolul. Cel putin deocamdata. Poate mai tarziu. Acum ma simt ca fratii Simion, ba chemati In lotul national de box, ba exclusi. Duca-se la profesionisti, li sfatuiesc ziaristii.

Acum Imi trag pula si termin cu toate. Merg dracului undeva unde sa pot privi tavanul linistit. Mai tarziu poate Il voi colora. Voi colora si voi desena zidurile si peretii. Voi scrie pe ele lucruri porcoase si altele. Realitatea noastra are nevoie de culori, de filme cu desene animate. Are nevoie de ceva ce ar acoperi boratura si cacatul.

Distractia e buna, numai ca eu m-am saturat sa ma distrez. Gata cu distractia. Ar cam fi si timpul. Timpul care ne da muie. Ieri am vazut un film ce Incepea cu "timpul are cinci degete: trecut, prezent, viitor, ceea ce s-ar fi putut Intampla si ceea ce nu se va Intampla niciodata." Eu cred ca timpul are o pula cu care ne fute pe noi toti. Timpul e Impotriva noastra. E alta treaba daca noua ne place sa fim fututi. Gusturile nu se discuta, gusturile se fut.

Si totusi timpul ne-ar putea ajuta. Ce ne facem noi cu toate mucegaiurile? Noi nu le-am putea sterge niciodata. Si totusi uite, noi vom face pe ziduri graffiti si mucegaiurile se vor duce dracului pa pula timpului.

Voi Incerca sa Imi gasesc un hobby. De pilda mancatul semintelor sau asa ceva. Pentru Inceput voi urca Intr-un tren si pa! Apoi voi castiga un concurs cu tigarile Monte Carlo. Care Imi va aduce o vila si o masina. Si linistea. O vila la mare sau la munte. De asta nu-s sigur. Poate Imi voi cumpara o bicicleta si o chitara. Atunci. Acum nu stiu. As sta toata ziua si m-as plictisi de mama dracului! E misto sa te plictisesti. Iti trec prin cap tot felu' de cacaturi. Ma voi uita la stiri. Asa cum faci tu cu mine. Te-as invita si pe tine acolo, e nevoie mare de tine acum peste tot. Te-as pune sa vorbești.

50. Mother fucker butterfly

Cand am intrat In camera Ki si Sobo pregateau niste doze. E seara, soarele mare, rosu acopera toata fereastra care pare acum un ecran. Va fi ceva marfa – zice Sobo frecandu-si mainile de coapse si apoi lovindu-le de genunchi.

La Discovery e o emisiune despre crocodili. Uita-te la pidari, ce pizdosi se dau! – zice Sobo si-si baga seringa Intr-o vena de sub limba. Sangele tasneste si strobeste peretele. Las' ca-i pentru morti, zice Ki si se injecteaza si el. Yo, hai si tu. Nu, eu am fumat, mi-ajunge. Daca te razgandesti, uite, e aici, pe noptiera. Substanta e Intr-un pahar. Chiar In fata mea. Alaturi de seringa murdara de sange. A ramas fix pentru o supradoza, o viza gratis la cer. Ki si Sobo alearga prin camera si rad. S-au oprit In fata televizorului si haraie: las' ca v-o tragem noi, pidarilor de crocodili, de varani si de aligatori! Va aratam cum sa papati pasarele, cacanelor scarbosi!

Televizorul e In mijlocul camerei. Ki si Sobo In picioare In fata lui vanand crocodili, eu Intins In pat. Sobo ia chitara si loveste din toate puterile televizorul. Acesta scartaie, trosneste, scoate un fum si tace. A chiorat, Is varza crocodilii!

Fereastra se Inroseste din ce In ce mai tare. De-abia disting sangele lui Sobo de pe perete de lumina soarelui. Sobo si Ki se sprijina cu spatele de fereastra. Sunt cu fetele spre mine, desi ochii le sunt departe. Tremura ca epilepticii. Lui Sobo buzele li sunt murdare de sangele care picura ritmic pe podea.

Le aud inimile. Tuc-tuc-tuc-tuc-tuc... – fac ele ca o minge de basket. Zici ca le bubuie creierii, nu inimile, atat de tare se aude. Ei continua sa taca. Nu mai pot auzi bubuiturile inimilor lor. Innebunesc. Sunt insuportabile. Hei, So, Ki, ma auziti? Ei continua sa taca, iar inimile bat tot mai tare, bubuie, parca vor sa se apropie de mine. Se apropie ca pasii cuiva care alearga prin apa.

Mi se face frica, camera e tot mai rosie. Ma Intorc, vad pe noptiera paharul, seringa. Si inima de basket ce se apropie amenintator.

SFARSIT